

ΜΙΛΑ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

(ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ)

ΤΟΥ ΠΙΤΕΡ ΣΤΟΝΕΡ ΜΕ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΓΓΟΝΟ ΤΟΥ DON SONER

By Peter W. Stoner, M.S.

and Robert C. Newman, S.T.M., Ph.D.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΠΑΥΛΟΣ ΜΙΧΑΣ

Online Edition, Revision Nov. 2005, revised and HTML formatted, by Don W. Stoner (a grandson of Peter Stoner and the author of A New Look at an Old Earth) Online edition, Copyright © 2002, Donald Wayne Stoner,

PETER W. STONER, M.S. June 16, 1888 - March 21, 1980

Πρόεδρος των τμημάτων Μαθηματικών και Αστρονομίας στο Κολλέγιο της πόλης της Pasadena City College μέχρι το 1953· Πρόεδρος του τμήματος Φυσικών Επιστημών, Westmont College, 1953-57· Ομότιμος Καθηγητής των Φυσικών Επιστημών, Westmont College· Ομότιμος Καθηγητής Μαθηματικών και Αστρονομίας Pasadena City College.

ROBERT C. NEWMAN, S.T.M., Ph.D. Ph.D. σε Αστροφυσική, Cornell University, 1967; S.T.M., Βιβλικό Σχολείο Θεολογίας, 1972, Αναπληρωτής Καθηγητής Φυσικής και Μαθηματικών, Shelton College, 1968-71· Αναπληρωτής καθηγητής της Καινής Διαθήκης, Βιβλικό Σχολείο Θεολογίας, 1971- Science Speaks, by Peter W. Stoner. Copyright © 1958, 1963, 1968 by the Moody Bible Institute of Chicago. Manufactured in the United States of America. All rights reserved. Revised, 1976 On-line HTML revised edition 2002

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ

Το χειρόγραφο για το Science Speaks έχει εξεταστεί προσεκτικά από μια επιτροπή μελών της Αμερικανικής Επιστημονικής Συνεργασίας και από το Εκτελεστικό Συμβούλιο της ίδιας ομάδας και έχει βρεθεί, γενικά, αξιόπιστο και ακριβές σε σχέση με το επιστημονικό υλικό που παρουσιάζεται. Η μαθηματική ανάλυση που περιλαμβάνεται βασίζεται σε αρχές πιθανοτήτων οι οποίες είναι απολύτως σωστές και ο καθηγητής Stoner έχει εφαρμόσει αυτές τις αρχές με σωστό και πειστικό τρόπο.

American Scientific Affiliation

H. HAROLD HARTZLER, Ph.D. Secretary-Treasurer
Goshen College, Ind.

ἘΠΡΟΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤῆ

Αυτή είναι η δεύτερη φορά που κάνω τη μετάφραση αυτού του Βιβλίου

Η πρώτη μετάφραση έγινε στη δεκαετία του 1980. Όμως σε αυτή την έκδοση παραλήφθηκε το πρώτο κεφάλαιο για τη Γένεση. Τώρα που κυκλοφόρησε η αναθεώρηση και μετά που διάβασα το βιβλίο «Η γλώσσα του Θεού» του Francis Collins σκέφτηκα ότι είναι ώρα να ξαναμεταφράσω το βιβλίο του Peter Stoner και να το κάνω διαθέσιμο για όποιον θέλει να το μελετήσει.

Ο Stoner τονίζει τον κίνδυνο να παρουσιάζουμε σαν σωστές θεωρίες που σκέφτηκαν κάποιοι για να υποστηρίξουν το εξαήμερο σε 24ωρες ημέρες. Αυτό οδηγεί πολλούς νέους στην απιστία. Για αυτό αξίζει να διαβάσετε τις εξηγήσεις που δίνει σε μια πολύ πρώιμη εποχή ο Stoner και που μας θυμίζουν εξηγήσεις που δίνει η ομάδα BIOLOGOS.

Επειδή ασχολήθηκα και με άλλες πλευρές της θεωρίας της Εξέλιξης: μετέφρασα το «Μαύρο κουτί του Δαρβίνου» που ενώ δεν είναι εναντίον της θεωρίας της εξέλιξης στηρίζει τον Ευφυή Σχεδιασμό. Ο Stoner δε φαίνεται να υποστηρίζει τον Ευφυή Σχεδιασμό, αφού στην εποχή δεν είχε εμφανιστεί αυτός ο όρος. Πάντως δεν είναι εναντίον του όπως ο Francis Collins.

Ελπίζω να φανεί χρήσιμη αυτή η μετάφραση.

Παύλος Μίχας

23 Ιουνίου 2023

ΎΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΙΤΕΡ ΣΤΟΝΕΡ

Πριν από μια γενιά (δηλαδή, μια «γενιά» πριν από την αρχική δημοσίευση του *Science Speaks*, το 1952, από τις εκδόσεις Van Kampen Press - Editor) υπήρχαν τρομερές αποκλίσεις μεταξύ του 1^{ου} κεφαλαίου της Γένεσης και των ευρημάτων της επιστήμης, και ειδικά αυτό ίσχυε για την αστρονομία. Η επίθεση του κριτικού ήρθε κυρίως μέσω των επιστημών και η πίστη πολλών νέων ανθρώπων καταστράφηκε επειδή νόμιζαν ότι η Βίβλος βρισκόταν σε σοβαρό λάθος και ως εκ τούτου δεν μπορούσε πλέον να είναι αξιόπιστη.

Από τότε, έχουν σημειωθεί τεράστια πρόοδος στις επιστήμες. Ένα προς ένα τα στοιχεία της σύγκρουσης μεταξύ της επιστήμης και της αφήγησης της Γένεσης εναρμονίστηκαν. Σήμερα το τελευταίο σοβαρό σημείο σύγκρουσης μεταξύ των Γραφών και της επιστήμης όχι μόνο έχει εναρμονιστεί, αλλά τα ευρήματα της επιστήμης είναι έτοιμα να παράσχουν τεράστιες αποδείξεις ότι η Βίβλος δεν θα μπορούσε να είχε γραφτεί αντιπροσωπεύοντας την εκπαίδευση και τον πολιτισμό εκείνης της εποχής.

Ο σκοπός των συγγραφέων είναι να αναφέρουν μόνο μερικές από τις συσχετίσεις μεταξύ της επιστήμης και της Βίβλου, που θεωρούν ως τις πλέον ζωτικές για την διαπίστωση της θαυμαστής αξιοπιστίας της Αγίας Γραφής. Για να καλυφθεί ολόκληρο το πεδίο θα χρειαζόταν πολλοί εξειδικευμένοι συγγραφείς που θα έγραφαν πολλούς τόμους για μια αποτελεσματική κάλυψη ολόκληρου του πεδίου.

Οι αναφορές που δίδονται κατ' ουδένα τρόπο μπορούν να θεωρηθούν ότι περιλαμβάνουν όλα. Είναι αυτές που συνέβη να βρίσκονται στα γραφεία των συγγραφέων ή που είχαν την πιο εύκολη πρόσβαση. Αν ο αναγνώστης δεν έχει γερές επιστημονικές γνώσεις θα πρέπει να εξετάσει με προσοχή αυτές ή παρόμοιες αναφορές.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΟΥ έχω το βιβλίο του Γιανγκ *Γενική Αστρονομία* (Young's General Astronomy 1898). Πολλές αλλαγές έχουν γίνει στην αστρονομία αφού αυτό ήταν το τυπικό κολεγιακό κείμενο της χώρας μας. Αυτό το βιβλίο υποδεικνύει ότι η θερμότητα από τον ήλιο προέρχεται από την ψύξη του. Η επιστήμη πιστεύει τώρα ότι η θερμότητα του ήλιου προέρχεται από την μετατροπή περίπου 4.200.000 τόνων ύλης σε ενέργεια κάθε δευτερόλεπτο. Ο Young διδάσκει ότι το ηλιακό σύστημα σχηματίστηκε σύμφωνα με την υπόθεση του νεφελώματος.¹ Δηλαδή, ότι το ηλιακό μας σύστημα ξεκίνησε ως ένα επίπεδο σώμα αερίου σε σχήμα δίσκου, ότι συρρικνώθηκε και επιταχύνθηκε καθώς ψύχθηκε, αφήνοντας μικρά μέρη του εαυτού του για να σχηματίσει τους πλανήτες και ότι το κύριο κεντρικό μέρος έγινε ο ήλιος. Αυτή η θεωρία σήμερα είναι απαξιωμένη. Ο Young πίστευε ότι τα σκοτεινά σημεία στον ουρανό ήταν τρύπες μέσα από τις οποίες κοιτάζαμε στο κενό διάστημα. Τώρα γνωρίζουμε ότι τα περισσότερα από αυτά είναι σκοτεινά νεφελώματα. Ο Young μας λέει ότι όλα τα σπειροειδή νεφελώματα είναι αέρια σώματα στον δικό μας γαλαξία. Τώρα ξέρουμε ότι είναι γαλαξίες, μεγάλα συσσωματώματα αστεριών πολύ μακριά στο διάστημα πέρα από τον δικό μας γαλαξία. Ο Γιάνγκ δεν γνωρίζει τίποτα πέρα από τον γαλαξία μας, εκτός από τον κενό χώρο. Γνωρίζουμε τώρα ότι υπάρχουν δισεκατομμύρια και ίσως τρισεκατομμύρια άλλοι γαλαξίες. Στην πραγματικότητα, το βιβλίο του Young έχει σχετικά μικρή αξία όταν αντιμετωπίζει πράγματα μακριά από το δικό μας ηλιακό σύστημα.

Τα κείμενα της αστρονομίας διακοσίων ετών είναι πολύ διασκεδαστικά, αλλά υπό το φως της σημερινής γνώσης σχεδόν τα πάντα είναι λανθασμένα.

Το 1^ο κεφάλαιο της Γένεσης δεν έχει ηλικία μόνο εκατό ή διακόσια χρόνια, είναι αρκετών χιλιάδων ετών. Αν γράφτηκε από τον άνθρωπο, αντιπροσωπεύοντας τις επιστημονικές ιδέες εκείνης της εποχής, θα έπρεπε να περιμένουμε να βρούμε τις περισσότερες από τις σαφείς δηλώσεις του να είναι λάθος. Αν βρούμε ότι όλα επαληθευμένα από τις καλύτερες σημερινές επιστήμες, θα είμαστε σίγουροι ότι η Γένεση δεν παρουσιάζει τις πεποιθήσεις και τον πολιτισμό της ημέρας κατά την οποία γράφτηκε.

ΕΝΑ ΠΑΛΙΟ ΠΕΔΙΟ ΜΑΧΗΣ

Η Γένεση 1 ήταν για γενιές το έδαφος για κριτική της Βίβλου και για επιθέσεις στην αυθεντικότητά της. Ας εξετάσουμε προσεκτικά τις δηλώσεις του, γιατί σε αυτό το κεφάλαιο ο Θεός κάνει τους κύριους ισχυρισμούς Του για τις πράξεις δημιουργίας Του. Θα χρειαστεί να διαβάσετε με προσοχή το 1^ο Κεφάλαιο της Γένεσης και να αναλύσετε την περιγραφή που δίνει, όπως είναι –χωρίς να διαβάζετε μέσα στην περιγραφή πράγματα που δεν υπάρχουν, ούτε να παραλείψετε πράγματα που σίγουρα δεν αναφέρονται.

Υπάρχουν δεκατρείς πράξεις που ονομάζονται σε αυτό το κεφάλαιο. Ο Θεός σε ορισμένα μέρη ισχυρίζεται ότι «δημιούργησε», σε άλλα σημεία ότι «έφτιαξε» και σε άλλα ακόμη χρησιμοποιεί τις λέξεις «να γίνει». Ο Θεός ισχυρίζεται επίσης ότι έκανε αυτά τα πράγματα με μια πολύ συγκεκριμένη σειρά. Θα μας απασχολήσει πολύ αυτή η σειρά, γιατί αυτή η αφήγηση γράφτηκε πολύ πριν ήταν διαθέσιμες επιστημονικές πληροφορίες για να καθοδηγήσουν τον συγγραφέα της Γένεσης.

Συχνά υπάρχει διαφωνία σχετικά με την ημερομηνία συγγραφής του 1^{ου} κεφαλαίου της Γένεσης. Δεν θα μπω σε συζήτηση για αυτό το θέμα, γιατί ενώ έχω πολύ σαφείς ιδέες για αυτό, το θέμα δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να επηρεάσει την παρούσα θεώρηση. Καμία από τις επιστημονικές αποδείξεις που θα χρησιμοποιήσω δεν εδραιώθηκε από την επιστήμη ούτε μέσα σε χίλια χρόνια από την πιο ύστερη ημερομηνία που προτάθηκε ποτέ για τη συγγραφή της Γένεσης, και πολλές από τις επιστημονικές πληροφορίες δεν ήταν καν γνωστές μόλις στις αρχές του 1900. Είναι προφανές, επομένως, ότι αν αυτό το υλικό στη Γένεση συμφωνεί με τη σύγχρονη επιστήμη, η συμφωνία δεν προήλθε από την επιστημονική γνώση στην εποχή που γράφτηκε η Βίβλος. Αναφορά στις διδασκαλίες του

Η Αίγυπτος, η Βαβυλώνα και άλλοι αρχαίοι πολιτισμοί σχετικά με τις θεωρίες της δημιουργίας τους βρίσκονται σε διάφορα σημεία στο διαδίκτυο.

Αίγυπτος: Ο μύθος της δημιουργίας εξιστορείται στις ιερές ιερογλυφικές γραφές που βρίσκονται σε πυραμίδες, ναούς, τάφους και φύλλα παπύρου. Αυτά τα γραπτά περιγράφουν πώς δημιουργήθηκε η γη από το χάος από τον θεό Atum. Η γη θεωρήθηκε ως ένα ιερό τοπίο, μια αντανάκλαση του κόσμου του ουρανού όπου διέμεναν οι θεοί. Η δημιουργία του σύμπαντος έγινε σε μεγάλο χρονικό διάστημα όταν οι θεοί ζούσαν στη γη και ίδρυσαν βασιλεία βασισμένα στις αρχές της δικαιοσύνης. Όταν οι θεοί άφησαν τη γη για να κατοικήσουν στον ουρανό του κόσμου, οι Φαραώ κληρονόμησαν το δικαίωμα να κυβερνούν.

Βαβυλωνία: Το Enuma Elish είναι ένας μύθος της δημιουργίας της Βαβυλωνίας ή της ή Μεσοποταμίας που αφηγείται τον αγώνα μεταξύ της κοσμικής τάξης και του χάους. Είναι βασικά ένας μύθος του κύκλου των εποχών. Πήρε το όνομά του από τα αρχικά του λόγια και απαγγέλθηκε την τέταρτη ημέρα της αρχαίας Βαβυλωνιακής Πρωτοχρονιάς. Η βασική ιστορία υπάρχει με διάφορες μορφές στην περιοχή. Αυτή η έκδοση είναι γραμμένη στην Ακκαδική, μια παλιά Βαβυλωνιακή διάλεκτο, και περιλαμβάνει τον Μαρντούκ, την

προστάτιδα θεότητα της πόλης της Βαβυλώνας. Μια παρόμοια προγενέστερη εκδοχή στα αρχαία σουμερικά έχει ως ήρωες τους Anu, Enil και Ninurta, υποδηλώνοντας ότι αυτή η εκδοχή προσαρμόστηκε για να δικαιολογήσει τις θρησκευτικές πρακτικές στη λατρεία του Μαρντούκ στη Βαβυλώνα.

Αυτή η εκδοχή γράφτηκε κάποια στιγμή τον 12ο αιώνα π.Χ. σε σφηνοειδή γραφή σε επτά πήλινες πλάκες. Βρέθηκαν στα μέσα του 19ου αιώνα στα ερείπια του παλατιού του Ασουρμπανιπάλ στη Νινευή. Ο George Smith δημοσίευσε για πρώτη φορά αυτά τα κείμενα το 1876 ως The Chaldean Genesis. Οι μελετητές έφτασαν επίσης να εκτιμήσουν τις διαφορές μεταξύ του 1^{ου} κεφαλαίου της Γένεσης και του Enuma Elish. Μια κεντρική διαφορά είναι ότι ο Θεός του Ισραήλ δημιουργεί μόνος του, χωρίς θεϊκό μελόδραμα ή μακροσκελή πλοκή. Ο Θεός του Ισραήλ εργάζεται μόνος του και σε διάστημα μόλις 31 στίχων (όχι 900 σειρές όπως στο Enuma Elish). Το 1^ο κεφάλαιο της Γένεσης δεν είναι απλώς μια ελαφρώς προσεγμένη εκδοχή παλαιότερων ιστοριών δημιουργίας. Είναι ένα μοναδικό κομμάτι της ισραηλιτικής θεολογίας. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι οι ομοιότητες μπορούν να ελαχιστοποιηθούν.

Ωστόσο, υπάρχουν απλώς πάρα πολλές ομοιότητες για να αρνηθούμε οποιαδήποτε σχέση μεταξύ των λογαριασμών. Υπάρχουν επίσης σημαντικές διαφορές που δεν πρέπει να αγνοηθούν. Ωστόσο, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι Σουμερίων εκδοχές της ιστορίας προηγούνται της βιβλικής αφήγησης κατά αρκετές εκατοντάδες χρόνια. Αντί να επιλέξουμε είτε την ακραία πλήρη εξάρτηση είτε την απουσία επαφής, είναι καλύτερο να δούμε τις αφηγήσεις της Γένεσης να χρησιμοποιούν ελεύθερα τις μεταφορές και τους συμβολισμούς που προέρχονται από μια κοινή πολιτιστική δεξαμενή για να επιβεβαιώσουν τη δική τους θεολογία για τον

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

... I. Επιστημονική Ακρίβεια

... II. Δυνάμεις του Θεού

... III. Επιστημονικά προβλήματα που συζητήθηκαν

I Επιστημονική Ακρίβεια

Να είστε πάντοτε έτοιμοι να δώσετε τη σωστή απάντηση σ' όλους όσους ζητούν να τους δικαιολογήσετε τη χριστιανική σας ελπίδα (Γ' έτοιμοι άει πρὸς ἀπολογία πάντῃ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος)- Α' Πέτρου 3:15.

ΔΕΚΑΤΡΕΙΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ ΔΕΚΑΤΡΙΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ βρίσκονται στο 1^ο κεφάλαιο της Γένεσης και συνέβησαν με τη σειρά που δίνεται:

1. «Στην αρχή ο Θεός δημιούργησε τον ουρανό και τη γη.» (στ.1).
2. «Η γη όμως ήταν έρημη και ασχημάτιστη· ήταν σκοτάδι πάνω από την άβυσσο» (στ.2).
3. «και πάνω στα νερά έπνεε Πνεύμα Θεού» (στ.2).
4. «Τότε είπε ο Θεός: «Να γίνει φως»· κι έγινε φως...και το χώρισε από το σκοτάδι. Το φως το ονόμασε «ημέρα» και το σκοτάδι «νύχτα».» (στ. 3-5).
5. «δημιούργησε ο Θεός το στερέωμα και χώρισε τα νερά που ήταν κάτω απ' αυτό, από κείνα που ήταν πάνω απ' αυτό.» (στ. 7).
6. «είπε ο Θεός: «Να συναχθούν σε έναν τόπο τα νερά που είναι κάτω από τον ουρανό...». (στ. 9).
7. «...και φάνηκε η στεριά»(στ.9).
8. «Μετά είπε ο Θεός: «Να πρασινίσει η γη: Να βλαστήσουν πάνω σ' αυτήν χορτάρια που να βγάζουν σπόρους, και καρποφόρα δέντρα, που ανάλογα με το είδος τους να κάνουν καρπούς, οι οποίοι να περιέχουν τους σπόρους τους». (στ . 11).
9. «Τότε είπε ο Θεός: «Να γίνουν φωτεινά σώματα στο στερέωμα του ουρανού, για να χωρίζουν την ημέρα από τη νύχτα, για να είναι σημάδια για τις εποχές,...» (στ. 14-18).
10. «δημιούργησε ο Θεός τα μεγάλα κήτη και όλα τα είδη των ζωντανών οργανισμών, που κολυμπούν και γεμίζουν τα νερά.» (στ. 21).
11. «δημιούργησε όλα τα είδη των πτηνών» (στ. 21).
12. «Τότε είπε ο Θεός: «Να βγάλει η γη κάθε είδος ζωντανού οργανισμού: Όλα τα είδη των ζώων, των ερπετών και των θηρίων». (στ. 24).
13. «Δημιούργησε, λοιπόν, ο Θεός τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του την εικόνα, «κατ' εικόνα Θεού» τον δημιούργησε» (στ. 27). Τώρα θα συζητήσουμε τους ισχυρισμούς αυτούς έναν προς έναν.

1. Το φυσικό σύμπαν

Ο πρώτος ισχυρισμός της Γένεσης είναι ότι ο Θεός δημιούργησε το φυσικό σύμπαν. Στα τέλη του 1800, αυτό θεωρήθηκε παράλογο. Η Χημεία δίδασκε ότι η ύλη είναι αιώνια· δεν μπορούσε ούτε να καταστραφεί ούτε να δημιουργηθεί. Δίδασκε ότι μπορούσες να αλλάξεις τη μορφή της ύλης, σχηματίζοντας ενώσεις ή διασπώντας αυτές που έχουν ήδη σχηματιστεί, αλλά ότι όλη η ύλη ήταν ακόμα στην ύπαρξη ως ύλη. Φαίνεται ξεκάθαρα ότι αν η ύλη δεν μπορεί ούτε να καταστραφεί ούτε να δημιουργηθεί, ένα σοβαρό ερώτημα θα τεθεί σε αυτόν τον πρώτο στίχο.

Την ίδια εποχή θεωρήθηκε ότι η πηγή θερμότητας του ήλιου προερχόταν από την ψύξη του ήλιου. Θεωρήθηκε ότι ο ήλιος πρέπει να ξεκίνησε ως ένα πολύ μεγάλο σώμα· ίσως αρκετά μεγάλο ώστε να περιλαμβάνει όλους τους πλανήτες και ψύχεται και συρρικνώνεται στη διαδικασία σχηματισμού του ηλιακού συστήματος. Αν ο ήλιος ξεκινούσε ακόμη και τόσο μεγάλος όσο ολόκληρο το ηλιακό σύστημα και ήταν εξαιρετικά καυτός, θα είχε κρυσώσει στη σημερινή του θερμοκρασία και μέγεθος σε ένα μικρό κλάσμα του χρόνου που ακόμη και τότε γνωρίζαμε ως την απαραίτητη ηλικία της γης. Έπρεπε λοιπόν να αναζητήσουμε άλλες πηγές θερμότητας του ήλιου.

Εξετάστηκε η πιθανότητα πραγματικής καύσης να λαμβάνει χώρα στον ήλιο. Πιθανώς ο ήλιος να αποτελείται από κάτι σαν άνθρακας ανθρακίτη και να έκαιγε για να παράγει τη θερμότητα του ήλιου. Αλλά και πάλι, αν ο ήλιος ξεκινούσε τόσο μεγάλος όσο ολόκληρο το ηλιακό σύστημα και ήταν κατασκευασμένος από τον καλύτερο άνθρακα, θα είχε καεί στο σημερινό του μέγεθος σε πολύ μικρό χρόνο και αυτή είναι μια πιθανή απάντηση.

Αυτό μας ανάγκασε σε μια άλλη σκέψη. Ήταν γνωστό ότι υπήρχαν πράγματα όπως ραδιενεργά στοιχεία και ότι απέδιδαν ενέργεια καθώς άλλαζαν σε άλλα στοιχεία. Αυτό έγινε δημοφιλές με τον τύπο του Αϊνστάιν, $E=mc^2$, όπου E είναι η ενέργεια σε ergs, m η μάζα σε γραμμάρια και c η ταχύτητα του φωτός σε εκατοστά ανά δευτερόλεπτο. Σε αυτόν τον τύπο το c ισούται περίπου με 3×10^{10} cm/sec., ή c^2 ισούται με 9×10^{20} ή 9 ακολουθούμενο από 20 μηδενικά. Έτσι, μια μικρή ποσότητα μάζας παράγει μια τεράστια ποσότητα ενέργειας. Αυτός ο τύπος όχι μόνο υποθέτει ότι η ύλη μπορεί να μετατραπεί σε ενέργεια, αλλά δείχνει την ακριβή ποσότητα ενέργειας που παράγεται από μια δεδομένη ποσότητα μάζας. Από αυτόν τον τύπο ο αστρονόμος υπολόγισε ότι ο ήλιος πρέπει να χάνει περίπου 4.200.000 τόνους μάζας ανά δευτερόλεπτο για την παραγωγή της θερμότητας που εκπέμπει. Αυτή η εξήγηση της πηγής της θερμότητας του ήλιου μας έδωσε μια εύλογη εξήγηση για την πηγή της τεράστιας ποσότητας θερμότητας που εκπέμπεται συνεχώς από τον ήλιο.

Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου η ατομική φυσική έδειξε πώς η ύλη μπορούσε να μετατραπεί σε ενέργεια και παρήχθη η ατομική βόμβα. Σήμερα ο λαϊκός δεν έχει καμία αμφιβολία για την ικανότητα της ύλης να μετατρέπεται σε ενέργεια. Είναι εξίσου δυνατό να μετατραπεί η ενέργεια σε ύλη. Αυτό έχει αποδειχθεί σε εργαστήρια ατομικής φυσικής.

Έτσι, το επιχείρημα ότι η ύλη ήταν αιώνια και δεν θα μπορούσε να υπάρξει δημιουργία βρέθηκε να είναι εντελώς λανθασμένο και αντικαταστάθηκε από τη νεότερη αποδεδειγμένη ιδέα ότι η ενέργεια μπορεί να μετατραπεί σε ύλη και η ύλη σε ενέργεια.

Υπάρχουν πολλές θετικές ενδείξεις ότι μια δημιουργία πραγματοποιήθηκε. Ακολουθούν μερικές από αυτές:

Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Έχουν γίνει πολλές προσπάθειες για τον προσδιορισμό της ηλικίας της γης. Η ποσότητα του αλατιού στους ωκεανούς έχει καθοριστεί χονδρικά και ο ρυθμός αλατιού που μεταφέρεται από τα ποτάμια. Το πηλίκιο αυτών θεωρήθηκε μέτρο της ηλικίας της γης. Αλλά υπήρχαν πάρα πολλές υποθέσεις. Θεωρήθηκε ότι δεν υπήρχε αλάτι στους ωκεανούς για αρχή και καθόλου αλάτι στους ωκεανούς που θα μπορούσαν να είχαν διαλυθεί από τους ίδιους τους ωκεανούς. Υποτίθεται ότι τα ποτάμια πάντα μεταφέρουν το αλάτι με τον σημερινό τους ρυθμό. Θεωρήθηκε ότι όταν το αλάτι εισήλθε στους ωκεανούς δεν αφαιρέθηκε ποτέ. Όλες αυτές οι υποθέσεις είναι προφανώς λανθασμένες. Κατά συνέπεια, η ηλικία της γης που προσδιορίζεται με αυτή τη μέθοδο μπορεί να είναι μόνο το πιο πρόχειρο είδος εκτίμησης.

Η ποσότητα λάσπης στο δέλτα ενός ποταμού έχει μετρηθεί και ο ρυθμός με τον οποίο ο ποταμός μεταφέρει ιζήματα στο δέλτα έχει προσδιοριστεί χονδρικά. Και πάλι το πηλίκιο αυτών έχει ληφθεί ως μέτρο της ηλικίας της γης. Αλλά δεν γνωρίζουμε ότι αυτός ο ποταμός υπήρχε πάντα από τότε που ξεκίνησε η γη, ούτε γνωρίζουμε ότι ο ποταμός πάντα μετέφερε ιζήματα με τον σημερινό του ρυθμό. Ούτε είμαστε σίγουροι ότι τα ωκεάνια ρεύματα δεν έχουν μετακινήσει ποσότητες των ιζημάτων που σχηματίζουν το δέλτα. Και πάλι οι εκτιμήσεις μας είναι εξαιρετικά χονδρικές.

Αυτές οι μέθοδοι μας έχουν δώσει ως ηλικία της γης μερικές εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια. Όμως υπάρχει μια καλύτερη μέθοδος.

Το στοιχείο ουράνιο είναι ραδιενεργό και μετά από αρκετές αλλαγές διασπάται σε μόλυβδο και ήλιο που είναι σταθερά. Κάτω από όλες τις δυνατές να αναπαραχθούν φυσικές συνθήκες θερμότητας και κρύου, πίεσης και κενού, το ουράνιο βρέθηκε να διασπάται με σταθερό ρυθμό και να έχει χρόνο ημι-ζωής $4,51 \times 10^9$ χρόνια, επομένως περίπου το 1/637ο μέρος του ουρανίου αλλάζει σε μόλυβδο κάθε δέκα εκατομμύρια χρόνια. *(Σημείωση του συντάκτη: Πιο πρόσφατα, βρέθηκε ότι οι ρυθμοί αποσύνθεσης μπορεί να ποικίλλουν, κατά ένα μικρό κλάσμα του ενός τοις εκατό, υπό πιέσεις που υπερβαίνουν το ένα εκατομμύριο λίβρες ανά τετραγωνική ίντσα. Αυτή η μικρή αλλαγή δεν είναι συνήθως σημαντική.)* Στις αρχικές εργασίες χρονολόγησης ουρανίου, επιλέχθηκαν για μελέτη δείγματα ουρανίου που είχε εγκλωβιστεί σε πυριγενή πετρώματα κατά τη στιγμή της κρυστάλλωσης και των οποίων δεν είχε υπάρξει καμία διάλυση. Η ποσότητα του μολύβδου και η ποσότητα του ουρανίου προσδιορίστηκαν προσεκτικά και έτσι ο χρόνος που πέρασε από τη στερεοποίηση του λιωμένου πετρώματος, που περιείχε το ουράνιο, προσδιορίστηκε με αρκετό βαθμό ακρίβειας. Το ήλιο αναπτύσσεται επίσης με τον μόλυβδο, επομένως μετρήθηκε επίσης η ποσότητα ηλίου και προσδιορίστηκε η ηλικία από αυτό. Δεδομένου ότι είναι γνωστό ότι το ήλιο θα διαφύγει σιγά-σιγά μέσα από συμπαγή βράχο, η χρονολόγηση με ήλιο προσδιόριζε μια ελάχιστη δυνατή ηλικία και δεν θα εξεταστεί περαιτέρω εδώ.

Το παλαιότερο δείγμα ουρανίου που μελετήθηκε έδειξε ηλικία σχεδόν τεσσάρων δισεκατομμυρίων ετών. Η γη, φυσικά, είναι ακόμα παλαιότερη, γιατί μπορεί να πέρασε πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα μετά τη δημιουργία της γης πριν κρυσταλλωθεί αυτό το συγκεκριμένο δείγμα. Επομένως, μια δίκαιη εκτίμηση της ηλικίας της γης μπορεί να οριστεί χονδρικά σε πέντε δισεκατομμύρια χρόνια.

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΗΣ-ΣΕΛΗΝΗΣ

Οι παλίρροιας που παράγονται από το φεγγάρι στη γη είναι γνωστές σε κάθε παραλία και λιμάνι, αλλά οι παλίρροιας που παράγει η γη στο φεγγάρι είναι πολλές φορές μεγαλύτερες.

Αυτές είχαν τόσο επιβραδυντική επίδραση στο φεγγάρι που τελικά έχει επιβραδυνθεί μέχρι τέτοιο σημείο ώστε τώρα να διατηρεί το ίδιο πρόσωπο πάντα στραμμένο προς τη γη. Αυτά τα παλιρροϊκά φαινόμενα προκαλούν επίσης τη γη και τη σελήνη να απομακρύνονται περισσότερο. Οι φυσικοί προσπάθησαν να υπολογίσουν την ηλικία του συστήματος γης-σελήνης με βάση τη θεωρία ότι η γη και η σελήνη ήταν αρχικά πολύ κοντά μεταξύ τους και τα παλιρροϊκά φαινόμενα τους έχουν μετακινήσει στις σημερινές τους θέσεις. Το πρόβλημα δεν έχει πολύ σαφή λύση γιατί τα βάθη και οι εκτάσεις των ωκεανών σε όλη την ηλικία της γης είναι άγνωστοι παράγοντες και επηρεάζουν τη λύση. αλλά κάνοντας εύλογες υποθέσεις έφτασαν σε ηλικία τεσσάρων έως πέντε δισεκατομμυρίων ετών. Αυτό είναι σε πολύ καλή συμφωνία με την ηλικία της γης που καθορίστηκε παραπάνω.

Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΩΡΙΤΩΝ

Δεν γνωρίζουμε πραγματικά την πηγή των μετεωριτών, αλλά γνωρίζουμε ότι προέρχονται από έξω από τη γη. Οι περισσότεροι από αυτούς πιστεύεται ότι προέρχονται από το ηλικιακό μας σύστημα, επομένως ο προσδιορισμός της ηλικίας τους θα πρέπει να δίνει μια αρκετά καλή εκτίμηση της ηλικίας του ηλικιακού συστήματος. Η πιο πρόσφατη τιμή για την ηλικία αυτών των μετεωριτών δίνεται από τον Δρ Γουντ ως περίπου 4,5 δισεκατομμύρια χρόνια.ⁱⁱ

Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Οι αστρονόμοι φαίνεται να συμφωνούν στην αποδοχή της ιδέας ότι η θερμότητα από τον ήλιο προέρχεται κυρίως από τη μεταβολή του υδρογόνου σε μικρότερη μάζα ηλίου και μεγάλη ποσότητα ενέργειας. Αυτή η μεταβολή θεωρείται ότι συμβαίνει στο εσωτερικό του ήλιου όπου η θερμοκρασία εκφράζεται σε εκατομμύρια βαθμούς. Μια ιδέα για την ηλικία του ήλιου μπορεί στη συνέχεια να υπολογιστεί επιχειρώντας να προσδιορίσουμε την ποσότητα ηλίου στον ήλιο με φασματοσκοπικές μεθόδους. Στη συνέχεια, αν υποθέσουμε ότι ο ήλιος ανέκαθεν εκπέμπει ενέργεια με τον σημερινό του ρυθμό, θα μπορούσαμε να πάρουμε μια εκτίμηση της ηλικίας του Ήλιου ή του χρόνου που απαιτείται για να δημιουργήσει ο Ήλιος την τρέχουσα ποσότητα ηλίου του. Ωστόσο, είμαστε βέβαιοι ότι ο ήλιος δεν εκπέμπει πάντα ακτινοβολία με τον σημερινό ρυθμό του, και είμαστε σίγουροι ότι ο προσδιορισμός μας για την ποσότητα ηλίου στον ήλιο είναι πολύ ανακριβής. Έτσι, το αποτέλεσμα ενός τέτοιου προσδιορισμού μπορεί, στην καλύτερη περίπτωση, να δώσει μόνο το γενικό μέγεθος της ηλικίας του Ήλιου

Έχει γίνει μια προσπάθεια σε αυτό το πρόβλημα και αναφέρεται από τον Corkⁱⁱⁱ ως εξής: «Μπορεί να γίνουν κάποιες εικασίες σχετικά με την ηλικία του ήλιου υποθέτοντας ότι όλο το σημερινό ήλιο του προέρχεται από υδρογόνο. Συνδυάζοντας αυτό με τον γνωστό τρέχοντα ρυθμό του σχηματισμού έχει ως αποτέλεσμα μια εκτίμηση πολλών δισεκατομμυρίων ετών».

Ο Δρ. Φάουλερ δηλώνει: «Υπάρχει ένας ανεξάρτητος έλεγχος για την ηλικία του ηλικιακού συστήματος που καθορίζεται από τη ραδιενέργεια στους μετεωρίτες. Λεπτομερείς θεωρητικές μελέτες της δομής του ήλιου, χρησιμοποιώντας τη γνωστή μάζα του και τις εύλογες υποθέσεις για τη σύνθεσή του, δείχνουν ότι έχει χρειαστεί ο Ήλιος περίπου πέντε δισεκατομμύρια χρόνια για να αποκτήσει την τρέχουσα παρατηρούμενη ακτίνα και τη φωτεινότητά του».

Η ΡΟΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΩΝ

Ο γαλαξίας μας είναι ένα μεγάλο άθροισμα άστρων, που περιλαμβάνει πιθανώς έως και 100 δισεκατομμύρια αστέρια, κατά μέσο όρο τόσο μεγάλα όσο ο ήλιος μας. Ο γαλαξίας μας έχει σχήμα δίσκου, με τη μεγαλύτερη διάμετρό του περίπου 100.000 έτη φωτός, ενώ το πάχος του είναι μόνο περίπου 10.000 έτη φωτός. Αυτός ο μεγάλος γαλαξίας έχει την τάση να περιστρέφεται προς μία κατεύθυνση γύρω από το κέντρο βάρους του. Ωστόσο, υπάρχει μεγάλη ποικιλία κινήσεων των αστεριών εκτός από αυτή την περιστροφή. Ακολουθούν αρκετές προσπάθειες εύρεσης της ηλικίας του γαλαξία μας. Μια προσπάθεια εύρεσης της ηλικίας του γαλαξία μας έγινε υποθέτοντας ότι στην αρχή του γαλαξία μας δεν υπήρχε ομοιομορφία κίνησης και στη συνέχεια λύναμε το πρόβλημα: Πόσος χρόνος θα χρειαζόταν για να φθάσει ο γαλαξίας μας να έχει το σημερινό ρυθμό στην κίνηση της ομοιόμορφης περιστροφής; Ακολουθεί η απάντηση με την ανταλλαγή ενέργειας μεταξύ διαφορετικών τύπων άστρων.

Ο *Γαλαξίας* (The Milky Way^{iv}), ένα από τα βιβλία του Χάρβαρντ για την αστρονομία, περιέχει τις ακόλουθες δηλώσεις: Ο γαλαξίας μας δεν περιστρέφεται για αρκετό χρονικό διάστημα για να γίνει αποτελεσματική η ανταλλαγή ενέργειας μεταξύ αστεριών διαφορετικών τύπων. Από τις θεωρήσεις μας για τις αστρικές συναντήσεις θα φαινόταν πολύ απίθανο τα αστέρια να έδειχναν τόση ατομικότητα στις κινήσεις τους αν ο γαλαξίας μας υπήρχε στη σημερινή του μορφή για έως και... δύο δισεκατομμύρια χρόνια. Το ίδιο το γεγονός ότι βρίσκουμε ένα δίκαιο ποσοστό όλων των γνωστών αστεριών φασματικής τάξης A σε σμήνη διαφορετικών βαθμών συγκέντρωσης είναι η καλύτερη διαθέσιμη απόδειξη ότι ο γαλαξίας μας δεν μπορεί να υπήρχε στη σημερινή του μορφή για πολύ περισσότερο από 10 δισεκατομμύρια χρόνια.

Μια άλλη αντιμετώπιση του προβλήματος υποθέτει ότι τα αστέρια του γαλαξία μας στην αρχή του ήταν σχεδόν στο ίδιο επίπεδο, και οι κοντινές προσεγγίσεις αυτών των αστεριών έδωσαν σε μερικά από αυτά στοιχεία κίνησης υπό γωνία με αυτό το επίπεδο. Έτσι, αυτό το πρόβλημα γίνεται: Πόσος χρόνος θα χρειαζόταν για να φτάσει ο γαλαξίας μας στο σημερινό του πλάτος; Μια απάντηση σε αυτό δίνεται από τον Φάουλερ ως δέκα δισεκατομμύρια χρόνια. Προτιμά, ωστόσο, να δώσει στην ηλικία ένα εύρος από επτά έως δεκαπέντε δισεκατομμύρια χρόνια. Έτσι, ανεξάρτητα από τη μέθοδο που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό της ηλικίας του γαλαξία μας, τα αποτελέσματα επί του παρόντος βρίσκονται εντός λογικών ορίων και όλα δείχνουν ότι ο γαλαξίας μας είχε μια αρχή.

Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

Έχουμε αναφέρει την ηλικία του δικού μας γαλαξία. Το σύμπαν αποτελείται από πολλούς γαλαξίες, πιθανώς τρισεκατομμύρια, που γενικά απομακρύνονται από εμάς. Είναι δυνατό να μετρήσουμε τις ταχύτητες με τις οποίες αυτοί οι γαλαξίες φαίνεται να απομακρύνονται από εμάς ή ο ρυθμός με τον οποίο το σύμπαν φαίνεται να διαστέλλεται. Ο χρόνος που θα χρειαζόταν κάθε γαλαξίας για να φτάσει στη σημερινή του απόσταση από εμάς θα πρέπει να είναι ένα κατά προσέγγιση μέτρο της ηλικίας του σύμπαντος.

Εικ. 1. Σπειροειδής Γαλαξίας NGC4565 στην Κόμη Βερενίκης, φαίνεται στην άκρη. ευγενική προσφορά των παρατηρητηρίων Mount Wilson και Palomar. (Σημείωση των συντακτών: αυτός ο γαλαξίας αναγνωρίστηκε εσφαλμένα σε προηγούμενες εκδόσεις του Μιλιά Η Επιστήμη.)

Το φάσμα αποτελείται από φως που χωρίζεται ανάλογα με το μήκος κύματός του, που εκτείνεται από τα μεγαλύτερα μήκη κύματος του κόκκινου στο ένα άκρο έως το βιολετί, τα μικρότερα κύματα στο άλλο. Κάθε στοιχείο παράγει φως ορισμένων καθορισμένων μηκών κύματος, το οποίο εμφανίζεται στο φάσμα ως καθορισμένο σχέδιο γραμμών, πάντα στην ίδια θέση στο φάσμα, εκτός εάν η πηγή φωτός κινείται σχετικά προς ή μακριά από τον παρατηρητή. Εάν η πηγή απομακρύνεται, το σχέδιο των γραμμών για οποιοδήποτε στοιχείο θα εμφανίζεται πιο μακριά προς το κόκκινο από ό,τι θα ήταν αν η πηγή ήταν ακίνητη σε σχέση με τον παρατηρητή. Αυτή η μετατόπιση των φασματικών γραμμών χρησιμοποιείται εκτενώς για τον προσδιορισμό των ταχυτήτων των πλανητών και των αστεριών σε σχέση με τη γη. Πρακτικά όλα τα φάσματα των γαλαξιών (που ονομάζονται επίσης «σύμπαντα νησιών» σε προηγούμενες εκδόσεις του Science Speaks - Ed.) έχουν τις γραμμές τους μετατοπισμένες προς το κόκκινο. Αυτές οι μετατοπίσεις είναι πολύ μεγάλες για τους πιο μακρινούς γαλαξίες και λιγότερες για τους πιο κοντινούς. Αυτή η μετατόπιση έχει γίνει κοινώς γνωστή ως «κόκκινη μετατόπιση».

Οι ταχύτητες των γαλαξιών ή των «νησιωτικών συμπάντων» (εικ. 1, 2 και 3), όπως μετρούνται με τη μετατόπιση του κόκκινου, αυξάνονται σχεδόν αναλογικά με τις αποστάσεις τους από εμάς. Αυτές οι 13 ταχύτητες είναι τόσο κατανομημένες που, αν οι γαλαξίες επρόκειτο να εντοπιστούν προς τα πίσω, θα φαινόταν ότι προήλθαν από ένα μέρος τη φορά, πολλά δισεκατομμύρια χρόνια πριν. Η εκτίμηση για αυτή τη φορά που αναφέρεται στο πιο πρόσφατο έργο του Fowler θα επαναφέρει όλους τους γαλαξίες σε ένα μέρος πριν από περίπου δέκα δισεκατομμύρια χρόνια^v. Η ραδιοαστρονομία εξετάζει τώρα το ενδεχόμενο να επεκτείνει αυτόν τον χρόνο έως και περίπου δεκαπέντε δισεκατομμύρια χρόνια. Δεν έχει μεγάλη διαφορά στην εξέταση αυτού του βιβλίου εάν η ηλικία είναι πέντε, δέκα, δεκαπέντε ή ακόμα περισσότερα δισεκατομμύρια χρόνια.

Η μετατόπιση του ερυθρού δείχνει ταχύτητες για μακρινούς γαλαξίες τόσο υψηλές όσο δεκάδες χιλιάδες μίλια ανά δευτερόλεπτο. Σε πολλούς αυτή η ταχύτητα φαινόταν

παράλογη, επομένως έχουν γίνει προσπάθειες να εξηγηθεί η μετατόπιση με κάποιον άλλο τρόπο εκτός από ένα μέτρο της ταχύτητας

Εικ. 2. Σπειροειδής γαλαξίας M81 στην Μεγάλη Άρκτο. Ευγενική παραχώρηση των αστεροσκοπειών Mount Wilson και Palomar . Σημείωση του εκδότη: αυτός ο γαλαξίας είχε ταυτοποιηθεί λανθασμένα σε προηγούμενες εκδόσεις του «Μιλά η Επιστήμη»

Πρωθήθηκε η ιδέα ότι μπορεί να αλλάζει η ταχύτητά του φωτός μετά από τόσο μεγάλες αποστάσεις, και κατά συνέπεια να αλλάζει το μήκος των κυμάτων του. Η ταχύτητα του φωτός από μακρινούς γαλαξίες έχει μετρηθεί και βρέθηκε ότι είναι ίδια με το φως από μια τοπική πηγή, οπότε αυτή η ιδέα έχει απορριφθεί.

Μια άλλη θεωρία περιλαμβάνει την απώλεια ενέργειας από τα φωτόνια του φωτός. Μέχρι τούδε αυτή η θεωρία δεν έχει επιστημονικές βάσεις στην ατομική φυσική.

Ο Δρ Edwin P. Hubble, στις ετήσιες ομιλίες Sigma Χί ενώπιον της Αμερικανικής Ένωσης για την Προώθηση της Επιστήμης, δήλωσε^{vi}: Μπορεί να ειπωθεί με βεβαιότητα ότι οι μετατοπίσεις του ερυθρού είτε είναι μετατοπίσεις ταχύτητας είτε πρέπει να αναφέρονται σε κάποια μέχρι τώρα άγνωστη αρχή στη φύση... Η παρούσα κατανομή των μετατοπίσεων του ερυθρού θα μπορούσε να περιγραφεί επαρκώς με την υπόθεση ότι όλα τα νεφελώματα [γαλαξίες - Εκδ.] ήταν κάποτε μπλοκαρισμένα μαζί σε έναν μικρό όγκο χώρου. Τότε, σε μια ορισμένη στιγμή, περίπου 1.800 εκατομμύρια χρόνια πριν [αυτή η στιγμή πιστεύεται τώρα ότι ήταν πολύ πιο πίσω στον χρόνο - Εκδ.], συνέβη μια έκρηξη, τα νεφελώματα [γαλαξίες - Εκδ.] ορμούσαν προς τα έξω προς όλες τις κατευθύνσεις και με όλες τις ταχύτητες. Σήμερα, βέβαια, βρίσκουμε τα νεφελώματα [γαλαξίες - Εκδ.] κατανεμημένα σύμφωνα με τις αρχικές τους ταχύτητες. Όσοι κινούνται πιο γρήγορα έχουν φτάσει στις μεγαλύτερες αποστάσεις, ενώ οι καθυστερημένοι είναι ακόμα κοντά μας. Αν και αυτή η εικόνα είναι υπεραπλουστευμένη, υποδηλώνει τη σημασία που αποδίδεται στη λεγόμενη «εποχή του Σύμπαντος» --- 1.800 εκατομμύρια χρόνια.

Επί του παρόντος, η ηλικία του σύμπαντος θεωρείται μεταξύ δέκα και είκοσι δισεκατομμυρίων ετών. Υπάρχουν πολλοί παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών διακυμάνσεων στην κατανομή των ταχυτήτων των γαλαξιών, που καθιστούν πολύ δύσκολο τον ακριβή υπολογισμό αυτού του αριθμού.

Ο Δρ Χαμπλ συνεχίζει στην εργασία του για να επισημάνει ότι μπορεί να υπάρξουν και άλλες εξηγήσεις για τη μετατόπιση του ερυθρού. Επισημαίνει επίσης ορισμένες δυσκολίες που εμπλέκονται στην παραπάνω εξήγηση, συμπεριλαμβανομένης μιας μεγαλύτερης συγκέντρωσης νεφελωμάτων σε μεγαλύτερες αποστάσεις από ό,τι στις μικρότερες αποστάσεις. Αυτό το πρόβλημα δεν έχει λυθεί ακόμη. (Σημείωση του συντάκτη - Η λύση ήρθε αργότερα· ο χώρος αποδείχθηκε πολύ λιγότερο ομοιογενής από ό,τι υποτίθεται αρχικά.)

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Πιστεύεται ότι το υδρογόνο ήταν πρακτικά το μόνο στοιχείο που συμμετείχε στην αρχική δημιουργία της ύλης. Οι ρυθμοί μεταβολής από το ένα στοιχείο στο άλλο κάτω από διαφορετικές συνθήκες είναι πλέον αρκετά κατανοητές. Από αυτό προέρχεται το πρόβλημα: Πόσος χρόνος θα χρειαζόταν για να αναπτυχθεί η σημερινή μας ποικιλία στοιχείων και στις σημερινές γνωστές ποσότητες; Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι περίπου του ίδιου μεγέθους με τις άλλες ηλικίες που δίνονται παραπάνω.

ΟΛΑ ΤΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΕΧΟΥΝ ΜΙΑ ΑΡΧΗ

Η ακτινοβολία του ήλιου μας παράγεται προφανώς από την απώλεια περίπου 4.200.000 τόνων μάζας το δευτερόλεπτο. Μόνο το 1/200 περίπου μέρος αυτού ανακτάται. Αυτό σημαίνει ότι ο ήλιος τείνει προς το τέλος του. Το ίδιο μπορεί να ειπωθεί για όλα τα άλλα αστέρια. Αν όλα τα αστέρια λιγοστεύουν, πρέπει να είχαν μια αρχή. Δεν θα μπορούσαν να υπάρχουν πάντα, γιατί αν προστίθενται τέσσερα εκατομμύρια τόνοι μάζας στον ήλιο κάθε δευτερόλεπτο για μια άπειρη περίοδο του παρελθόντος, θα είχαμε ως αποτέλεσμα μια άπειρη μάζα και ο ήλιος μας θα είχε ξεκινήσει γεμίζοντας όλο το διάστημα. Το ίδιο μπορεί να ειπωθεί για καθένα από τα 100 δισεκατομμύρια αστέρια σε κάθε γαλαξία. Αυτό είναι αδύνατο. Επομένως, κάθε αστέρι είχε μια αρχή.

Εικ. 3. Σπειροειδής γαλαξίας M51 στον αστερισμό Canes Venatici (Κύνες Θηρευτικοί). Ευγενική παραχώρηση των αστεροσκοπειών Όρος Wilson και Palomar

Το εδάφιο Γένεση 1:1 δεν αναφέρει την εποχή που δημιουργήθηκε το σύμπαν. Όσον αφορά τις ενδείξεις των γραφών, δεν έχει σημασία αν όλα ξεκίνησαν πριν από πέντε ή έξι δισεκατομμύρια χρόνια, πριν δέκα δισεκατομμύρια χρόνια, πριν εκατό δισεκατομμύρια χρόνια ή οποιονδήποτε άλλο καθορισμένο χρόνο. Τα παραπάνω οκτώ στοιχεία είναι ισχυρές αποδείξεις ότι υπήρξε μια αρχή στο σύμπαν μας.

Αυτά τα στοιχεία είναι τόσο ισχυρά που πολλοί αστρονόμοι μιλούν ελεύθερα για την ημέρα της δημιουργίας. Σχηματίζουν ακόμη και θεωρίες για το πώς δημιουργήθηκε το σύμπαν. Κάποιες εικασίες φαίνεται να βασίζονται στην ιδέα ότι το σύμπαν δημιουργήθηκε από μια τεράστια ποσότητα ενέργειας, πιθανώς με τη μορφή φωτός. Μία από αυτές τις θεωρίες θα είχε αυτήν την αλλαγή ενέργειας σε ύλη σε εξαιρετικά σύντομο χρονικό διάστημα, που δεν θα απαιτούσε περισσότερο από μισή ώρα.^{vii} (Σημείωση του συντάκτη: Οι νεότερες θεωρίες προτείνουν χρόνους μικρότερους όσο ένα πολύ μικρό κλάσμα του δευτερολέπτου.)

Το εδάφιο Γένεσις 1:1 δε θεωρείται πια ότι είναι σε αντίθεση με την επιστήμη, αλλά συμφωνεί πλήρως με αυτά που θεωρούνται ως τα καλύτερα δεδομένα και θεωρίες της σημερινής επιστήμης.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ

Μια επιστημονική θεωρία δημιουργείται για να ταιριάζει με τα γνωστά γεγονότα. Η θεωρία μπορεί να είναι αληθινή ή όχι· μπορεί ακόμη και αυτός που την προτείνει να μην πιστεύει καν ότι είναι αληθινή. Βοηθά τον μαθητή να οργανώσει τα γεγονότα στο μυαλό του και συχνά δίνει τη δυνατότητα στον επιστήμονα ή τον μηχανικό να προβλέψει μελλοντική συμπεριφορά ή γεγονότα. Όταν διασφαλίζονται πρόσθετα γεγονότα, η θεωρία συχνά αναθεωρείται για να καλύψει τα νέα γεγονότα ή μπορεί να αντικατασταθεί από μια νέα θεωρία. Αυτή η συχνή αλλαγή δεν ενοχλεί τον επιστήμονα. Σημαίνει πιθανή πρόοδο προς μια τελική αληθινή θεωρία.

Κάποτε είπαμε ότι τα κεντρικά τέσσερα χιλιάδες μίλια της γης ήταν συμπαγής χάλυβας. Αυτή ήταν η θεωρία που βασιζόταν στη μετάδοση ορισμένων σεισμικών δονήσεων μέσω του κέντρου της γης. Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις εκείνης της εποχής, οι δονήσεις περνούσαν από τη γη όπως θα γινόταν αν το κέντρο ήταν συμπαγές κράμα από νικέλιο και χάλυβα. Αργότερα ευρήματα έδειξαν ότι οι δονήσεις δεν ταξίδευαν κάτω από όλες τις συνθήκες όπως θα έκαναν στον στερεό χάλυβα, αλλά μάλλον όπως θα ταξίδευαν στον λιωμένο χάλυβα. Έτσι, η αναθεωρημένη θεωρία είναι ότι το κέντρο της γης είναι λιωμένος χάλυβας. *(Σημείωση του συντάκτη: Οι παρούσες θεωρίες, που βασίζονται στην ακριβή παρακολούθηση των σεισμικών κυμάτων από χιλιάδες σεισμούς, υποθέτουν έναν συμπαγή εσωτερικό πυρήνα και έναν υγρό εξωτερικό πυρήνα - και οι δύο αποτελούνται από ένα μείγμα σιδήρου και νικελίου.)*

Πριν από χρόνια η ερμηνεία μας για τη σύνθεση της ύλης ήταν ότι το άτομο ήταν το μικρότερο σωματίδιο υλικού. Τώρα έχουμε διασπάσει το άτομο έτσι ώστε ο πυρήνας του να αποτελείται από πρωτόνια και νετρόνια, με τα ηλεκτρόνια να περιστρέφονται γύρω από τον πυρήνα. Αυτή ήταν η κατάσταση της ερμηνείας των μικρότερων μονάδων ύλης για κάποιο χρονικό διάστημα. Τώρα έχουμε πολλούς επιπλέον τύπους σωματιδίων που αποτελούν την ύλη.

Κάποτε είχαμε δύο θεωρίες για το τι είναι φως· και οι δύο διδάσκονταν σε όλα τα μαθήματα φυσικής. Η μία θεωρία δήλωνε ότι το φως είναι μόνο ένα κύμα· ενώ η άλλη, ότι το φως είναι πολύ μικρά σωματίδια, που ταξιδεύουν στο διάστημα. Η μία θεωρία αντιπροσώπευε ένα μέρος των γνωστών γεγονότων για το φως, αλλά χρειάστηκε η άλλη θεωρία για να εξηγήσει τα υπόλοιπα γεγονότα. Οι δύο θεωρίες μαζί έδωσαν τη δυνατότητα στον επιστήμονα να προβλέψει το μεγαλύτερο μέρος της συμπεριφοράς του φωτός και έτσι να σχεδιάσει νέα οπτικά όργανα. Αυτές οι δύο θεωρίες έχουν αντικατασταθεί από μια πολύ περίπλοκη θεωρία στην οποία το φως θεωρείται κβαντικό, με ιδιότητες τόσο κυμάτων όσο και σωματιδίων. Σε πολλές περιπτώσεις, οι παλαιότερες θεωρίες εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται, καθώς κάνουν τους υπολογισμούς απλούστερους, ενώ εξακολουθούν να

είναι αρκετά ακριβείς. Οι επιστημονικές θεωρίες μπορεί να είναι πολύ χρήσιμες, είτε είναι αληθινές, είτε εν μέρει αληθείς, είτε ακόμη, σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν είναι τεχνικά ψευδείς.

Η ΠΡΩΤΗ ΓΗ

«Η γη όμως ήταν έρημη και ασχημάτιστη· ήταν σκοτάδι πάνω από την άβυσσο» Αυτό το εδάφιο έχει δεχτεί πιθανώς την πιο σοβαρή κριτική από όλα τα εδάφια της Βίβλου. Ην τη μελετήσουμε από το εξώφυλλο στο άλλο εξώφυλλο. Οι θεωρίες της επιστήμης για το σχηματισμό του ηλιακού συστήματος, τόσο στην αστρονομία όσο και στη γεωλογία, έχουν μακρά και ενδιαφέρουσα ιστορία.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΝΕΦΕΛΩΜΑΤΟΣ

Για περίπου έναν αιώνα, η Υπόθεση του Νεφελώματος είχε απόλυτη επιρροή ως πρακτικά αποδεδειγμένο γεγονός και όχι απλώς μια θεωρία. Η θεωρία χονδρικά περιείχε τα ακόλουθα στοιχεία: Οποιοδήποτε σύστημα όπως το ηλιακό σύστημα (ο ήλιος με τους πλανήτες του να περιστρέφονται γύρω του) ξεκίνησε ως ένα αέριο σώμα, σε σχήμα επίπεδου δίσκου, πολύ καυτό και περιστρεφόμενο αργά. Στη συνέχεια, καθώς η μάζα ψύχθηκε, συσπάστηκε και περιστρεφόταν πιο γρήγορα. Τελικά μικρά μέρη έμειναν πίσω και σχημάτισαν τους πλανήτες, που περιστρέφονταν και περιστρεφόταν γύρω από το κεντρικό σώμα στην ίδια κατεύθυνση που αρχικά περιστρεφόταν ολόκληρο το αέριο σώμα. Το κεντρικό σώμα σχημάτιζε τον ήλιο. Αυτή η θεωρία φαινόταν εύλογη· φαινόταν να συμφωνεί απόλυτα με τους νόμους της φυσικής όπως τότε τους καταλαβαίναμε. Μια ματιά στο ηλιακό σύστημα έδειξε ότι πληρούσε τις προϋποθέσεις της θεωρίας. Ο ήλιος περιστρέφεται προς την ίδια κατεύθυνση προς την οποία περιστρέφονται οι πλανήτες γύρω του. Σχεδόν όλοι οι πλανήτες περιστρέφονταν στους άξονές τους προς την ίδια κατεύθυνση· και σχεδόν όλοι οι δορυφόροι περιστρέφονταν γύρω από τους πλανήτες τους προς την ίδια κατεύθυνση και έστριψαν στους άξονές τους, ακόμα προς την ίδια κατεύθυνση. Αυτό σίγουρα φαινόταν να δείχνει ότι αυτό το σύστημα αναπτύχθηκε ακριβώς όπως έδειξε η Υπόθεση του Νεφελώματος.

Τότε είχαμε και φωτογραφικά στοιχεία. Οι φωτογραφίες από αυτά που τότε θεωρούνταν ότι ήταν σπειροειδή νεφελώματα που τα βλέπουμε από την άκρη (Εικ. 1) ήταν σίγουρα επίπεδοι δίσκοι. Άλλα όπως φαίνονται από το πλάι ήταν αρκετά στρογγυλά (Εικ. 2). Άλλοι προφανώς έδειξαν κομμάτια υλικού να αποσπώνται και να σχηματίζουν πλανήτες (Εικ. 3).

Περίπου το 1920, ωστόσο, ένας μαθηματικός φυσικός άρχισε να εργάζεται στη φυσική της υπόθεσης και έδειξε ότι αν είχαμε ένα τέτοιο σώμα αερίου, όπως περιγράφεται στην υπόθεση, δεν θα μπορούσε να πετάξει μικρά σώματα υλικού για να σχηματίσει πλανήτες που να περιφέρονται γύρω από το κεντρικό σώμα· αλλά αν διαιρούνταν, θα έπρεπε να διαιρεθεί σχεδόν στο κέντρο, δημιουργώντας δύο σώματα σχεδόν ίσης μάζας.⁸ Αυτό δεν συμφωνούσε καθόλου με το ηλιακό σύστημα όπου ο μεγαλύτερος πλανήτης^{viii} έχει λιγότερο από το 1/1000 της μάζας του ήλιου.

Αποδείχθηκε επίσης ότι ένα τέτοιο αέριο σώμα θα είχε δυσκολία να αφήσει πίσω του υλικό όταν συρρικνώθηκε· και αν γινόταν, αυτό το υλικό δεν θα μπορούσε να είχε μαζευτεί για να φτιάξει έναν πλανήτη.^{ix}

ΓΑΛΛΕΙΕΣ

Ήταν πολύ ανησυχητικό να αποδεικνύεται ελαττωματική μια τόσο παλιά υπόθεση, έτσι γρήγορα έγιναν προσπάθειες να αλλάξει η θεωρία αρκετά ώστε να ξεπεραστούν οι δυσκολίες. Δεν ωφελούσαν καθόλου, γιατί την ίδια περίπου εποχή ο Δρ Χαμπλ, που

εργαζόταν με το τηλεσκόπιο 100 ιντσών του Όρους Γουίλσον, διαπίστωσε ότι τα σπειροειδή «νεφελώματα» δεν ήταν νεφελώδη σώματα όπως ήταν πάντα η υπόθεση, αλλά νησιωτικά σύμπαντα (προς το παρόν που ονομάζονται «γαλαξίες» - Εκδ.), μεγάλες συναθροίσεις άστρων. Αποδείχθηκε ότι αυτά είναι παρόμοια με το δικό μας γαλαξιακό σύστημα, αλλά το πλησιέστερο ήταν περίπου δύο εκατομμύρια έτη φωτός μακριά, δηλαδή η απόσταση του φωτός θα διανύσει σε δύο εκατομμύρια χρόνια με 186.000 μίλια κάθε δευτερόλεπτο. *(Σημείωση του συντάκτη: Πρόσφατα ανακαλύφθηκε ένας πολύ πιο κοντινός σπειροειδής γαλαξίας. Δεν μπορέσαμε να τον δούμε νωρίτερα επειδή βρίσκεται ακριβώς πίσω από τον φωτεινό πυρήνα του δικού μας γαλαξία.)**

Το δικό μας γαλαξιακό σύστημα, του οποίου ο ήλιος μας είναι μόνο ένα από τα αστέρια, περιέχει περίπου 100 δισεκατομμύρια αστέρια και ο ήλιος μας θα βρισκόταν περισσότερο από τη μέση της διαδρομής από το κέντρο προς την εξωτερική άκρη. Η άκρη του δίσκου όπως φαίνεται από τη γη είναι ο Γαλαξίας. Η μεγαλύτερη διάμετρος του συστήματός μας είναι περίπου 100.000 έτη φωτός. Κάθε σπειροειδής γαλαξίας πιστεύεται ότι είναι ένα πολύ παρόμοιο σύστημα με το δικό μας, που περιέχει κατά μέσο όρο περίπου τον ίδιο αριθμό άστρων και ότι έχει, τουλάχιστον πολύ χονδρικά, το ίδιο μέγεθος.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΝΕΦΕΛΩΜΑΤΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ

Αυτά τα ευρήματα αφαίρεσαν εντελώς από την Υπόθεση του Νεφελώματος το να είναι ; αμια ικανοποιητική περιγραφή του τρόπου με τον οποίο το ηλιακό μας σύστημα, ή οποιοδήποτε άλλο πλανητικό σύστημα, θα μπορούσε να είχε σχηματιστεί. γιατί τα φωτογραφικά στοιχεία αποδείχτηκε ότι αποτελούνταν από φωτογραφίες γαλαξιών αντί για νεφελώδη σώματα, και η θεωρία αποδείχθηκε φυσικά αδύνατη. Σήμερα η Υπόθεση Νεφελώματος αναφέρεται στα βιβλία της επιστήμης μόνο για το ιστορικό της ενδιαφέρον

Μέχρι να απορριφθεί η Υπόθεση του Νεφελώματος, η επιστήμη δεν συμφωνούσε με το εδάφιο Γένεση 1:2' στην πραγματικότητα το αντέκρουε σε κάθε δήλωση. Η υπόθεση του νεφελώματος έλεγε ότι στο αρχικό στάδιο η γη ήταν ένα σώμα αερίου σε σχήμα δίσκου, πυκνό και πολύ καυτό, που απέδιδε μεγάλη ποσότητα φωτός. Η Γένεσις λέει ότι ήταν χωρίς μορφή, κενό και σκοτεινό. Έτσι τα δύο ήταν ακριβώς αντίθετα σε κάθε δήλωση. Κατά τον αιώνα της πίστης στην Υπόθεση του Νεφελώματος, το εδάφιο Γένεση 1:2 ήταν ένα από τα κύρια σημεία επίθεσης κατά της Βίβλου. Δεν συμφωνούσε με τη θεωρία της επιστήμης, και επιπλέον οι περιγραφές του δεν ταίριαζαν σε κανένα γνωστό φυσικό αντικείμενο ή αστρονομικό τύπο σώματος. Ως εκκλησία είπαμε ότι οι μελλοντικές εξελίξεις της επιστήμης πιθανότατα θα διευκρινίσουν αυτό το εδάφιο. Ή θα έπρεπε να το μεταφράζαμε με διαφορετικό τρόπο, ώστε να μπορούμε να του δώσουμε μια διαφορετική ερμηνεία. Καμία από αυτές τις προσπάθειες δεν παρήγαγε κανένα πειστικό επιχείρημα για την ακρίβεια της βιβλικής αφήγησης.

ΆΛΛΕΣ ΕΛΛΑΤΤΩΜΑΤΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ

Μετά την Υπόθεση του Νεφελώματος, ξηπήδησαν και άλλες θεωρίες, οι πιο εξέχουσες ήταν η Θεωρία των πλανητίσκων και η Παλιρροϊκή Θεωρία. Αυτές ήταν βραχύβιες, καθώς αποδείχθηκαν και οι δύο ως ελαττωματικές από τον Henry Norris Russell στο βιβλίο του *The Solar System and Its Origin*. *(Σημείωση του συντάκτη: Αν και είναι αποδεκτό ότι ο ήλιος μας και οι πλανήτες του σχηματίστηκαν από ένα σκοτεινό νεφέλωμα, ορισμένες από τις λεπτομέρειες του σχηματισμού των πλανητών φαίνεται ότι περιλάμβαναν "πλανητική" αλληλεπίδραση. Από τα στοιχεία, στα πολύ πρώιμα στάδιά του, το ηλιακό μας σύστημα περιείχε πολλούς μικρότερους πλανήτες που κατά καιρούς συγκρούονταν, με αποτέλεσμα τους λιγότερους, μεγαλύτερους πλανήτες που βλέπουμε σήμερα. Αυτό περιγράφει καλύτερα μερικές από τις ανωμαλίες στην κίνηση των πλανητών και το σχηματισμό της σελήνης της γης.)*

Εικ. 4

Νεφέλωμα Κεφαλή του ίππου στον Ωρίωνα νότια του Ζήτα του Ωρίωνα. Ευγενική παραχώρηση των αστροσκοπειών *Mount Wilson και Palomar*

Εικ. 5

Νεφέλωμα της Βόρειας Αμερικής στον Κύκνο Ευγενική παραχώρηση των αστροσκοπειών *Mount Wilson και Palomar*

ΕΝΑ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΝΕΦΕΛΩΜΑ

Ας επανέλθουμε όμως σε αυτόν τον δεύτερο στίχο. Σε τι αναφέρεται; Τι είναι χωρίς μορφή και κενό και σκοτάδι; Αυτός ο στίχος αναφέρθηκε από τον Δρ. Άλτερ, Διευθυντή του Πλανητάριου Γκρίφιθ, ως η καλύτερη περιγραφή ενός σκοτεινού νεφελώματος που έχει γραφτεί ποτέ. Μόλις σχετικά πρόσφατα γνωρίζουμε την ύπαρξη ενός σκοτεινού νεφελώματος. Πριν από αυτό, όλα τα σκοτεινά νεφελώματα θεωρούνταν απλώς σημεία στον ουρανό όπου δεν υπήρχαν αστέρια. Η εικόνα 4 δείχνει τη φωτογραφία που για πρώτη φορά απέδειξε στους αστρονόμους ότι επρόκειτο για σύννεφα από σκούρο υλικό. Στην επάνω πλευρά της φωτογραφίας υπάρχουν μεγάλοι αριθμοί μικρών αστεριών. Αυτά τα αστέρια εκτείνονται καθαρά σε όλη την εικόνα, αλλά καλύπτονται στην κάτω πλευρά από το σκοτεινό σύννεφο. Πρακτικά μπορείτε να τα δείτε να λάμπουν τριγύρω και να φωτίζουν την άκρη του νεφελώματος. Στο κέντρο της φωτογραφίας, μια προβολή του νεφελώματος εκτείνεται έξω από το κύριο σώμα. Δεν υπάρχει πλέον καμία αμφιβολία για την ύπαρξη σκοτεινών νεφελωμάτων. Είναι, ίσως, πιο διαδεδομένα από οποιοδήποτε άλλο είδος

αστρονομικού αντικειμένου εκτός από τα αστέρια. Τα σχήματα 5 και 6 δείχνουν άλλα σκοτεινά νεφελώματα σε πλήθος σχημάτων. Οποιοδήποτε πρόσφατο κείμενο αστρονομίας θα σας δείξει πολλά άλλα σχήματα σκοτεινών νεφελωμάτων. Η πρόταση έχει γίνει από την επιστήμη ότι τα διάχυτα νεφελώματα είναι η πηγή νέων άστρων. Πρακτικά κάθε σύγχρονη θεωρία για το σχηματισμό του ηλιακού μας συστήματος υποθέτει ότι το σύστημά μας ξεκίνησε από κάποιο είδος διάχυτου νεφελώματος.^{xi} Τα φωτεινά και τα σκοτεινά νεφελώματα έχουν την ίδια σύνθεση. Κάποιο έχει ένα αστέρι αρκετά κοντά για να το κάνει να ακτινοβολεί φως· το άλλο δεν έχει τέτοιο αστέρι και παραμένει σκοτεινός. Υπάρχουν ίσως 1000 φορές περισσότερα σκοτεινά νεφελώματα από τα φωτεινά νεφελώματα.

Η ΑΣΤΡΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Η ακολουθία των αστεριών, αποδεκτή από την αστρονομία, ξεκινά από το αστέρι ως ένα αραιό αέριο, μόνο αρκετά ζεστό ώστε να εκπέμπει ένα αχνό κόκκινο φως. Το αστέρι τότε συστέλλεται, γίνεται πιο πυκνό και ζεστό, φτάνοντας σταδιακά σε ένα υψηλό μέγιστο· τότε η θερμοκρασία αρχίζει να μειώνεται και σε αρκετό χρόνο γίνεται νεκρό σώμα, χωρίς να εκπέμπει φως. Η πρώτη μορφή του άστρου, ένα αραιό αέριο που λάμπει μόνο αχνά κόκκινο, διαφέρει (σε απόλυτη ποσότητα) πολύ λιγότερο από ένα διάχυτο νεφέλωμα απ' ό,τι πολλά αστέρια διαφέρουν μεταξύ τους τόσο σε πυκνότητα όσο και σε θερμοκρασία. Εάν αυτή η ακολουθία ακολουθηθεί προς τα πίσω και το μεγάλο κόκκινο αστέρι γίνεται ακόμα πιο αραιό και με χαμηλότερη θερμοκρασία, η κατάσταση του διάχυτου νεφελώματος θα προσεγγιστεί τελικά. Πολλοί συγγραφείς κειμένων αστρονομίας ξεκινούν την ακολουθία με το διάχυτο νεφέλωμα και έχουν ως δεύτερο βήμα το αραιό, αχνό αστέρι. Το διάχυτο νεφέλωμα είναι σήμερα το πιο γενικά αποδεκτό σημείο εκκίνησης για νέα αστέρια. *(Σημείωση του συντάκτη: Τα αρχαία αστέρια έχουν τώρα φωτογραφηθεί να αναδύονται από τη γενέτειρά τους σε σκοτεινά νεφελώματα.)*

ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΟ ΝΟΗΜΑ

Κατά τη συζήτηση της σημασίας των λέξεων στις πρωτότυπες γλώσσες με τον Nathan J. Stone, του Moody Bible Institute of Chicago, καθώς και με άλλους μελετητές της Εβραϊκή, διαπιστώθηκε ότι εμπλέκονται έννοιες μεγάλου μεγέθους και ταραχής, καθώς και τις έννοιες στην έκδοση King James (καθώς και Βάμβα). Εισάγοντας αυτές τις πρόσθετες έννοιες, το πρώτο μέρος του στίχου μπορεί να έχει κάτι ως εξής: «Η γη όμως ήταν έρημη και ασημάτιστη και αραιή· ήταν σκοτάδι πάνω της, και πάνω της υπήρχε μεγάλη ταραχή.»

Με αυτή τη μετάφραση φαίνεται δύσκολο να αναφέρεται αυτό το εδάφιο σε κάτι άλλο εκτός από ένα διάχυτο σκοτεινό νεφέλωμα.

Μπορέσαμε να βρούμε τις πυκνότητες των διάχυτων νεφελωμάτων, και έχουν βρεθεί ότι είναι εξαιρετικά αραιά· πιο αραιά, μάλιστα, από ένα καλό κενό που παράγεται στα εργαστήριά μας. Είναι λοιπόν σκοτεινά, εξαιρετικά αραιά και έχουν βρεθεί να είναι σε ταραχή. Τώρα κοιτάξτε τις φωτογραφίες των σκοτεινών νεφελωμάτων και δείτε τι σχήμα έχουν. Συμπληρώνουν τέλεια την περιγραφή του εδαφίου Γένεση 1:2. Είναι χωρίς μορφή, πολύ αραιά και σκοτεινά. Έτσι σήμερα γνωρίζουμε αστρονομικά σώματα που καλύπτουν τέλεια αυτήν την περιγραφή. Είναι σίγουρα το πιο πιθανό ότι η γη προήλθε από ένα σκοτεινό νεφέλωμα, καθώς η ποσότητα του σκοτεινού νεφελώματος είναι πολλαπλάσια της ποσότητας του φωτεινού νεφελώματος. Ένα φωτεινό νεφέλωμα είναι απλώς ένα σκοτεινό νεφέλωμα που διεγείρεται ή φωτίζεται από ένα κοντινό αστέρι.

Η ΓΗ ΗΤΑΝ ΚΑΠΟΤΕ ΘΕΡΜΗ

Κάθε θεωρία που θεωρεί ότι ένας πλανήτης προέρχεται από ένα διάχυτο νεφέλωμα πρέπει να περιλαμβάνει τη συλλογή νεφελώδους υλικού· είτε σε νεφελώδη είτε πλανητιστική μορφή, αυτό είναι κάτι που δεν επηρεάζει τον σκοπό μας. Αυτό το σώμα πρέπει στη

συνέχεια να θερμανθεί είτε από την αρχική θερμότητα στο νεφέλωμα, ή τη ραδιενέργεια ή κάτι άλλο, αυτό δεν έχει σημασία. Μια θεώρηση της πρώιμης πυκνής βλάστησης δείχνει μια ζεστή υγρή γη. Σίγουρα είχε μεγάλες ποσότητες νερού για εξαιρετικά μεγάλο χρονικό διάστημα.

Ο Henry Norris Russell στο έργο του «Το Ηλιακό Σύστημα και η Προέλευση του-*The Solar System and Its Origin*» συζητά σε συντομία τη δυνατότητα το ηλιακό μας σύστημα να προέρχεται από ένα διάχυτο νεφέλωμα και δε βρίσκει εμπόδια. Ούτε και οι Smith και Jacobs βρίσκουν εμπόδια.^{xii}

Η Αστρική Ακολουθία πρακτικά απαιτεί ότι κάθε νέο αστρονομικό σώμα πρέπει να προέρχεται από ένα διάχυτο νεφέλωμα.

Όλες οι πραγματικά νέες αστρονομικές θεωρίες για την προέλευση του ηλιακού συστήματος το λένε ότι προέρχεται από ένα διάχυτο νεφέλωμα. Η Θεωρία Μαγνητικού Πεδίου του Sir Fred Hoyle του Πανεπιστημίου του Cambridge και η Θεωρία των μικρών νεφών (Cloudlet) του Δρ. William McCrea του Πανεπιστημίου του Λονδίνου είναι σαφείς προτάσεις που δείχνουν πώς το ηλιακό μας σύστημα θα μπορούσε να έχει αναπτυχθεί από ένα διάχυτο νεφέλωμα.

Έτσι σήμερα μπορούμε με ασφάλεια να πούμε ότι όλη η σύγχρονη σκέψη για την προέλευση της γης ή του ηλιακού συστήματος συμφωνεί με το εδάφιο Γένεση 1:2.

3. Η ΑΡΧΙΚΗ ΖΩΗ

«και πάνω στα νερά έπνεε Πνεύμα Θεού (κατά Ο: και πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος Εβραϊκό: מְרַחֵם עַל-מַיִם, רִיחַ הַקּוֹסְמִי).» Αυτή η φράση δεν είχε νόημα για μένα μέχρι που η American Standard Version του 1901 άλλαξε τη λέξη εκκινείτο "moved" σε επώαζε "brooded". Συζητώντας περαιτέρω τη μετάφραση με τον Nathan J. Stone, έμαθα ότι η λέξη מְרַחֵם (=φτερουγίζει) συνήθως αναφερόταν σε ένα περιστέρι που γεννά τα αυγά της, για να ωριμάσει τον σπόρο της ζωής σε αυτά, ή στον αετό που χτυπά τα φτερά του πάνω από τη φωλιά του για να οδηγήσει μακριά από έναν εχθρό και προστατεύει τα μικρά της. Το νόημα του εδαφίου φαίνεται τότε να είναι κάπως έτσι: Και το Πνεύμα του Θεού πετούσε απαλά στο πρόσωπο των υδάτων, αναπτύσσοντας και προστατεύοντας τη στοιχειώδη ζωή.

Η επιστήμη ισχυρίζεται ότι η ζωή στις πρώτες πρωτόγονες μορφές της εμφανίστηκε για πρώτη φορά στη θάλασσα. Τίποτα δεν θα μπορούσε να συμφωνήσει καλύτερα με το τελευταίο μισό αυτού του στίχου. Η ζωή για την οποία γίνεται λόγος σε αυτό το εδάφιο πρέπει να θεωρηθεί ως η στοιχειώδης, γιατί οι πιο περίπλοκοι τύποι ονομάζονται σε μεταγενέστερες περιόδους στους επόμενους στίχους.

4. ΦΩΣ

«Τότε είπε ο Θεός: «Να γίνει φως»'Ο Θεός είδε ότι το φως ήταν καλό και το χώρισε από το σκοτάδι. 5Το φως το ονόμασε «ημέρα» και το σκοτάδι «νύχτα».» Αστρική Ακολουθία είναι πολύ καλά αποδεκτή στον αστρονομικό κόσμο. Για να περάσει ένα αστέρι από αυτήν την ακολουθία, ή ακόμα και ένα μέρος της, το αστέρι πρέπει να έχει μάζα μεγαλύτερη από το 1/100ο μέρος της μάζας του ήλιου· διαφορετικά, δεν μπορεί να θερμανθεί για να δημιουργήσει ένα αστέρι. Δεδομένου ότι η μάζα της γης είναι μόνο το 1/333.000 μέρος της μάζας του ήλιου, δεν θα μπορούσε να έχει γίνει αστέρι και Το φως που περιγράφεται στον στίχο 3, επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι προήλθε από τον ήλιο, όπως κάνει ακόμα, και όχι ότι προήλθε από τη γη.

Αυτό συμφωνεί επίσης με την αφήγηση των γραφών στους στίχους 4 και 5: "Και διαχώρισε ο Θεός το φως από το σκοτάδι. Και ο Θεός ονόμασε το φως Ημέρα, και το σκοτάδι ονόμασε Νύχτα." Τώρα, αν η γη ήταν σαν αστέρι και έβγαζε φως, η γη θα ήταν στο φως από όλες τις πλευρές. Θα μπορούσε να υπήρχε μέρα και νύχτα στη γη.

Έτσι η επιστήμη βρίσκεται σε πλήρη συμφωνία με τους στίχους 3-5. Το κεντρικό σώμα, ο ήλιος, εξέπεμπε φως και φώτιζε τη γη έτσι ώστε η μια πλευρά να είναι φωτεινή και η άλλη σκοτεινή. Υπήρχε μέρα και νύχτα.

5. Η ΓΗ ΨΥΧΡΑΙΝΕΤΑΙ

«Και έφτιαξε ο Θεός το στερέωμα, και χώρισε τα νερά που ήταν κάτω από το στερέωμα από τα νερά που ήταν πάνω από το στερέωμα» (6 *Και είπεν ο θεός Γενηθήτω στερέωμα εν μέσση του ύδατος και ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος και ὕδατος. και ἐγένετο οὕτως*). Το Στερέωμα μεταφράζεται καλύτερα σε "χώρος". Ο στίχος λοιπόν σημαίνει ότι υπήρχε νερό στην επιφάνεια της γης, μετά μια περιοχή ή χώρος αέρα, και πυκνά σύννεφα από πάνω. Καθώς ένας πλανήτης κρύνει πρέπει να περάσει από αυτό το στάδιο. Όταν η θερμοκρασία της γης ήταν κοντά στο σημείο βρασμού, δεν θα μπορούσαν να υπάρχουν εναποθέσεις νερού πάνω της, γιατί η θερμότητα θα είχε εξατμίσει όλα τα επιφανειακά νερά και όλο το νερό θα κάλυπτε τη γη ως εξαιρετικά πυκνά σύννεφα που εκτείνονται από το επιφάνεια προς τα πάνω. Όταν η γη κρύωνε αρκετά, μέρος αυτού του νερού θα συμπυκνωθεί στην επιφάνεια της γης. Όσο πιο δροσερή γινόταν, τόσο περισσότερο νερό θα βρίσκαμε να εναποτίθεται στη γη και τόσο μικρότερη θα ήταν η ποσότητα που αιωρείται στα σύννεφα. Ναι, αυτή η κατάσταση της γης ήταν απαραίτητη και έπρεπε να ακολουθήσει την κατάσταση όταν η γη ήταν πολύ πιο ζεστή.^{xiii}

6. Η ΓΗ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΜΕ ΝΕΡΟ

Τότε είπε ο Θεός: «Να συναχθούν σε έναν τόπο τα νερά που είναι κάτω από τον ουρανό» Αυτό σίγουρα δείχνει ότι στην πρώιμη εποχή η γη ήταν καλυμμένη με νερά. Οι θεωρίες της γεωλογίας επιβεβαιώνουν αυτήν την αρχική κατάσταση.^{xiv}

7. ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΗΠΕΙΡΟΙ

«Και να φανεί η ξηρά.: Διαφορετικές θεωρίες δίνονται από τη γεωλογία για την εμφάνιση και την πτώση των ηπείρων που έχουν διαρκέσει για μεγάλο χρονικό διάστημα. Αλλά νομίζω ότι όλοι συμφωνούν ότι στα πρώτα γεωλογικά της στάδια η επιφάνεια ήταν αρκετά λεία και σχεδόν ομοιόμορφου ύψους. Όταν δυνάμεις όπως αυτές που παράγονται από τη συρρίκνωση ανέβασαν μέρη του πλανήτη πάνω από άλλα, οι ήπειροι υψώθηκαν πάνω από το νερό.^{xv} (Σημείωση του συντάκτη: Έχει επιβεβαιωθεί ότι η γη αρχικά ήταν πολύ ομαλή. Οι γεωλογικές δυνάμεις δεν ύψωσαν τις ηπείρους παρά περίπου πριν από δύο ή τρία δισεκατομμύρια χρόνια.)

8 ΤΑ ΦΥΤΑ

Μετά είπε ο Θεός: «Να πρασινίσει η γη: Να βλαστήσουν πάνω σ' αυτήν χορτάρια ...» .

Η χημεία έχει αποδείξει το γεγονός ότι είναι αδύνατο για οποιονδήποτε πλανήτη να έχει για μεγάλο χρονικό διάστημα οποιαδήποτε ποσότητα οξυγόνου στην ατμόσφαιρά του χωρίς να έχει μεγάλες ποσότητες φυτών για να αναπληρώνει συνεχώς την προσφορά. Διαφορετικά, το οξυγόνο θα συνδυαζόταν γρήγορα με τα πετρώματα και τα μέταλλα της επιφάνειας και θα εξάντλησε την ατμόσφαιρα. Φαίνεται πολύ πιθανό ότι η εξωτερική ατμόσφαιρα δεν περιείχε αρκετό ελεύθερο οξυγόνο για να συντηρήσει τη ζωή των ζώων μέχρι να το προμηθεύσουν εκεί τα φυτά. Βασικά, τα φυτά είναι η τροφή των ζώων. Μερικά ζώα τρώνε άλλα ζώα, αλλά κυρίως πρέπει να τρώνε φυτά διαφορετικά θα εξολοθρεύονταν μεταξύ τους. Επομένως, γνωρίζουμε ότι τα φυτά έπρεπε να προηγούνται των ζώων. Δεν συζητάμε

πολύ πρωτόγονες μορφές φυτών και ζώων, αλλά φυτά και ζώα όπως περιγράφονται στη Γένεση 1:11-27. Ίσως αυτή η αφήγηση στη Γένεση είναι παράλληλη με την προκάμβρια περίοδο στη γεωλογία, αλλά δεν θα προσπαθήσουμε να είμαστε θετικοί.^{xvi}

Η εποχή της έλευσης της βλάστησης σε αυτή τη γη έχει μεταφερθεί πολλές φορές προς τα πίσω. Περίπου το 1950 οι πιο πρωτόγονες γνωστές μορφές βλάστησης ήταν πριν από περίπου ένα δισεκατομμύριο χρόνια. Από τότε, ορισμένα στρώματα γραφίτη αποδείχθηκε ότι ήταν οργανικής προέλευσης και χρονολογήθηκαν σε ηλικία δυόμισι δισεκατομμυρίων ετών. *(Σημείωση του συντάκτη: Τα παλαιότερα απολιθώματα φυκιών έχουν χρονολογηθεί πάνω από τρία δισεκατομμύρια χρόνια. Τα φύκια, φυσικά, δεν είναι φυτά της ξηράς και πιθανότατα δεν είναι αυτό στο οποίο αναφέρεται η Γένεση εδώ.)*

9 ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΡΗΓΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΣΥΝΝΕΦΙΑΣΜΕΝΟ ΟΥΡΑΝΟ

Τότε είπε ο Θεός: «Να γίνουν φωτεινά σώματα στο στερέωμα του ουρανού

(םִבְּשֵׁהּ יִבְרָא תְּלָמִד יְהִי) , για να χωρίζουν την ημέρα από τη νύχτα, για να είναι σημάδια για τις εποχές, τις ημέρες και τα έτη, ώστε από το στερέωμα του ουρανού να φωτίζουν τη γη». Έτσι κι έγινε. Δημιούργησε ο Θεός τα δύο μεγάλα φωτεινά σώματα –το μεγαλύτερο για να κυριαρχεί την ημέρα, και το μικρότερο για να κυριαρχεί τη νύχτα:

(וַיְבְרָה יְהוָה-תְּלָמִד , םִבְּשֵׁהּ , לְבָרָא רִיבְוֶה-תְּלָמִד : םִלְבָּרָא תְּלָמִד יְבִשׁ-תְּלָמִד , םִיְהִי שֶׁשֶׁי) δημιούργησε και τ' αστέρια. Και τα έβαλε όλα στο στερέωμα του ουρανού για να φωτίζουν τη γη, για να κυριαρχούν την ημέρα και τη νύχτα και να χωρίζουν το φως απ' το σκοτάδι. (Γένεσις 1:14-18).

Αυτή η περικοπή ήταν επίσης ένα από τα μεγάλα σημεία επίθεσης του κριτικού κατά της Βίβλου. Έχει πει ότι η Βίβλος δεν θα μπορούσε να είναι αληθινή, γιατί διαβάζουμε σ' αυτήν την περικοπή ότι ο ήλιος δημιουργήθηκε μετά από βλάστηση και αυτό θα ήταν αδύνατο, γιατί η βλάστηση δεν θα μπορούσε να αναπτυχθεί χωρίς τη θερμότητα και το φως του ήλιου. Τώρα είναι μάλλον αλήθεια ότι η βλάστηση δεν θα μπορούσε να αναπτυχθεί χωρίς τη θερμότητα και το φως του ήλιου, αλλά η Γένεση δεν ισχυρίζεται ότι η βλάστηση δημιουργήθηκε πριν από τον ήλιο. Η λέξη που χρησιμοποιείται σε αυτό το απόσπασμα δεν «να δημιουργηθούν» αλλά «να γίνουν». Ο Scofield μεταφράζει αυτή τη λέξη ως "φτιαγμένη για λειτουργία" και είναι μια νόμιμη μετάφραση. Η αφήγηση για τη δημιουργία του ήλιου και της σελήνης δίνεται στον στίχο 1, ενώ η αφήγηση του ότι γίνεται ο ήλιος να λάμπει στη γη δίνεται στους στίχους 14-18. Στο εδάφιο 5, η πρώτη κατάσταση της γης περιεγράφηκε ως εντελώς καλυμμένη με σύννεφα. Με σύννεφα τόσο πυκνά δεν μπορούσαμε να ξεχωρίσουμε την ώρα της ημέρας, την εποχή του χρόνου ή οποιοδήποτε άλλο σημάδι που διαβάζουμε από τον ήλιο σήμερα. Έτσι, όταν ο Θεός έκανε τον ήλιο να λειτουργεί για σημάδια, για εποχές, για μέρες και για χρόνια, το πέτυχε σπάζοντας τα σύννεφα και αφήνοντας το φως του ήλιου να λάμψει.

Ας υποθέσουμε ότι σήμερα ήταν μια πολύ σκοτεινή συννεφιασμένη μέρα, και πρέπει να σας πω ότι αύριο θα έκανα τον ήλιο να λάμψει στη γη. Θα νόμιζες ότι είχα σκοπό να δημιουργήσω έναν νέο ήλιο και να τον βάλω στον ουρανό για να λάμψει στη γη; Σίγουρα όχι. Θα ξέρατε ότι σκόπευα να σκορπίσω τα σύννεφα έτσι ώστε ο ήλιος, που ήταν εκεί για εκατομμύρια χρόνια, να λάμψει. Ας είμαστε εξίσου λογικοί στην ερμηνεία της Αγίας Γραφής μας.

Δεν υπάρχει τότε καμία αντίφαση στη βλάστηση που εμφανίζεται στη γη πριν τα σύννεφα σπάσουν, έτσι ώστε ο ήλιος να μπορεί να λάμψει απευθείας. Πριν σπάσουν τα σύννεφα, υπήρχε ακόμα σημαντική εσωτερική θερμότητα στη γη. Διαφορετικά, σχεδόν όλο το νερό στα σύννεφα θα είχε ήδη συμπυκνωθεί στη γη και τα σύννεφα θα είχαν σπάσει. Είναι η θερμότητα που κρατά το νερό αιωρούμενο στην ατμόσφαιρα. Αυτό σημαίνει ότι λίγο πριν σπάσουν τα σύννεφα είχαμε μια κατάσταση θερμοκηπίου στη γη. Τα σύννεφα από πάνω

διασκόρπιζαν τις ακτίνες του φωτός από τον ήλιο για να μην κάψουν τη βλάστηση, όπως ακριβώς κάνει το ημιδιαφανές γυαλί πάνω από ένα σπίτι. Και η εσωτερική θερμότητα μέσα στη γη διατηρούσε τα πάντα αρκετά ζεστά και η βλάστηση μεγάλωνε στα καλύτερά της. Δεν μπορείτε να κάνετε καλύτερη ρύθμιση για την έλευση της βλάστησης από αυτή που δίνεται στη Γένεση 1:11-12 (Σημείωση του συντάκτη: Είναι απίθανο η θερμοκρασία της γης να ήταν ο μόνος, ή ακόμα και ο πρωταρχικός, παράγοντας ελέγχου εδώ. Είναι πιο πιθανό ότι Η παρουσία φυτών, που αλλάζουν αργά τη σύσταση της ατμόσφαιρας, ήταν η κύρια αιτία.)

10 ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΨΑΡΙΑ

«Έτσι δημιούργησε ο Θεός τα μεγάλα κήτη (θαλάσσια τέρατα) και όλα τα είδη των ζωντανών οργανισμών, που κολυμπούν και γεμίζουν τα νερά.» Αν στραφούμε στη γεωλογία, βρίσκουμε την Δεβόνιο περίοδο να ορίζεται ως περίοδος των ψαριών. Η ορδοβίκια περίοδος, ηλικίας 400 εκατομμυρίων ετών, περιέχει μερικά ψάρια και επομένως είναι μια πιο πιθανή εποχή έναρξης. Η δημιουργία των ψαριών σίγουρα δεν θα μπορούσε να έχει έρθει μετά την Δεβόνιο περίοδο^{xvii}.

11 ΠΟΥΛΙΑ

«Επίσης δημιούργησε όλα τα είδη των πτηνών». Θα μπορούσαμε να προτείνουμε την ιουρασική ή την κρητιδική περίοδο ως την πιο πιθανή εποχή στη γεωλογία που θα εγκαινιαστεί από τη δημιουργία των πτηνών. Τα πουλιά είναι πιο εύθραυστα από τα περισσότερα άλλα ζώα και έχουν αφήσει πολύ λίγα απολιθώματα. Η καλύτερη ηλικία που μπορούμε να βάλουμε στα πουλιά αυτή τη στιγμή είναι τα 80 με 130 εκατομμύρια χρόνια.^{xviii}

12 ΤΑ ΘΗΛΑΣΤΙΚΑ

Τότε είπε ο Θεός: «Να βγάλει η γη κάθε είδος ζωντανού οργανισμού: Όλα τα είδη των ζώων, των ερπετών και των θηρίων». Εδώ θα μπορούσαμε να προτείνουμε ότι η Καινοζωική περίοδος ταιριάζει καλύτερα με την έλευση αυτών των ζώων. Ωστόσο, κάποιος μπορεί να θέλει να το τοποθετήσει νωρίτερα. Η εμφάνιση των θηλαστικών είναι σίγουρα μεταγενέστερη από αυτή των πτηνών. Ίσως πριν από 60 εκατομμύρια χρόνια.^{xix}

13 ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

«Δημιούργησε, λοιπόν, ο Θεός τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του την εικόνα». Η εμφάνιση του σύγχρονου ανθρώπου βρίσκεται στην τελευταία ή Τεταρτογενή περίοδο. Δεν υπάρχουν υπολείμματα ανθρώπου σε προγενέστερο γεωλογικό στρώμα.^{xx} Προς το παρόν, φαίνεται ότι ο σύγχρονος άνθρωπος χρονολογείται πριν από περίπου 100.000 χρόνια. Άλλα αποθέματα που κατηγοριοποιούνται ως "homo", αν και όχι ως "σύγχρονος άνθρωπος", χρονολογούνται από περίπου δύο εκατομμύρια χρόνια πριν. (περισσότερες λεπτομέρειες εδώ)

Έτσι διαπιστώνουμε ότι τα δεκατρία πράγματα που ονομάζονται στη Γένεση είναι με την ίδια σειρά που τα βρίσκει η γεωλογία. Πρέπει λοιπόν να θέσουμε το ερώτημα, από ποια πηγή πήρε αυτή την εντολή ο Μωυσής; Νομίζω ότι υπάρχουν πέντε πιθανότητες: (1) Οι πληροφορίες προήλθαν από τα σχολεία της Αιγύπτου όπου εκπαιδεύτηκε ο Μωυσής. (2) Ο Μωυσής δεν έγραψε τη Γένεση· γράφτηκε σε πολύ μεταγενέστερη ημερομηνία, όπως στη Βαβυλωνιακή περίοδο πολιτισμού. (3) Οι πληροφορίες προήλθαν από κάποιον άλλο πολιτισμό (4) Ο συγγραφέας της Γένεσης απλώς επινόησε την ιστορία ή κάθισε και την εξέτασε. (5) Προήλθε από έμπνευση του Θεού.

Εάν αυτές είναι οι μόνες δυνατότητες, μία από αυτές τις πέντε πρέπει να είναι σωστή· και αν μπορούμε να αποδείξουμε ότι τέσσερα είναι αδύνατα, τότε θα έχουμε καθιερώσει το πέμπτο. Ας τα εξετάσουμε με τη σειρά.

- 1) Θα μπορούσε αυτή η εξιστόρηση της δημιουργίας να προέρχεται από τα σχολεία της Αιγύπτου; Η απάντηση είναι όχι. Έχουμε στις βιβλιοθήκες μας μαρτυρίες από πέτρινες πλάκες, ένα αρχείο δημιουργίας όπως το διδάσκουν οι Αιγύπτιοι. Ενώ είναι παρόμοια με την αφήγηση της Γένεσης σε πολύ λίγα σημεία, δεν συμφωνεί στα περισσότερα από τα σημεία της στη γενική περιγραφή των γεγονότων· δεν συμφωνεί με τις παρούσες επιστημονικές πληροφορίες. Ούτε ο Μωυσής ούτε κανένα άλλο πρόσωπο θα μπορούσε να έχει λάβει αυτήν την αφήγηση στη Γένεση από την Αίγυπτο.^{xxi}
- 2) Θα μπορούσε αυτή η εξιστόρηση να είχε ληφθεί από τη Βαβυλωνία; Η απάντηση πρέπει να είναι κατηγορηματικά όχι. Έχουμε μια καταγραφή των θεωριών της δημιουργίας όπως τις πίστευαν οι άνθρωποι της Βαβυλώνας. Η κυριότερη είναι κάπως έτσι: Στην αρχή υπήρχαν δύο θεοί. Οι δύο θεοί πολέμησαν· ο ένας σκότωσε τον άλλο και από τη σάρκα του έφτιαξε τη γη, από τα κόκαλα και τα δόντια του έφτιαξε τους βράχους και από το αίμα του έφτιαξε τους ωκεανούς και τα ποτάμια. Όχι. αυτή σίγουρα δεν είναι η πηγή του Μωυσή. Άλλες θεωρίες από τη Βαβυλώνα είναι εξίσου φανταστικές.^{xxii}

Προσέξτε πόσο διαφορετικές είναι αυτές οι ιστορίες από αυτήν που υπάρχει σε όλη τη Γένεση

- 3) Μπορούμε να αναζητήσουμε κάθε πιθανή πηγή στις βιβλιοθήκες μας, αλλά καμία δεν παρέχει μια αναφορά που να πλησιάζει αυτή του 1^{ου} κεφαλαίου της Γένεσης.
- 4) Θα μπορούσε ο Μωυσής να μαντέψει τη σωστή σειρά; Αν πούμε ναι, η πιθανότητα είναι εξαιρετικά μικρή. Η σειρά αυτών των δεκατριών στοιχείων μπορεί επίσης να θεωρηθεί ικανοποιητική εάν τα στοιχεία 3 και 4 καταλάμβαναν οποιαδήποτε θέση από το 3 έως το 7, συμπεριλαμβανομένων. (Η επιστήμη δεν έχει προχωρήσει ακόμη αρκετά για να πει πού ακριβώς πρέπει να βρίσκονται αυτά τα δύο στοιχεία.) Η πιθανότητα ο Μωυσής να μαντέψει και να πάρει τη σωστή σειρά αυτών των στοιχείων είναι:

Ο πιθανός αριθμός ικανοποιητικών διατάξεων, διαιρούμενος με, το συνολικό αριθμό των διατάξεων που είναι δυνατόν να γίνουν

Συμβολικά δίνεται από P_2^5 / P_{13}^{13} ή
 $(5! / (5 - 2)!) / (13! / (13 - 13)!)$
 Και αυτό είναι ίσο με 20/6.277.020.800

Ή 1/311.351.040

Ναι, θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο Μωυσής απλώς μάντεψε, και ενώ είχε μόνο μία ευκαιρία σε 311.351.040, τα βρήκε σωστά. Αλλά αυτή η θέση θα ήταν πολύ παράλογη.

Ίσως πεις όχι· αυτό δεν είναι πιθανό, αλλά μπορεί να το έχει σκεφτεί λογικά. Αυτό είναι εξίσου απίθανο με το άλλο. Ας υποθέσουμε ότι εξαλείφετε από το μυαλό σας την αφήγηση της Γένεσης και απολύτως όλη την επιστημονική βιβλιογραφία σχετικά με το θέμα, και κάθεστε να το σκεφτείτε λογικά. Τι θα έγραφε για τη διήγηση της δημιουργίας; Δεν ξέρω τι θα έγραφε, αλλά νομίζω ότι θα έπρεπε να γράψω κάτι σαν αυτό: Στην αρχή ο άνθρωπος ήταν με τον Θεό στον ουρανό, αλλά ήταν ένα φυσικό ον. Ο Παράδεισος φτιάχτηκε για πνευματικά όντα, έτσι ο άνθρωπος δεν τα πήγαινε πολύ καλά. Ο Θεός και ο άνθρωπος συζήτησαν τα πράγματα και αποφάσισαν ότι αυτό που έπρεπε να κάνουν ήταν να φτιάξουν ένα μέρος που να ταιριάζει καλύτερα στις ανθρώπινες ανάγκες. Μαζί σχεδίασαν τη γη έτσι ώστε να έχει ακριβώς το σωστό είδος ατμόσφαιρας, κλπ. Σίγουρα δεν θα έβαζα τον άνθρωπο στο τέλος της λίστας, ό,τι άλλο κι αν έκανα. Πρέπει να έχει μια θέση στο να κάνει αυτή τη γη το υπέροχο μέρος που είναι. Σίγουρα όποιος παρακολουθεί ζώα και ψάρια ξέρει

ότι τα ζώα μαθαίνουν να κολυμπούν, αλλά τα ψάρια δεν μαθαίνουν να περπατούν. Έτσι, όλοι θα βάζαμε πρώτα τα ζώα της ξηράς και κάποια από αυτά θα μάθουν να κολυμπούν τόσο καλά που απλώς έμειναν στο νερό και έγιναν ψάρια. Άλλα ζώα συνέχισαν να προσπαθούν να πετάξουν μέχρι που το μπροστινό ζευγάρι των ποδιών εξελίχθηκε σε φτερά. Ίσως λέτε ότι προσπαθώ να γίνω γελοίος. Δεν είμαι. Πιστεύω ότι αυτός είναι ένας πιο λογικός τρόπος για να το αιτιολογήσετε ανθρώπινα από την αφήγηση στη Γένεση. Ναι, φυσικά, όλοι θα βάζαμε τον Θεό να κάνει κάποια ιδιαίτερα πράγματα για τον άνθρωπο, όπως να δημιουργεί αγελάδες και άλογα για να του διευκολύνει τη δουλειά και έτσι να τα τοποθετεί μετά τον άνθρωπο. Δεν πιστεύω ότι κανένας άνθρωπος μπορεί λογικά να υπολογίσει τη σειρά της δημιουργίας, ή ακόμα και να κάνει μια λογική αρχή σε αυτήν.

Τώρα αυτός ο αριθμός των 311.351.040 δεν λέει όλη την ιστορία. Αυτός είναι μόνο ο αριθμός των τρόπων με τους οποίους τα δεκατρία πράγματα μπορούν να διευθετηθούν ικανοποιητικά. Από πού βρήκε ο Μωυσής τα δεκατρία πράγματα να κανονίσει; Γνώριζε ο Μωυσής τα πάντα για τα σκοτεινά νεφελώματα, ώστε να μπορέσει να γράψει μια τέλεια περιγραφή ενός στον στίχο 2; Αυτό είναι παράλογο, γιατί ο μεγαλύτερος από τους επιστήμονες, έχοντας πολλές φωτογραφίες από σκοτεινά νεφελώματα, δεν μάντευε ποτέ ότι υπήρχε μέχρι τη δεκαετία του 1920 περίπου. Ποια πιθανότητα είχε ο Μωυσής, ως άνθρωπος, να γράψει μια διακριτική ευχέρεια ενός αντικειμένου που θα ανακαλυφθεί σχεδόν τέσσερις χιλιάδες χρόνια αργότερα;

Είναι βέβαιο ότι τουλάχιστον 1.000.000.000 άνθρωποι ζήσαν από την ημέρα του Μωυσή μέχρις ότου να κατάλαβε κάποιος τι σήμαινε η περιγραφή του. Θα πρέπει να πούμε, λοιπόν, ότι δεν είχε ούτε μία ευκαιρία στο 1 δισεκατομμύριο να μπορέσει να περιγράψει ένα σκοτεινό νεφέλωμα. Ας τοποθετήσουμε την εκτίμησή μας σε μία ευκαιρία σε ένα δισεκατομμύριο.

Ποια πιθανότητα είχε ο Μωυσής να γνωρίζει ότι κάποτε η γη ήταν καλυμμένη με νερό; Φοβάμαι ότι δεν υπάρχει πολύ σαφής τρόπος με τον οποίο μπορούμε να απαντήσουμε σε αυτήν την ερώτηση. Σίγουρα ο Μωυσής είχε πολύ λίγες πιθανότητες να μαντέψει αυτή την πρώιμη κατάσταση. Ας υποθέσουμε ότι είμαστε συντηρητικοί και λέμε ότι θα θεωρήσουμε ότι είχε μία ευκαιρία στις εκατό. Ποια πιθανότητα είχε ο Μωυσής να μαντέψει ότι η γη στο αρχικό της στάδιο ήταν εντελώς καλυμμένη με σύννεφα; Ας αναλογιστούμε ότι η ευκαιρία του αυτή τη φορά είναι μία στις χίλιες. Ένα στο ένα εκατομμύριο ή περισσότερα θα ήταν ίσως πιο ακριβές.

Θα πρέπει να θέσουμε άλλες ερωτήσεις, όπως, Ποια πιθανότητα είχε ο Μωυσής να γνωρίζει ότι η ζωή εμφανίστηκε για πρώτη φορά στις θάλασσες; Ποια πιθανότητα είχε ο Μωυσής να γνωρίζει ότι το φως προήλθε πρώτα από τον ήλιο και όχι από τη Γη; Ποια πιθανότητα είχε ο Μωυσής να γνωρίζει ότι η βροχή άρχισε στη γη μεταξύ της εισαγωγής φυτών και της δημιουργίας των ψαριών; «Και ο Κύριος ο Θεός έφτιαξε τη γη και τους ουρανούς, και κάθε φυτό του αγρού πριν βρεθεί στη γη, και κάθε βότανο του αγρού πριν φυτρώσει· επειδή, ο Κύριος ο Θεός δεν είχε κάνει να βρέξει στη γη, και δεν υπήρχε άνθρωπος να δουλεύει το έδαφος». Οι περισσότερες ιστορικές γεωλογίες θα το επιβεβαιώσουν.

Δεν θα αξιολογήσουμε αυτές τις πιθανότητες. Ο αριθμός μας είναι ήδη αρκετά μεγάλος. Εάν πιστεύετε ότι οποιοσδήποτε από τους αριθμούς που δίνονται παραπάνω είναι πολύ μεγάλος, αξιολογήστε αυτά τα τρία στοιχεία και θα ξεπεράσετε πολύ περισσότερο κάθε μείωση που έγινε στους προηγούμενους αριθμούς.

Τώρα τι πιθανότητα είχε ο Μωυσής όταν έγραφε αυτό το πρώτο κεφάλαιο να πάρει τα δεκατρία στοιχεία όλα ακριβή και με ικανοποιητική σειρά; Χρησιμοποιώντας τις εκτιμήσεις που μόλις προτείναμε, πρέπει να πολλαπλασιάσουμε στη συνέχεια όλα μαζί, και ως

αποτέλεσμα βρίσκουμε ότι ο Μωυσής είχε μία ευκαιρία σε 31.135.104.000.000.000.000 να βρει ακριβή και τα στοιχεία και τη σειρά.

Αυτή είναι μια εξαιρετικά μικρή πιθανότητα. Ας προσπαθήσουμε να το οραματιστούμε. Ας υποθέσουμε ότι αποφασίσαμε να κάνουμε μια κλήρωση και να τυπώσουμε αυτόν τον αριθμό εισιτηρίων. Για να μπορέσουμε στη συνέχεια να εκτυπώσουμε, ας χρησιμοποιήσουμε περισσότερα από 8.000.000 πιεστήρια, το καθένα ικανό να τυπώσει 2.000 εισιτήρια ανά λεπτό. Και μετά θα έπρεπε να τρέχουν μέρα νύχτα για 5.000.000 χρόνια για να τυπώσουν αυτόν τον αριθμό εισιτηρίων. Τώρα αφήστε ένα εισιτήριο να σημειωθεί και να ανακατευτεί καλά όλη η μάζα. Μετά θα σου δέσουμε τα μάτια και θα σε αφήσουμε να τραβήξεις ένα δελτίο. Θα πάρετε το σωστό; Η ευκαιρία σας είναι καλύτερη από την ευκαιρία του Μωυσή να γράψει αυτό το ένα κεφάλαιο από τις πληροφορίες που ήταν γνωστές στην εποχή του.

Και πάλι ας υποθέσουμε ότι προσπαθούμε να οραματιστούμε αυτή την πιθανότητα. Ας υποθέσουμε ότι αυτά τα εισιτήρια είναι τετράγωνα τριών εκατοστών και είναι τυπωμένα από απόθεμα που απαιτούν εκατό για να γίνει το πάχος 2,5 εκατοστά. Πόσο μεγάλος θα ήταν ο σωρός; Δύσκολα θα μπορούσε να ονομαστεί σωρός, γιατί τα εισιτήρια θα κάλυπταν ολόκληρες τις Ηνωμένες Πολιτείες από τον Καναδά μέχρι το Μεξικό και από τον Ατλαντικό μέχρι τον Ειρηνικό, ένα μίλι βάθος όταν στοιβάζονταν ίσια και ομοιόμορφα. Ένα εισιτήριο σημειώθηκε για αρχή. Τώρα ανακατέψτε καλά όλη τη μάζα, από τον Ατλαντικό στον Ειρηνικό και από τον Καναδά μέχρι το Μεξικό. Τώρα θα είναι όλα μπερδεμένα και θα φτάσουν μερικά μίλια ψηλά. Δέστε στα μάτια σας ένα μαύρο μαντίλι, και ξεκινήστε, σκάψτε όσο βαθιά θέλετε, ταξιδέψτε όσες μέρες θέλετε για να φτάσετε στο επιλεγμένο σημείο και βρείτε ένα εισιτήριο και πείτε: "Αυτό είναι".

Τώρα είναι λογικό να πούμε ότι πιστεύουμε ότι ο Μωυσής άδραξε μια τέτοια ευκαιρία και την έκανε σωστά; Σίγουρα αυτό είναι παράλογο.

- 5) Έχουμε πλέον απορρίψει τα άλλα τέσσερα στοιχεία ως αδύνατα ή εντελώς έξω από τη σφαίρα της λογικής. Πρέπει, λοιπόν, να αποδεχτούμε την πέμπτη μας υπόθεση, ότι ο Θεός ενέπνευσε τον Μωυσή στη συγγραφή αυτού του κεφαλαίου, ως αποδεδειγμένο γεγονός. Έχουμε επίσης τον γραφικό ισχυρισμό: «Όλη η γραφή είναι θεόπνευστη», και αυτό είναι ισχυρή απόδειξη της αλήθειας της.

Ας θέσουμε το επιχείρημα με άλλο τρόπο. Ας υποθέσουμε ότι ισχυρίζομαι ότι έχτισα ένα συγκεκριμένο παλιό σπίτι, αλλά δεν έχω μάρτυρες, και ο κόσμος δεν θα πιστέψει ότι ήμουν ο οικοδόμος. Πώς μπορώ να αποδείξω ότι έχτισα το σπίτι; Μπορώ να αποδείξω ότι το έχτισα αν μπορώ να πω πολλά από τα πράγματα που κρύβονται στην εσωτερική κατασκευή, τα οποία κανείς δεν μπορεί να δει κοιτάζοντας μόνο το σπίτι. Εάν το σπίτι ανοιχτεί αρκετά ώστε να αποκαλύψει τα πράγματα που περιέγραψα, και τα πράγματα βρεθούν όλα, θα έχω τεκμηριώσει τον ισχυρισμό μου.

Ας υποθέσουμε ότι σε μια τέτοια περίπτωση θα έπρεπε να πω: "Όταν χύνονταν το τσιμέντο, έριξα ένα παλιό καρφί στο τσιμέντο στη βορειοανατολική γωνία. Στη νοτιοανατολική γωνία θα βρείτε πολλά παλιά σύρματα συσκευασμένα με το σκυρόδεμα. Βρείτε στο πλαίσιο ότι χρησιμοποιήθηκαν δοκοί δαπέδου 2x8 αντί για 2x6, όπως συνηθίζεται. Η νοτιοδυτική γωνία πλασιωνόταν με την προσθήκη τεσσάρων καρφιών αντί για τα κοινά τρία." Και έτσι συνεχίζω και σας λέω δεκατρία πράγματα που μπήκαν σε αυτό το σπίτι, τρέχοντας από το θεμέλιο μέχρι την ταράτσα. Έπειτα, ας υποθέσουμε ότι γκρεμίζετε αυτό το σπίτι και βρίσκετε τα δεκατρία αντικείμενα τοποθετημένα σε ακριβή συμφωνία με την περιγραφή μου, ποιο συμπέρασμα θα βγάλετε σχετικά με τον ισχυρισμό μου ως οικοδόμου; Αυτά τα στοιχεία θα ισχύουν σε οποιοδήποτε δικαστήριο στον κόσμο. Κανείς δε θα αμφισβητούσε τον ισχυρισμό μου.

Είμαστε ακριβώς στην ίδια θέση όσον αφορά την επαλήθευση αυτών των δεκατριών στοιχείων στο 1^ο κεφάλαιο της Γένεσης. Αν και γράφτηκαν χιλιάδες χρόνια πριν η επιστήμη είχε οποιαδήποτε πληροφορία για οποιοδήποτε από αυτά, η επιστήμη απέδειξε ότι αυτά τα δεκατρία πράγματα είναι αληθινά. Ίσως ο Θεός να γράψει μια τέτοια αφήγηση στη Γένεση, ώστε αυτές τις τελευταίες μέρες, όταν η επιστήμη έχει αναπτυχθεί πολύ, να είμαστε σε θέση να επαληθεύσουμε την αφήγηση Του και να γνωρίζουμε με βεβαιότητα ότι ο Θεός δημιούργησε αυτόν τον πλανήτη και τη ζωή σε αυτόν.

II ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ

Ο ήλιος είναι ένα μεγάλο εργοστάσιο παραγωγής ενέργειας. Εάν επρόκειτο να σημειώσετε ένα τετραγωνικό μέτρο στον ήλιο, θα διαπιστώσατε ότι εκπέμπει συνεχώς 70.000 ίππους ενέργειας. Υπάρχει ένας τεράστιος αριθμός τετραγωνικών μέτρων στην επιφάνεια του ήλιου - περισσότερο από 10.000 φορές ο αριθμός των τετραγωνικών μέτρων στην επιφάνεια της γης.

Ας υποθέσουμε ότι αποφασίζουμε να αγοράσουμε την ενέργεια που εκπέμπει ο ήλιος για μια περίοδο είκοσι τεσσάρων ωρών. Ας υποθέσουμε ότι μπορούμε να αγοράσουμε αυτήν την ενέργεια για ένα τέταρτο σεντ ανά κιλοβατώρα. Για να πληρωθεί αυτή η ενέργεια σε ασημένια δολάρια θα απαιτούσε αρκετά χρήματα για να καλύψει τις Ηνωμένες Πολιτείες βάθους τέσσερα μίλια. *(Σημείωση του συντάκτη: Αν και η τιμή της ενέργειας είναι τώρα (από το 2004) περισσότερο από δέκα σεντ ανά κιλοβατώρα, η κοινή νομισματική μονάδα είναι πλέον το χαρτί αντί για το ασήμι. Η τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας μπορεί να έχει αυξηθεί κατά σαράντα, αλλά ένα πραγματικό ασημένιο δολάριο κοστίζει επίσης περίπου σαράντα φορές από ό,τι στο παρελθόν. Αυτό σημαίνει ότι η εικόνα που δίνεται εδώ εξακολουθεί να ισχύει περίπου. Φανταστείτε ότι ολόκληρες οι Ηνωμένες Πολιτείες καλύπτονται από παλιά ασημένια δολάρια, βάθους τεσσάρων μιλίων.)*

Αυτό αντιπροσωπεύει μια τεράστια ποσότητα ενέργειας. Ωστόσο, όταν ο Θεός δημιούργησε τον ήλιο, έπρεπε να βάλει σε αυτήν την πράξη δημιουργίας όλη την ενέργεια που προήλθε από τον ήλιο τα πέντε δισεκατομμύρια χρόνια που πέρασαν και ό,τι μπορεί να προέλθει ακόμη από τον ήλιο στα δισεκατομμύρια χρόνια που θα έρθουν. Υπάρχει ακόμα αρκετή ενέργεια στον ήλιο για να διαρκέσει για άλλα πέντε δισεκατομμύρια χρόνια.

Υπάρχουν 100 δισεκατομμύρια αστέρια στον γαλαξία μας. Ας πολλαπλασιάσουμε λοιπόν την αντίληψή μας για τη δύναμη του Θεού, όπως δείχνει ο ήλιος μας, κατά 100 δισεκατομμύρια. Πόσα είναι όμως τα 100 δις;

Εάν επρόκειτο να μετρήσετε 250 το λεπτό, μέρα και νύχτα, θα σας έπαιρναν μόλις χίλια χρόνια για να μετρήσετε μέχρι τα 100 δισεκατομμύρια. Αυτό δίνει κάπως μια ιδέα της δύναμης που απαιτείται για τη δημιουργία του γαλαξία μας και του μεγαλείου του γαλαξία μας.

Πολλαπλασιάστε το με περίπου ένα τρισεκατομμύριο, τον πιθανό αριθμό των γαλαξιών, και ίσως θα αρχίσετε να έχετε μια ιδέα αυτής της φάσης της δύναμης του Θεού, όπως αποδεικνύεται από την ακτινοβολία των άστρων. Αν λάβουμε αυτήν την έννοια, θα πρέπει να καταλάβουμε καλύτερα τι εννοούσε ο Χριστός όταν είπε: «Όλη η εξουσία μου δόθηκε».

ΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Η κινητική ενέργεια είναι ένα μέτρο της ενέργειας που έχει ένα κινούμενο σώμα. Είναι ανάλογη με τη μάζα επί το τετράγωνο της ταχύτητας.

Τα μεγάλα βλήματα που ρίξαμε κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, από το πυροβολικό της ακτής, ταξίδευαν με μέγιστη ταχύτητα περίπου ένα μίλι το δευτερόλεπτο. Καθώς η γη κινείται γύρω από τον ήλιο, ταξιδεύει με ταχύτητα περίπου δεκαοκτώ και μισό μίλια ανά δευτερόλεπτο. Το δεκαοκτώ τετράγωνο είναι περισσότερο από 300. Επομένως, υπάρχει περισσότερο από 300 φορές περισσότερη ενέργεια σε οποιοδήποτε μέρος της γης καθώς ταξιδεύει γύρω από τον ήλιο από ό,τι υπάρχει σε μια ίση μάζα μιας μεγάλης οβίδας πυροβολικού της ακτής.

Ο ήλιος με το ηλιακό σύστημα περιστρέφεται γύρω από το κέντρο του γαλαξία μας με ταχύτητα περίπου 134 μιλίων ανά δευτερόλεπτο. Στο τετράγωνο, το 134 γίνεται σχεδόν 18.000. Έτσι, το ηλιακό σύστημα έχει 18.000 φορές την ενέργεια που θα είχε αν ταξίδευε ένα μίλι το δευτερόλεπτο, ή με άλλα λόγια, αν ταξίδευε απλώς με την ταχύτητα μιας οβίδας πυροβολικού της ακτής.

Μερικοί γαλαξίες ταξιδεύουν με μεγάλες ταχύτητες όσο 60.000 μίλια το δευτερόλεπτο. Αν σκεφτούμε όλη τη μάζα των 100 δισεκατομμυρίων άστρων, όλα ίσα με τον ήλιο μας, όλα να κινούνται με 60.000 μίλια το δευτερόλεπτο, έχουμε κάποια ιδέα για την σχεδόν απεριόριστη ενέργεια που αντιπροσωπεύεται στις κινήσεις των διαφόρων μερών ολόκληρου του σύμπαντος.

Ο Θεός εξακολουθεί να βρίσκεται στο θρόνο Του. Μπορεί άραγε να τρομάξει από τβους πολέμους των ανθρώπων, ή ακόμη και από τα ατομικά τους όπλα; Τι μεγάλη παρηγοριά έχουμε ότι αυτή η ισχύς τους Θεού είναι διαθέσιμη για τον Χριστιανό!

ΒΑΡΥΤΗΤΑ

Η βαρύτητα είναι ένα εγγενές μέρος της μάζας και δεν μπορεί να διαχωριστεί από αυτήν. Μπορείτε να βάλετε δύο βιβλία στο τραπέζι. υπάρχει μια βαρυτική δύναμη ανάμεσα σε αυτά τα δύο βιβλία που προσπαθεί να τα συνδυάσει. Το φεγγάρι και η γη έχουν βαρυτικές δυνάμεις και τις παρατηρούμε ως παλίρροιες στους ωκεανούς. Παρατηρούμε τη βαρύτητα της γης στο φεγγάρι κρατώντας τη σελήνη στην τροχιά της γύρω από τη γη. Η βαρύτητα του ήλιου για τη γη είναι πολύ μεγάλη. Ο υπολογισμός έχει δείξει ότι αν επρόκειτο να αντικαταστήσετε τη βαρυτική έλξη του ήλιου στη γη με ένα καλώδιο, θα χρειαζόσασταν ένα καλώδιο διαμέτρου οκτώ χιλιάδων μιλίων. Αυτή η βαρυτική έλξη ισούται με την περιοριστική ισχύ αυτού του καλωδίου. Με άλλα λόγια, η βαρύτητα του ήλιου στη γη είναι μια δύναμη σχεδόν αρκετά μεγάλη για να κόψει ένα χαλύβδινο καλώδιο διαμέτρου οκτώ χιλιάδων μιλίων.

Θα ήταν αδύνατο να αντικατασταθεί αυτή η έλξη της βαρύτητας με ένα καλώδιο. Εάν μπορούσε να κατασκευαστεί ένα τέτοιο καλώδιο μπορούσε για να συνδέει τη γη με τον ήλιο, η θερμότητα του ήλιου θα έλιωνε το άκρο του και θα το μετέτρεπε σε ατμό. Ας υποθέσουμε ότι στη δημιουργία, αντί να βάλει σε ύπαρξη αυτή τη δύναμη που ονομάζουμε βαρύτητα, ο Θεός είχε αποφασίσει να φτιάξει καλώδια από τον ήλιο στους πλανήτες και από κάθε πλανήτη στους δορυφόρους του, έτσι ώστε να συγκρατούνται στη θέση τους, τι θα συνέβαινε όταν άρχισε να περιστρέφεται σε διαφορετικά επίπεδα; Σύντομα θα έκανε ένα τεράστιο κουβάρι. Φανταστείτε ότι ο Θεός είχε τρέξει καλώδια από κάθε αστέρι του γαλαξία μας σε καθένα από τα άλλα 100 δισεκατομμύρια αστέρια για να τα κρατήσει μαζί, και τότε ολόκληρος ο γαλαξίας αρχίζει να περιστρέφεται. Το κουβάρι, φυσικά, θα ήταν απερίγραπτο. Έχουμε λοιπόν σε αυτή τη δύναμη της βαρύτητας κάτι όχι μόνο από τη δύναμη του θεού, αλλά από τη σοφία του.

Η βαρύτητα είναι μια δύναμη που ο άνθρωπος δεν μπορεί να αλλάξει, ούτε μπορεί να προστατευτεί από αυτήν. Μπορεί να βγαίνετε έξω κάθε ζεστή ηλιόλουστη μέρα και μπαίνοντας στη σκιά ενός δέντρου, μπορεί να έχετε κάποια προστασία από την ακτινοβολία

του ήλιου. Μπορείτε ακόμη και να ανακουφιστείτε από τη ζέστη μεταφέροντας μια ομπρέλα για σκιά. Δεν θα ήσασταν τόσο ανόητοι ώστε να βάλετε την ομπρέλα κάτω από τα πόδια σας για να μειώσετε τη βαρύτητα. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να αλλάξει τη δύναμη της βαρύτητας, και πόσο ευγνώμονες θα έπρεπε να είμαστε, γιατί εάν στον πόλεμο ένα έθνος μπορούσε να αλλάξει τη βαρύτητα κάτω από το άλλο, τα αποτελέσματα θα ήταν εντελώς καταστροφικά. Εάν ένα έθνος μπορούσε να μειώσει τη βαρύτητα κάτω από ένα άλλο στο μηδέν, αυτό το έθνος θα έφευγε στο διάστημα. Εάν ένα έθνος μπορούσε να πολλαπλασιάζει τη βαρύτητα κάτω από ένα άλλο επί πέντε, κάθε άνθρωπος σε αυτό το έθνος θα ήταν ακίνητο. Η βαρύτητα είναι πράγματι μια από τις μεγάλες δυνάμεις του σύμπαντος, και πρέπει να αποκτήσουμε μια ιδέα για αυτήν αν θέλουμε να γνωρίζουμε τη δύναμη του Θεού.

Αν προσθέσουμε μαζί τη ισχύ της ακτινοβολίας, την κινητική ενέργεια και τη δύναμη της βαρύτητας, μπορεί να έχουμε μια μικρή ιδέα για τη δύναμη του Θεού που χρησιμοποιείται στην πράξη της δημιουργίας. Αλλά υπάρχουν ακόμα άλλες δυνάμεις του Θεού.

ΑΛΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Πιστεύω ότι οι άλλες δυνάμεις του Θεού είναι ακόμη μεγαλύτερες από τις φυσικές δυνάμεις. Ας δώσουμε απλώς έναν κατάλογο από αυτές:

1. Δύναμη για να γράψει τη Βίβλο. Αυτή περιλαμβάνει τη δύναμη να πάρει ανθρώπους από διάφορες πορείες στη ζωή, σε διάφορες ηλικίες, και να τους δοθεί το μήνυμα του Θεού και να παραχθεί μια συνεχής αποκάλυψη.
2. Δύναμη να γνωρίζει το μέλλον. Δύναμη για να προβλέπει τι θα συμβεί στη γη χιλιάδες χρόνια στο μέλλον, και θα τα κάνει να συμβούν μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια.
3. Δύναμη για να ακούει και να απαντά στις προσευχές μας.
4. Δύναμη για να φυλάγει τους πιστούς, έτσι ώστε αυτοί να μην ανησυχούν για το μέλλον είτε σ' αυτή τη ζωή είτε στη μέλλουσα ζωή.
5. Δύναμη για να αλλάζει ζωές. Δύναμη για να πάρει τον μέθυσο ή τον πιο σκληρό εγκληματία και να τον μετατρέψει σε παιδί του Θεού.
6. Δύναμη για να μας αρπάξει από τον τάφο και να μας πάρει να είμαστε μαζί Του για όλη την αιωνιότητα.

Δεν είναι λοιπόν παράξενο που ο Χριστός είπε «Ο Θεός μου έδωσε όλη την εξουσία στον ουρανό και στη γη. Πηγαίνετε λοιπόν Κι εγώ θα είμαι μαζί σας πάντα, ως τη συντέλεια του κόσμου».

Όταν προσευχόμαστε, πόσο συχνά :

1. Ξεχνάμε ποια είναι η δύναμη του Θεού και ζητάμε μόνο μικρά πράγματα;
2. Αναρωτιόμαστε αν μπορεί ο Θεός να μας ακούει; Πως μικραίνουμε τη δύναμη του!
3. Προσευχόμαστε για οδηγία; Χρειαζόμαστε οδηγία για τα μικρά πράγματα της ζωής καθώς επίσης και για τις μεγάλες αποφάσεις.
4. Προσευχόμαστε για τους χαμένους; Έχουμε σωθεί για να γίνουμε επιστολές και πρεσβευτές. Ο Χριστός έδωσε τη ζωή Του για τους άλλους όπως την έδωσε και για μας.
5. Επιτρέπουμε στο νου μας να πλανάται και να μη συγκεντρώνεται στην προσευχή;

III ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ

Υπάρχουν πολλές θεωρίες εξέλιξης και είναι απαραίτητο να ορίσουμε ποια θεωρία συζητάμε. Θα αναφερθούμε στη συγκεκριμένη θεωρία της εξέλιξης που υποθέτει ότι η ζωή, στην πιο απλή της μορφή, είτε αναπτύχθηκε σε αυτή τη γη αυθόρμητα είτε μεταμοσχεύτηκε από κάποια εξωτερική πηγή. Όλη η εξέλιξη από εκεί και πέρα ήταν αυθόρμητη. Χωρίς καμία πράξη του Θεού, αναπτύχθηκαν από αυτή την εξαιρετικά απλή αρχή όλες οι μορφές ζωής, φυτικές και ζωικές, που τώρα κατοικούν στον πλανήτη μας ή που τον κατοικούσαν ποτέ.

Αισθάνομαι ότι η θεωρία της εξέλιξης αντιμετωπίζεται πολύ σοβαρά από την εκκλησία και αυτούς που έχουν στοιχειώδεις επιστημονικές γνώσεις. Πολλοί επαγγελματίες επιστήμονες σε βιολογικά και γεωλογικά πεδία ισχυρίζονται ότι η θεωρία της εξέλιξης δεν έχει καμία σχέση με την προέλευση των διαφορετικών μορφών ζωής, αλλά ασχολείται μόνο με τις αλλαγές που λαμβάνουν χώρα αργότερα. Ως θεωρία, είναι ικανοποιητική για πολλούς επιστήμονες. Η θεωρία του ότι η εξέλιξη είναι ικανοποιητική απαιτεί μόνο ότι η σειρά και η ομοιότητα των απολιθωμάτων κάτω από τα στρώματα της γης δεν έρχονται σε αντίθεση με αυτήν. Αυτές οι τάξεις και οι ομοιότητες υπάρχουν, αλλά η ύπαρξή τους σε καμία περίπτωση δεν αποδεικνύει τη θεωρία. Την τοποθετεί μόνο σε ένα μέρος όπου αξίζει σοβαρής προσοχής. Κανένας επιστήμονας δεν μπόρεσε να αναπαράγει τις αλλαγές σε οποιαδήποτε μορφή ζωής που απαιτούνται από τη θεωρία της εξέλιξης. Όλα έχουν αποτύχει εντελώς να προκαλέσουν κάποια σημαντική αλλαγή, είτε σε φυτό είτε σε ζώο, εξελικτικής φύσης. *(Σημείωση του συντάκτη: Ο τομέας της γενετικής δημιουργίας έχει πρόσφατα δημιουργήσει μερικά εκπληκτικά επιτεύγματα. Υποθέτω ότι αυτά αποδεικνύουν ότι ένας έξυπνος σχεδιαστής μπορεί πράγματι να τροποποιήσει τις υπάρχουσες μορφές ζωής.)*

Ας θέσουμε το επιχείρημα με άλλο τρόπο. Ας δεχτούμε κάθε κομμάτι απόδειξης που χρησιμοποιείται για τη θεωρία της εξέλιξης. Ας δεχτούμε τη σειρά των απολιθωμάτων, την ομοιότητα μερών διαφορετικών μορφών ζωής κ.λπ. Ας δεχθούμε ως γεγονός ότι τα ζώα, τα οποία προφανώς ήταν πανομοιότυπα στην αρχή, αλλά που έχουν χωριστεί για εξαιρετικά μεγάλα χρονικά διαστήματα, παρουσιάζουν μικρές διαφορές. Παρατηρήστε προσεκτικά ότι η γραφική αφήγηση της δημιουργίας, που γράφτηκε χιλιάδες χρόνια πριν η επιστήμη μάθει οτιδήποτε για τη σειρά των απολιθωμάτων, απαιτεί η σειρά των απολιθωμάτων να είναι ακριβώς όπως βρίσκονται. Αυτό δεν μπορεί να εξηγηθεί. Εφόσον ο ίδιος Θεός δημιούργησε τουλάχιστον τις βασικές μορφές φυτών και ζώων, σίγουρα θα περιμέναμε να βρούμε μεγάλες ομοιότητες ανατομικής δομής. Η ζωή λέγεται στις γραφές να αναπαράγει σύμφωνα με το «είδος» της. Δεν λέγεται στις γραφές ότι ο απόγονος πρέπει να είναι αντίγραφο άνθρακα του γονέα. Η μόνη μας αντίρρηση έρχεται όταν οι πολύ δημιουργικές πράξεις του Θεού αποκλείονται από τη θεωρία της εξέλιξης. Ακόμη και οι εξελικτικοί υποστηρίζουν ότι το γεγονός ότι όλα τα μέλη της ανθρώπινης φυλής μπορούν να διασταυρωθούν αποδεικνύει ότι όλη η ανθρώπινη φυλή είχε μια κοινή καταγωγή.

Και πάλι, εάν η θεωρία της εξέλιξης ήταν αληθινή, δεν θα μπορούσαν να υπάρξουν δημιουργικές ενέργειες από τον Θεό που να επηρεάζουν τη ζωή. Στο Μέρος Ι, προσκομίσαμε την απόδειξη ότι η αφήγηση της Γένεσης είναι ακριβής, ότι ο Θεός πραγματοποίησε πράξεις δημιουργίας ξεκινώντας διάφορες μορφές ζωής στη γη. Εφόσον έχουμε αποδείξει πέρα από κάθε εύλογη αμφιβολία ότι ο Θεός δημιούργησε, η θεωρία της εξέλιξης είναι λάθος τουλάχιστον στον ισχυρισμό της ότι δεν υπάρχει δημιουργία.

Κάθε πράξη του Θεού που επηρεάζει τη ζωή σε αυτόν τον πλανήτη, όπως καταγράφεται στη Γένεση, αντιστοιχεί σε μια αλλαγή στη σειρά των απολιθωμάτων. Εάν ο Θεός δεν έχει αποκαλύψει τι έκανε δημιουργώντας το σύμπαν, τη γη και τη ζωή της. Αν δεν μας είχε πει τι έκανε και με ποια σειρά, χιλιάδες χρόνια πριν η επιστήμη μάθει οτιδήποτε για τη σειρά των απολιθωμάτων τότε θα μπορούσαμε λογικά να αναρωτηθούμε αν συνέβησαν κάποια μεγάλα φρικιά της φύσης που άλλαξαν μια μορφή ζωής σε άλλη. Αλλά ο Θεός αποκάλυψε

ποιες δημιουργικές πράξεις έκανε και με ποια σειρά τις έκανε, και βρήκαμε ότι η αποκάλυψη είναι ακριβής. Η απόδειξη της αλήθειας του 1^{ου} κεφαλαίου της Γένεσης 1 είναι τόσο απόλυτη που κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να την αγνοήσει.

Μια θεωρία πρέπει να συμφωνεί με τα γνωστά γεγονότα. Επομένως, όλες οι θεωρίες της εξέλιξης πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις δημιουργικές πράξεις του Θεού, διαφορετικά αυτομάτως αυτοαποκλείονται.

ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΣΗΣ

Η εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται «ημέρες» στη Γένεση μπορεί εξίσου να σημαίνει «χρονική περίοδος». Οι λέξεις που μεταφράζονται "πρωί" και "βράδυ" μπορεί επίσης να σημαίνουν "αρχή" και "τέλος". Έτσι, «*Ήρθε το βράδυ, ήρθε το πρωί· πρώτη ημέρα*» μπορεί επίσης να σημαίνει «Και η αρχή και το τέλος αυτού του έργου ήταν η πρώτη περίοδος του χρόνου του Θεού στη δημιουργία.^{xiii} 23

Αυτές οι λέξεις (ημέρα, πρωί και βράδυ) στα εβραϊκά είναι πρακτικά οι ακριβείς ισοδύναμες των ίδιων αγγλικών λέξεων. Αν κοιτάξετε στο λεξικό σας, θα διαπιστώσετε ότι η "ημέρα" μπορεί να είναι μια χρονική περίοδος και ότι το "πρωί" και το "βράδυ" μπορεί να είναι η αρχή και το τέλος οποιασδήποτε χρονικής περιόδου, καθώς και η αρχή και το τέλος της το εικοσιτετράωρο. Αναζητήστε την «ημέρα» στα ευρετήρια της Βίβλου που έχετε και θα βρείτε την ίδια χρήση.

Τα εδάφια Ψαλμός 90:5-6 διαβάζουμε: «*Είναι καθώς η χλόη, που φυτρώνει το πρωί. 6Το πρωί ανθίζει και ψηλώνει, το βράδυ γέρνει και ξεραίνεται.*». Είναι προφανές ότι το πρωί και το βράδυ εδώ δεν χρησιμοποιούνται για να αναφέρονται στο πρωί και το βράδυ μιας ημέρας.

Αυτή η χρονική περίοδος, η ημέρα, στη Γένεση μπορεί να ήταν ένα εικοσιτετράωρο ή μπορεί να ήταν οποιαδήποτε άλλη χρονική περίοδος, ακόμη και ένα κλάσμα του δευτερολέπτου ή μια γεωλογική εποχή. Το εδάφιο Ψαλμός 33:6-9 λέει: «*Με του Κυρίου το λόγο έγιναν οι ουρανοί· με την πνοή απ' το στόμα του οι αμέτρητες δυνάμεις τους. 7Μάζεψε τα νερά των θαλασσών καθώς σε ασκί· έκλεισε μες στ' αμπάρια των ωκεανών τα βάθη. 8Τον Κύριο ας τον φοβάται όλη η γη· κι ας τρέμουνε μπροστά του της οικουμένης όλοι οι κάτοικοι! 9Γιατί αυτός είπε και έγιναν· πρόσταξε αυτός και θεμελιώθηκαν.*». Αυτό το απόσπασμα φαίνεται να δείχνει ότι οι πράξεις του Θεού κατέλαβαν πολύ μικρές χρονικές περιόδους.

Επιπλέον, οι χρονικές περίοδοι στη Γένεση μπορεί να χωρίστηκαν από άλλες και μεγάλες χρονικές περιόδους. Ο Θεός μετράει χρονικές περιόδους κατά τις οποίες εργάστηκε σε αυτή τη γη. Εάν μετά την πρώτη πράξη του Θεού, την πρώτη χρονική περίοδο δημιουργίας, περνούσαν ένα εκατομμύριο χρόνια πριν ενεργήσει ξανά, αυτή η δεύτερη πράξη θα εξακολουθούσε να καταλαμβάνει τη δεύτερη χρονική περίοδο στη δημιουργία του Θεού. Αυτή η ερμηνεία επιβεβαιώνεται και στην προφητεία, όπου ο Θεός μετράει το χρόνο έναντι του Ισραήλ. Εάν προβλέψει ότι οποιοδήποτε γεγονός θα συμβεί στο Ισραήλ σε ορισμένο χρονικό διάστημα, αυτός ο χρόνος υπολογίζεται μόνο όσο το Ισραήλ κατοικεί στην Παλαιστίνη ως έθνος. Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από την εξηκοστή ένατη εβδομάδα του Δανιήλ και δεν περιμένουμε την αρχή της εβδομηκοστής εβδομάδας.^{xiv}

Τουλάχιστον τρεις διαφορετικές ερμηνείες των ημερών της Γένεσης είναι σε κοινή χρήση: (1) Ότι οι ημέρες είναι εικοσιτετράωρες συνεχόμενες ημέρες. Αυτό αποκλείεται αμέσως από τη γεωλογία. (2) Ότι οι μέρες είναι γεωλογικές ηλικίες (π.χ., η Δεβόνιος περίοδος θα ήταν μία ημέρα). Νομίζω ότι αυτό συμφωνεί πολύ καλά με τα δεδομένα της επιστήμης, αλλά θα υπονοούσε ότι οι δημιουργικές πράξεις του Θεού ήταν αργή κατευθυντική επιρροή. Αυτό δεν μοιάζει με το απόσπασμα που αναφέρεται από τον Ψαλμό 33. (3) Ότι οι μέρες είναι οι

μεγάλες αλλαγές στην ακολουθία των απολιθωμάτων. Υπάρχει μία από αυτές τις μεγάλες αλλαγές στην ακολουθία των απολιθωμάτων που αντιστοιχεί σε κάθε πράξη του Θεού που καταγράφεται στη Γένεση. Μετά από μία από αυτές τις αλλαγές εμφανίζονται ψάρια. αφού εμφανιστούν άλλα πουλιά. μετά από ένα άλλο θηλαστικά, κ.λπ. Εάν ο Θεός έφτιαχνε νέες μορφές ζωής σε ένα από αυτά και στη συνέχεια δεν έκανε νέες μορφές μέχρι την επόμενη μεγάλη αλλαγή και εκεί εισήγαγε ξανά νέες μορφές, ο χρόνος που θα περιλάμβανε αυτές οι αλλαγές θα ήταν τότε οι ημέρες της δημιουργίας. Τα στοιχεία στα γεωλογικά στρώματα και τα απολιθώματα φαίνεται να ευνοούν αποφασιστικά την τελευταία ερμηνεία

Δεν είναι απαραίτητο μια από αυτές τις εξηγήσεις να είναι αληθινή και οι άλλες ψευδείς. Είναι πιθανό κάποιες μέρες να είναι ενός τύπου και κάποιες άλλου.

Η προσωπική μου πεποίθηση είναι ότι οι περισσότερες ημέρες της Γένεσης είναι πολύ μικρές χρονικές περιόδους, που χωρίζονται από εξαιρετικά μεγάλες περιόδους. Οι περισσότερες από τις πράξεις του Θεού, που καταγράφονται στα κεφάλαια 1 και 2 Γένεση, μπορούν να ταυτιστούν η καθεμία με αλλαγές που καταγράφονται στη γεωλογία. Αυτό με τη γραφική δήλωση «Έτσι κι έγινε» υποστηρίζει ισχυρά την ερμηνεία ότι οι ημέρες της Γένεσης είναι, εν μέρει τουλάχιστον, σύντομες, εντατικές πράξεις δημιουργίας, που χωρίζονται από μεγάλες γεωλογικές χρονικές περιόδους. Αυτό δημιουργεί τέλεια αρμονία μεταξύ της επιστήμης και των Γραφών.

Στο εδάφιο Γένεσις 1:22 διαβάζουμε: *Τα ευλόγησε λοιπόν όλα ο Θεός και είπε: «Να πολλαπλασιάξετε και να γεμίσετε τα νερά των θαλασσών' και τα πτηνά ας πληθύνουν πάνω στη γη».* Δεν είναι λογικό να υποθέσουμε ότι ο Θεός έδωσε σ' αυτές τις μορφές της ζωής αρκετό χρόνο για να πετύχουν αυτό το στόχο;

Η ΣΧΕΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ 1 ΚΑΙ 2

Αφού τελειώνει την περιγραφή της δημιουργίας που χρειάζεται όλο το κεφάλαιο 1 της Γένεσης και φθάνει στο 2:4, ο Θεός λέγει: *«Έτσι λοιπόν δημιουργήθηκαν σταδιακά ο ουρανός και η γη (Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο, ἢ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν)»* Με άλλα λόγια, αυτή είναι η σειρά με την οποία έγιναν όλες οι πράξεις του Θεού. Στο υπόλοιπο του 2^{ου} κεφαλαίου, ο Θεός δίνει περισσότερες πληροφορίες για θέματα που αφορούν τον άνθρωπο. Δεν υπάρχει αντίφαση απλώς μια επέκταση των πληροφοριών

Η δεύτερη διήγηση δεν ισχυρίζεται ότι δίνει μια νέα σειρά. Πολλά στοιχεία παραλείπονται και οι συζητήσεις για ορισμένα από τα στοιχεία γίνονται με διαφορετική σειρά. Ο Θεός αναφέρει τον άνθρωπο και μετά τα ζώα. Αυτό είναι λογικό γιατί έχει να κάνει με τον έλεγχο των ζώων από τον άνθρωπο. Η σειρά εδώ δεν έχει καμία διαφορά. Ας υποθέσουμε ότι πρέπει να σας πω ότι μια συγκεκριμένη μέρα έκανα μια λίστα με πράγματα και να σας πω τη σειρά με την οποία τα έκανα. Στη συνέχεια, εάν επιστρέψω και κάνω μεγέθυνση σε κάποιο από τα στοιχεία, πρέπει να τα πάρω με την ίδια σειρά που τα απαρίθμησα; Σίγουρα όχι. Δεν θα είχατε καμία αντίρρηση στη μεγέθυνσή μου με οποιαδήποτε σειρά θα επέλεγα. Δεν πρέπει λοιπόν να δώσουμε στον Θεό το ίδιο δικαίωμα;

Η ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Μερικοί γεωλόγοι χρονολογούν την έλευση του σύγχρονου ανθρώπου πριν από 100.000 χρόνια και τον «homo» έως και δύο εκατομμύρια χρόνια' άλλοι μπορεί να πάνε ακόμα πιο πίσω. Ο Ussher χρονολογεί την έλευση του ανθρώπου πριν από περίπου έξι χιλιάδες χρόνια. Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ αυτών των δύο ημερομηνιών.

Υπάρχουν δύο μεταβλητές ποσότητες σε αυτή την εικόνα. Καταρχήν, ο Ussher μπορεί να κάνει λάθος στα έξι χιλιάδες χρόνια του. Την ηλικία την έχει υπολογίσει προσεκτικά από τις γραφικές γενεαλογίες, αλλά είναι πολύ πιθανό να υπάρχουν κάποια κενά στις γενεαλογίες. Εάν υπάρχουν αυτά τα κενά, ο χρόνος πίσω στον Αδάμ μπορεί να είναι πολύ περισσότερος από έξι χιλιάδες χρόνια. Σε πολλά μέρη προτείνονται κενά, όπως όπου ο Χριστός αναφέρεται ως ο Υιός του Δαβίδ ή ο Γιος του Αβραάμ. Το εδάφιο Ματθαίος 1:1 αναφέρει: «Ιησούς Χριστός ο γιος του Δαβίδ, ο γιος του Αβραάμ». Δεν μπορεί να τεθεί θέμα εδώ για το «γιο» που σημαίνει «απόγονος». Η άλλη πιθανότητα είναι ότι η χρονολόγηση των πρώιμων υπολειμμάτων του ανθρώπου είναι λάθος.

Στην αρχή η χρονολόγηση των υπολειμμάτων του ανθρώπου φαινόταν πολύ αναξιόπιστη. Πολλά από αυτά τα υπολείμματα βρέθηκαν σε κοίτες ρεμάτων όπου τα ιζήματα είχαν πλυθεί από μέρος σε μέρος με τα οστά και γύρω από αυτά, και οι λογικές εκτιμήσεις της ηλικίας φαινόταν αδύνατες. Αργότερα, όμως, αναπτύχθηκε μια διαδικασία για να χρονολογηθούν τα υπολείμματα φυτών ή ζώων με ραδιενεργό άνθρακα-14. Όλη η ζωντανή ύλη έχει αποδειχθεί ότι έχει σχεδόν σταθερή συγκέντρωση άνθρακα-14. Όταν το φυτό ή το ζώο πεθαίνει, ο άνθρακας-14 αρχίζει να αποσυντίθεται σε άνθρακα-12. Έχει χρόνο ημιζωής περίπου έξι χιλιάδες χρόνια και μπορεί να χρησιμοποιηθεί μέχρι σήμερα παραμένει παλαιότερο από 50.000 χρόνια. Δεδομένου ότι τα υπολείμματα του ανθρώπου έχουν χρονολογηθεί πάνω από δέκα χιλιάδες χρόνια, πιθανώς υπάρχουν λάθη στα έξι χιλιάδες χρόνια του Ussher.

Μερικοί Εβραίοι μελετητές ισχυρίζονται ότι η λέξη "γέννησε" υπονοεί μόνο έναν απόγονο, έναν γιο, έναν εγγονό, κ.λπ. Εάν αυτό είναι αλήθεια, θα μπορούσε να επεκτείνει τα έξι χιλιάδες χρόνια του Ussher σε σχεδόν οποιοδήποτε χρονικό διάστημα.^{xxv}

Τα κρανία, ή έστω πολύ μικρά τμήματα κρανίων, έχουν ανασκαφεί, και οι ανθρωπολόγοι προσπάθησαν να αναδομήσουν το σχήμα ενός ανθρώπινου κεφαλιού. Αυτά έχουν τοποθετηθεί σε βιτρίνες μουσείων έτσι που να είναι με τη σειρά της ηλικίας τους. Αυτή η τακτοποίηση θα έδειχνε πως ήταν ο πρωτόγονος άνθρωπος και πόση πρόοδος έγινε από εκείνη την εποχή. Κι όμως δεν έχω επισκεφτεί ποτέ μια από αυτές τις εκθέσεις του πρωτόγονου ανθρώπου και βγήκα στο δρόμο χωρίς να μπορώ να ξεχωρίσω, στους ώμους των περαστικών, κοντινούς αντίστοιχους σε κάθε αντικείμενο της έκθεσης. Είμαστε ικανοί να ταξινομήσουμε οποιοδήποτε κρανίο ως πρωτόγονο αν έχει μέτωπο κεκλιμένο προς τα εμπρός. *(Σημείωση του συντάκτη: Αυτό φαίνεται να ισχύει τουλάχιστον για μερικά από τα πιο "προχωρημένα" ευρήματα. Ο πατέρας μου, ο οποίος ήταν απόφοιτος του Caltech, αστεειεύταν συχνά για το κεκλιμένο μέτωπό του και για το πώς το κρανίο του μπορεί να φαίνεται πρωτόγονο σε έναν αρχαιολόγο που θα είχε μόνο αυτό το μέρος του κρανίου του στη διάθεση του. Άλλα πιο πρωτόγονα ευρήματα απολιθωμάτων είναι αρκετά κοντά στην εμφάνιση στους χιμπατζήδες που δεν θα μπορούσαν να θεωρηθούν λανθασμένα ως σύγχρονοι άνθρωποι. Μέχρι τώρα το αρχείο απολιθωμάτων μεταξύ των πλασμάτων που μοιάζουν με χιμπατζήδες και των σύγχρονων ανθρώπων είναι αρκετά καλά τεκμηριωμένο ότι Οι περισσότερες από τις ανησυχίες που εκφράζονται σε αυτήν την ενότητα είναι σε μεγάλο βαθμό περιττές. Αυτό το τμήμα έχει αφιεθεί ως επί το πλείστον ανέπαφο επειδή είναι ιστορικά ενδιαφέρον.)*

Ο καθηγητής E.A. Hooton του πανεπιστημίου Harvard έγραψε:

Μερικοί ανατόμοι μοντελοποιούν ανακατασκευές απολιθωμάτων κρανίων χτίζοντας τα μαλακά μέρη του κεφαλιού και του προσώπου σε μια θήκη κρανίου και έτσι παράγουν μια προτομή που υποτίθεται ότι αντιπροσωπεύει την εμφάνιση του απολιθωμένου ανθρώπου στη ζωή. Όταν, ωστόσο, θυμόμαστε την αποσπασματική κατάσταση των περισσότερων κρανίων, τα πρόσωπα συνήθως λείπουν, μπορούμε εύκολα να δούμε ότι ακόμη και η

ανακατασκευή του σκελετού του προσώπου αφήνει περιθώρια για πολλές αμφιβολίες ως προς τις λεπτομέρειες. Οι διάφορες ανακατασκευές του κρανίου του άνδρα Piltown από τους Smith-Woodward, Keith και άλλους ειδικούς διαφέρουν πολύ μεταξύ τους. Η προσπάθεια αποκατάστασης των μαλακών εξαρτημάτων είναι ακόμη πιο επικίνδυνη υπόθεση. Τα χείλη, τα μάτια, τα αυτιά και το ρινικό άκρο δεν αφήνουν καμία ένδειξη για τα υποκείμενα οστέινα μέρη. Μπορείτε με την ίδια ευκολία να κάνετε το μοντέλο σε ένα κρανίο του Νεάντερταλ τα χαρακτηριστικά ενός χιμπατζή ή τις γραμμές ενός φιλοσόφου. Αυτές οι υποτιθέμενες αποκαταστάσεις αρχαίων τύπων ανθρώπων έχουν πολύ μικρή, έως καθόλου, επιστημονική αξία και είναι πιθανό να παραπλανήσουν μόνο το κοινό. Το να μοντελοποιήσεις μια προτομή Pithecanthropus erectus από το κάλυμμα του κρανίου και τα δύο ή τρία δόντια είναι ένας απτός παραλογισμός. Δεν γνωρίζουμε τίποτα από τις λεπτομέρειες της εμφάνισης των τύπων Pithecanthropus, Heidelberg, Piltown ή Νεάντερταλ. Δεν γνωρίζουμε την κατανομή των μαλλιών τους, τη μελάγχρωση και τις λεπτομέρειες τέτοιων χαρακτηριστικών όπως ανέφερα. Μην εμπιστεύεστε λοιπόν την ανοικοδόμηση.

Σημείωση του συντάκτη: Η δυσκολία στην περίπτωση του ανθρώπου του Piltown ήταν πολύ χειρότερη από ό,τι κατάλαβε ο καθηγητής Hooton. Όπως αποδείχθηκε, το κρανίο ήταν ανθρώπινο και το σαγόκι ήταν από ουρακοτάγκο. Αν και έχουν ανακαλυφθεί καλύτερα διατηρημένα και λεπτομερή απολιθώματα από τότε που έγραψε αυτό ο καθηγητής Χούτον, η αναδόμηση του προσώπου εξακολουθεί να απαιτεί σημαντική χρήση φαντασίας.)

Μερικοί πιστεύουν ότι απαιτείται μεγάλη αρχαιότητα ανθρώπου για να δημιουργηθεί ο σημερινός πληθυσμός ανθρώπων. Αυτό προφανώς δεν ισχύει. Εάν ο κατακλυσμός συνέβαινε όντως πριν από 4.300 χρόνια (και πιθανότατα ήταν πολύ νωρίτερα), και εάν μόνο οι άνθρωποι στην κιβωτό επιζούσαν σε ολόκληρη τη γη, θα υπήρχε ακόμα αρκετός χρόνος για να παραχθεί ο σημερινός πληθυσμός. Ακόμα κι αν κάθε δύο άνθρωποι παρήγαγαν, κατά μέσο όρο, μόνο 2,6 παιδιά στη διάρκεια της ζωής τους, ο πληθυσμός της γης θα διπλασιαζόταν τότε κάθε εκατό χρόνια. Ο διπλασιασμός του πληθυσμού κάθε εκατό χρόνια για 4.300 χρόνια θα παρήγαγε πληθυσμό 10.000.000.000.000. Αυτός είναι πάνω από 1.000 φορές ο σημερινός πληθυσμός μας. Όχι, ο πληθυσμός της γης από μόνος του δεν απαιτεί μεγάλη αρχαιότητα ανθρώπου.

ⁱ Δες Henry Norris Russell, *The Solar System and Its Origin* (New York: Macmillan, 1935), p. 26

ⁱⁱ Σε προηγούμενη έκδοση ήταν ο Dr. Fowler (διόρθωση)

ⁱⁱⁱ J. M. Cork, *Radioactivity and Nuclear Physics* (New York: Van Nostrand, 1950).

^{iv} B. J. Bok and P. F. Bok, *The Milky Way* (Cambridge: Harvard University, 1957).

^v . Fowler, p. 73

^{vi} . Dallas, Texas, December 30, 1941

^{vii} George Gamow, *Η Δημιουργία του Σύμπαντος- The Creation of the Universe* (New York: Mentor Books, 1961).

-
- ^{viii} Δες W.T. Skilling & R.S. Richardson, 'Ένα σύντομο κείμενο για την Αστρονομία *Brief Text in Astronomy* (New York: Holt, Rinehard P Winston, 1959), p. 310).
- ^{ix} Δες Baker and Fredrick, p. 267, για άλλες δυσκολίες όσον αφορά αυτή τη θεωρία.
- ^x Edwin P. Hubble, Ο κόσμος των νεφελωμάτων-*The Realm of the Nebulae* (New York: Dover, 1936).
- ^{xi} Baker and Fredrick, pp. 267-68; Elske Smith and Kenneth Jacobs, Εισαγωγή στην Αστρονομία και Αστροφυσική *Introductory Astronomy and Astrophysics* (Philadelphia: Saunders, 1973), pp. 108-9; Robert Jastrow and Malcolm Thompson, *Astronomy Fundamentals and Frontiers* (New York: Wiley, 1972), pp 262-68.
- ^{xii} Russell, pp. 123-26; Smith and Jacobs, pp. 108-11.
- ^{xiii} Lull, pp. 36-38
- ^{xiv} John Joly, Η εξέλιξη της ιστορίας της Γης-*The Evolution of the History of the Earth* (London: Oxford University), Εισαγωγή *Preface*; p. 107.)
- ^{xv} Lull, p. 43
- ^{xvi} William J. Miller, *Introduction to Historical Geology* (New York: Van Nostrand, 1952), p. 70
- ^{xvii} Miller, pp. 137-42
- ^{xviii} Miller, p. 234
- ^{xix} Miller, pp. 319-27
- ^{xx} Miller, pp. 327-81
- ^{xxi} W. Max Muller, *Egyptian Mythology: Mythology of All Races*, XII (New York: Cooper, 1964), pp. 33-127; 173-83; 212-45.
- ^{xxii} . Stephen H. Langdon, *Semitic Mythology: Mythology of All Races*, V (New York: Cooper, 1964), pp 277-325.
- ^{xxiii} See the comments in the Scofield Bible about day, morning and evening, under Genesis 1.
- ^{xxiv} I.R. Dean, *The Time of the End*(Toronto: Evangelical, 1918), pp 19-23`
Leon Wood, *A commentary on Daniel* (Grand Rapids: Zondervan, 1973), pp. 257-63
- ^{xxv} William N. Green, "primeval Chronology" in *Classical Evangelical Essays in Old Testament Interpretation*, ed. Walter L. Klaiser (Grand Rapids: Baker, 1972).

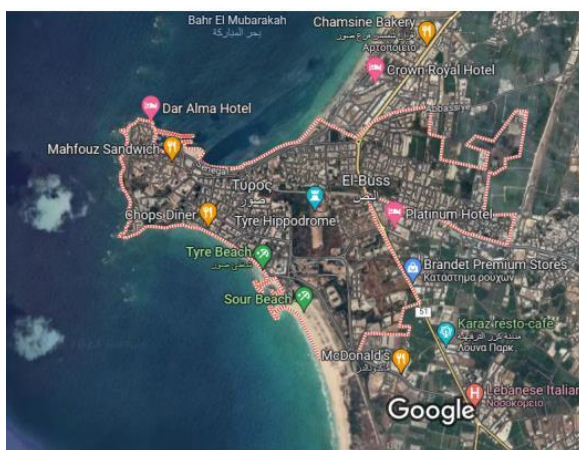
2^ο κεφάλαιο

Σημείωση του συντάκτη: Αυτό το τμήμα του *Science Speaks* σχετικά με την εκπλήρωση της προφητείας φαίνεται ότι ακολούθησε τα επιχειρήματα που δόθηκαν και βασίστηκε στα στοιχεία που αντλήθηκαν από ένα βιβλίο στη βιβλιοθήκη του Peter Stoner με τίτλο, *Fulfilled Prophecies that Prove the Bible*, του George T. B. Davis, *The Million Testaments Campaign*, 1505 Race Street, Philadelphia, Penna., C 1931. Πολλές πολύ σημαντικές αλλαγές έχουν λάβει χώρα στη Μέση Ανατολή από το 1931.

Πρόσφατο ενδιαφέρον ήταν η επιδιωκόμενη ανοικοδόμηση της Βαβυλώνας από τον Σαντάμ Χουσεΐν. Όταν άρχισα να προσπαθώ να ενημερώσω το *Science Speaks*, με προειδοποίησαν αρκετές φορές ότι η Βαβυλώνα μπορεί να βρισκόταν στα πρόθυρα της ανοικοδόμησης. Ομολογώ ότι είμαι κάπως νευρικός για αυτό. Μια ή δύο μέρες πριν ο Τζορτζ Μπους ξεκινήσει την επίθεσή του, ένας άθεος μου έστειλε e-mail, προειδοποιώντας ότι η βιβλική προφητεία για τη Βαβυλώνα επρόκειτο να αποδειχτεί ψευδής. Ενώ σκεφτόμουν πώς να απαντήσω, οι βόμβες έπεσαν και η ιστορία πήγε σε διαφορετική κατεύθυνση. Ανησυχώ ότι ο ενθουσιώδης στην απάντησή μου σε αυτόν τον άθεο μπορεί να έχει ξεπεράσει τα όρια που θέτουν οι καλοί τρόποι.

Οι συνδυασμένες αιτίες της απελευθέρωσης του ιρακινού λαού, η ασφάλεια του κόσμου από τους τρομοκράτες, ακόμη και η εξάλειψη της πιθανής απειλής των «όπλων μαζικής καταστροφής» (η ύπαρξη των οποίων φαινόταν ότι δεν αμφισβητήθηκε από κανέναν πριν από τον πόλεμο) μπορεί να ήταν όλα σημαντικά αιτίες· αλλά πρέπει να αναρωτηθεί κανείς εάν ο πραγματικός λόγος που σταμάτησε ο Σαντάμ Χουσεΐν ήταν απλώς ότι ο Θεός προστατεύει τον Λόγο του. Η προφητεία πρέπει να σταθεί.

Μια άλλη αλλαγή που με απασχολεί αφορά την επέκταση της σύγχρονης Τύρου (δεξιά δορυφορική εικόνα - αναζήτηση: "Sour, Lebanon" στους χάρτες Google ή λήψη του Google Earth για καλύτερη εικόνα). Δεν μπόρεσα να αποκτήσω αρκετά καλές πληροφορίες για να μάθω ακριβώς πού βρισκόταν η αρχαία ηπειρωτική πόλη (και, ως εκ τούτου, δεν μπορώ να πω αν η τοποθεσία έχει χτιστεί ή όχι). Ερείπια φαίνεται να είναι ορατά σε άκτιστα προς το παρόν τμήματα τόσο του αρχαίου νησιού όσο και των ηπειρωτικών περιοχών.

Εικόνα 1. Σύγχρονη Τύρος

Επειδή όλα αυτά συνέβησαν, το Δεύτερο Κεφάλαιο του **Μιλά η Επιστήμη**, χρειάζεται ανανέωση Δυστυχώς, Εγώ (Νταν Στονερ Don Stoner) προσωπικά δεν έχω τα προσόντα να κάνω την αναγκαία εργασία. Το παρουσιάζω εδώ εν πολλοίς αναλλοίωτο.

(σημείωση του μεταφραστή: το δεύτερο κεφάλαιο έχει εκδοθεί και από τις εκδόσεις «Πέργαμος», ενώ το πρώτο δεν εκδόθηκε γιατί δεν το δέχονταν οι φονταμενταλιστές.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΠΡΟΦΗΤΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑ

Τα περιεχόμενα τμήματα:

.. Τύρος (δεξιά η δορυφορική εικόνα)

.. Σαμάρια

.. Γάζα και Ασκάλωνα

.. Ιεριχώ

.. Η Χρυσή Πύλη

.. Η Σιών θα οργωθεί

.. Η Ιερουσαλήμ θα μεγαλώσει

.. Παλαιστίνη

.. Μωάβ και Αμμών

.. Εδώμ (Ιδουμαία)

.. Βαβυλώνα

.. Περίληψη

Σας βεβαιώνω πως όσο υπάρχει ο κόσμος, έως τη συντέλειά του, δε θα πάψει να ισχύει ούτε ένα γιώτα ή μία οξεία από το νόμο. Ματθαίος 5:18 (μετάφραση της Βιβλικής Εταιρείας)

Πέστε μας τι είναι να συμβεί στο μέλλον, ώστε ν' αναγνωρίσουμε ότι είστε αληθινοί θεοί. Ησαΐας 41:23 (Μετάφραση της Βιβλικής Εταιρείας)

ΕΧΟΥΝ ΓΡΑΦΤΕΙ ΠΟΛΛΑ για την εκπλήρωση των βιβλικών προφητειών. Πολλές αρχαιολογικές αποστολές έχουν εμβαθύνει στα ερείπια παλιών πόλεων που αναφέρονται σε βιβλικές αφηγήσεις και έχουν γράψει αναφορές για τα ευρήματά τους, δείχνοντας ότι οι βιβλικές αφηγήσεις ήταν ακριβείς. Πολλά βιβλία έχουν γραφτεί που δείχνουν πώς οι προφητείες έχουν εκπληρωθεί και ακόμη εκπληρώνονται. Από όσο μπόρεσα να βρω, πολύ λίγα έχουν γραφτεί για να δείξω πόσο σίγουρα αυτή η εκπλήρωση της προφητείας αποδεικνύει ότι η Βίβλος είναι ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού.

Αυτό το κεφάλαιο έχει γραφεί έτσι ώστε το άτομο που έχει αμφιβολίες για την έμπνευση της Βίβλου να μπορέσει να λάβει ισχυρές αποδείξεις πάνω στις οποίες να στηρίζει την πίστη του. Μόνο ελάχιστες από τον μεγάλο αριθμό προφητειών που θα μπορούσαν να εξεταστούν χρησιμοποιούνται, και μόνο μια πολύ σύντομη αναφορά δίνεται για την εκπλήρωση αυτών των προφητειών. αρκεί για να καταστεί δυνατή η αξιολόγηση. Προτείνονται και άλλα βιβλία για πιο ολοκληρωμένες μελέτες. Σε ορισμένες περιπτώσεις γίνονται αναφορές σε ιστορίες και άλλα βιβλία, έτσι ώστε να διευκολυνθεί ο έλεγχος των γεγονότων από πηγές εκτός της Βίβλου.

Κάνω χρήση της γνωστής αρχής της πιθανότητας. Εάν η πιθανότητα να συμβεί ένα πράγμα είναι μία στο M , και η πιθανότητα να συμβεί ένα άλλο ανεξάρτητο πράγμα είναι μία στο N , τότε η πιθανότητα να συμβούν και τα δύο είναι μία στο M επί N . Η απόδειξη αυτής της θεωρίας θα βρεθεί σε οποιαδήποτε κείμενο κολεγιακής άλγεβρας. Θα επεξηγήσω μόνο την αλήθεια της αρχής. Ας υποθέσουμε ότι ένας άνδρας στους δέκα είναι φαλακρός και ένας στους 100 έχει χάσει ένα δάχτυλο, τότε ένας άνδρας στους 1.000 (το γινόμενο του 10 και του 100) είναι και φαλακρός και έχει χάσει ένα δάχτυλο. Για να δείξετε την αλήθεια αυτού του συμπεράσματος, ας υποθέσουμε ότι παίρνετε 1.000 άντρες τυχαία και ξεχωρίζετε όλους αυτούς που είναι φαλακροί. Εφόσον ένας στους δέκα είναι φαλακρός, θα έχετε μόλις 100 φαλακρούς άντρες στους 1.000. Οι άλλοι 900 δεν είναι φαλακροί, επομένως δεν μπορούν και οι δύο να είναι φαλακροί και έχουν χάσει ένα δάχτυλο. Τώρα περάστε από αυτούς τους 100 φαλακρούς και αναζητήστε άντρες που έχουν χάσει ένα δάχτυλο. Δεδομένου ότι μόνο ένας άνδρας στους 100 έχει χάσει ένα δάχτυλο, θα βρείτε μόνο έναν σε αυτήν την ομάδα. Αυτός ο άντρας είναι και φαλακρός και έχει χάσει ένα δάχτυλο, και είναι ο μόνος άντρας που πληροί τις δύο προϋποθέσεις. Με άλλα λόγια, θα μπορούσαμε να πούμε ότι η πιθανότητα ένα αγόρι να γίνει φαλακρό είναι μία στις δέκα και η πιθανότητα ένα αγόρι να χάσει ένα δάχτυλο είναι μία στις 100. Επομένως, η πιθανότητα ένα συγκεκριμένο αγόρι να γίνει φαλακρό και να χάσει ένα δάχτυλο είναι μία στους δέκα επί 100 ή μία στα 1.000. Έτσι η θεωρία φαίνεται να είναι αληθινή.

Εάν τα γεγονότα δεν είναι εντελώς ανεξάρτητα, πρέπει να χρησιμοποιηθεί μια κάπως διαφορετική θεωρία πιθανοτήτων.

Εάν η πιθανότητα να συμβεί ένα πράγμα είναι μία στο M , και αφού συμβεί η πιθανότητα να συμβεί ένα δεύτερο και σχετικό γεγονός είναι μία στο N , τότε η πιθανότητα να συμβούν και τα δύο είναι μία στο M επί N .

Επιτρέψτε μου να το επεξηγήσω. Ποια είναι η πιθανότητα ένας νεαρός άνδρας να χάσει τελικά και το πρώτο και το δεύτερο δάχτυλό του; Δεν μπορούμε να βρούμε την απάντηση κάνοντας τις ερωτήσεις: Ένας άντρας από πόσους άντρες έχει χάσει το δεύτερο δάχτυλό του; και μετά να πολλαπλασιάσουμε τα δύο αποτελέσματα. Η απώλεια του πρώτου και του δεύτερου δακτύλου σχετίζεται συχνά. Το ίδιο ατύχημα που παίρνει το δεύτερο δάχτυλο είναι πολύ κατάλληλο να πάρει και το πρώτο δάχτυλο. Πρέπει να κάνουμε τα ερωτήματα: Ένας άντρας στους πόσους άντρες χάνει ένα από τα δύο πρώτα δάχτυλά του; Και ένας άντρας σε πόσους άντρες αφού χάσει το ένα από τα δύο πρώτα δάχτυλά του χάνει και το άλλο; Τότε μπορούμε να πολλαπλασιάσουμε αυτά τα αποτελέσματα.

Θα ακολουθήσουμε αυστηρά αυτήν την αρχή σε όσες περιπτώσεις εφαρμόζουμε την πιθανότητα στις ακόλουθες σελίδες.

Αυτές οι θεωρίες πιθανοτήτων είναι το θεμέλιο με το οποίο προσδιορίζονται οι τιμές σε όλα τα είδη των ασφαλειών, και η αλήθεια τους αποδεικνύεται πρακτικά σε κάθε εφαρμογή.

Είναι δύσκολο να φτάσουμε στη πιθανότητα εκπλήρωσης των στοιχείων των διαφόρων προφητειών. Οι ικανότητες που χρησιμοποιούνται σε αυτή την αντιμετώπιση είναι μια προσπάθεια να δοθεί η ευκαιρία να εκπληρωθούν τα προφητικά αντικείμενα εάν είχαν γραφτεί μόνο με ανθρώπινη γνώση. Ο συγγραφέας χρησιμοποίησε ως σημείο εκκίνησης τον μέσο όρο των εκτιμήσεων που του έδωσαν περίπου επτακόσιοι φοιτητές σε μια περίοδο άνω των δέκα ετών, αλλά τα έχει ζυγίσει προσεκτικά και άλλαξε όλα όσα έμοιαζαν αμφισβητήσιμα. Σε όλες σχεδόν τις αλλαγές οι εκτιμήσεις έγιναν πιο διαδοχικές. Δεν θα

γίνει, ωστόσο, καμία προσπάθεια να υπερασπιστεί αυτές τις εκτιμήσεις. Ο αναγνώστης πρέπει να αισθάνεται απολύτως ελεύθερος να κάνει τις εκτιμήσεις που του φαίνονται λογικές και συντηρητικές. Στη συνέχεια θα πρέπει να υπολογίσει με τις δικές του εκτιμήσεις την πιθανότητα εκπλήρωσης των προφητειών. Ο συγγραφέας πιστεύει, ωστόσο, ότι ο αναγνώστης μπορεί να επιθυμεί να αυξήσει όσες τιμές θα μείωνε και έτσι να κάνει πολύ μικρή αλλαγή στα τελικά αποτελέσματα. Σε κάθε περίπτωση τα υπολογισμένα αποτελέσματά του θα είναι πειστικά .

ΤΥΡΟΣ

Στον Ιεζεκιήλ 26:3-5,7,12,14,16 (γράφηκε το 590 π.Χ.) διαβάζουμε:

Γι' αυτό κι εγώ, ο Κύριος ο Θεός, τής λέω: »Είμαι εναντίον σου, Τύρος, και θα ξεσηκώσω εναντίον σου έθνη πολλά, όπως η θάλασσα ξεσηκώνει τα κύματά της. 4Θα καταστρέψουν τα τείχη σου και θα γκρεμίσουν τους πύργους σου. Εγώ θα σαρώσω τα ερείπιά σου και το χώμα σου και θα σε αφήσω βράχο γυμνό. 5Θα μείνεις ένας τόπος τόσοσ δα καταμεσής της θάλασσας, ίσα για να στεγνώνουνε τα δίχτυα και θα γίνεις λάφυρο των εθνών. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, θα το πραγματοποιήσω. 6Και οι πόλεις που εξαρτώνται από σένα στην ενδοχώρα θα καταστραφούν' και θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 7«Δηλώνω ακόμα, εγώ ο Κύριος, ο Θεός, ότι θα φέρω από το βορρά εναντίον σου, Τύρος, το βασιλιά των βασιλιάδων Ναβουχοδονόσωρ, βασιλιά της Βαβυλώνας...Οι πέτρες, τα ξύλα και το χώμα σου θα ριχτούν στη θάλασσα...Θ' αφήσω από σένα μονάχα λίγο βράχο γυμνό, κατάλληλο για να στεγνώνουν απάνω του τα δίχτυα' η πόλη σου δεν θα ξαναχτιστεί. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το είπα...15Ο Κύριος, ο Θεός, λέει στην Τύρο: «Οι μακρινές οι χώρες θα σειστούν από το θόρυβο της πτώσης σου, όταν οι τραυματίες σου θα στενάζουν και θα γίνεται σφαγή μέσα στα τείχη σου. 16Τότε θα κατεβούν από τους θρόνους τους όλοι οι άρχοντες των παραθαλάσσιων περιοχών, θα βγάλουν τους μανδύες τους και θα πετάξουν από πάνω τους τα χρυσοκεντημένα ρούχα τους. Θα καθίσουν κατάχαμα γεμάτοι τρόμο, και βλέποντας το κατάντημά σου θα τρέμουν από τη φρίκη.

Αυτή η προφητεία προβλέπει την καταστροφή της Τύρου και διατυπώνει επτά διαφορετικά πράγματα που θα συμβούν:

1. Ο Ναβουχοδονόσωρ θα καταλάβει την πόλη της Τύρου.
2. Θα συμμετάσχουν άλλα έθνη στην εκπλήρωση της προφητείας. (Fig 7)
3. Η πόλη θα ισοπεδωθεί και θα γίνει η κορυφή ενός βράχου.
4. Θα γίνει ένα μέρος που θα απλώνουν τα δίχτυα.
5. Οι πέτρες της και τα ξύλα της θα βρεθούν μέσα στη θάλασσα.
6. Από την πτώση της Τύρου θα φοβηθούν πολύ άλλες πόλεις.
7. Η παλιά πόλη της Τύρου δε θα ξαναχτιστεί ποτέ.

Η Τύρος ήταν μια πόλη στη βόρεια ακτή της Παλαιστίνης στην οποία κατοικούσαν οι Φοίνικες, ένας ισχυρός θαλάσσιος λαός, που τους φοβόταν πολύ οι εχθροί τους. (Ο βασιλιάς της Τύρου προμήθευσε ξυλεία του Σολομώντα στο χτίσιμο του ναού.) Το 586 π.Χ., ο Ναβουχοδονόσωρ, βασιλιάς της Βαβυλώνας, πολιορκήσε την πόλη της Τύρου. Η πολιορκία κράτησε δεκατρία χρόνια. και όταν ο Ναβουχοδονόσωρ κατέλαβε την πόλη το 573 π.Χ., διαπίστωσε ότι οι Φοίνικες είχαν μεταφέρει οτιδήποτε είχε αξία σε ένα νησί

περίπου μισό μίλι μακριά από την ακτή. Αν και η πόλη καταλήφθηκε, ο Ναβουχοδονόσωρ δεν κέρδισε τίποτα και οι Φοίνικες δεν κατακτήθηκαν. Ο Ναβουχοδονόσωρ δεν μπόρεσε να τους ακολουθήσει στη νησιωτική τους θέση, έτσι επέστρεψε στη Βαβυλώνα. Έτσι εκπληρώθηκε το πρώτο στοιχείο της προφητείας: (1) Ο Ναβουχοδονόσωρ θα καταλάβει την πόλη της Τύρου.

Για 241 χρόνια η ηπειρωτική πόλη της Τύρου παρέμεινε ως επί το πλείστον όπως την εγκατέλειψε ο Ναβουχοδονόσωρ την εγκατέλειψε. Αργότερα, η ξεκίνησε η μεγάλη εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Το πεδίο εκστρατείας του βρισκόταν στα ανατολικά, αλλά φοβόταν ότι ο στόλος της Τύρου θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί εναντίον της πατρίδας του, γι' αυτό κινήθηκε νότια για να καταλάβει την πόλη της Τύρου. Το 332 π.Χ., ο Αλέξανδρος έφτασε στην Τύρο, αλλά δεν μπόρεσε να καταλάβει την πόλη αμέσως. Έτσι κατέλαβε άλλες παράκτιες πόλεις και ανέλαβε τους στόλους τους, αλλά με αυτούς τους συνδυασμένους στόλους δεν μπόρεσε ακόμα να καταλάβει την Τύρο. Ο Αλέξανδρος έχτισε τελικά ένα δρόμο από την ηπειρωτική χώρα προς το νησί. Στην κατασκευή του δρόμου χρησιμοποίησε όλα τα οικοδομικά υλικά της παλιάς Τύρου, και αυτό δεν ήταν αρκετό. Έξυνε όλο το χώμα μέσα και γύρω από την παλιά πόλη και μαζί του ολοκλήρωσε το μονοπάτι. Μετά από επτά μήνες, με μια συνδυασμένη επίθεση χερσαίων δυνάμεων που βάδιζαν πάνω από στο δρόμο, και στόλων κατακτημένων πόλεων, κατέλαβε την Τύρο. Έτσι εκπληρώθηκαν τα σημεία 2,3 και 5 της προφητείας: (2) Άλλα έθνη πρέπει να συμμετάσχουν στην εκπλήρωση της προφητείας. (3) Η πόλη πρέπει να γίνει ισοπεδωθεί σαν την κορυφή ενός βράχου. (5) Οι πέτρες και η ξυλεία του πρέπει να τοποθετηθούν στη θάλασσα

Εικ. 6 Φοινικικές οχυρώσεις και ο δρόμος του Μεγάλου Αλεξάνδρου Τύρος Λίβανος, προσφορά του Moody institute of Science

Άλλες γειτονικές πόλεις φοβήθηκαν τόσο πολύ από την κατάκτηση της Τύρου που άνοιξαν τις πύλες τους στον Αλέξανδρο χωρίς αντίθεση και εκπλήρωσαν ένα άλλο στοιχείο: (6) Άλλες πόλεις θα φοβηθούν πολύ στην πτώση της Τύρου.

Σήμερα οι επισκέπτες στην παλιά πόλη της Τύρου βρίσκουν ότι είναι ένα πολύ δημοφιλές μέρος για τους ψαράδες. απλώνουν τα δίχτυα τους σε αυτό ακριβώς το σημείο. Έτσι η

πρόβλεψη 4 έχει εκπληρωθεί πλήρως; (4) Πρόκειται να γίνει ένα μέρος για το άπλωμα των διχτυών.

Οι μεγάλες πηγές γλυκού νερού του Raselain βρίσκονται στη θέση της ηπειρωτικής πόλης της Τύρου, και αναμφίβολα τροφοδοτούσαν την πόλη με άφθονο γλυκό νερό. Αυτές οι πηγές είναι ακόμα εκεί και ρέουν ακόμα, αλλά το νερό τους τρέχει στη θάλασσα. Η ροή αυτών των πηγών μετρήθηκε από έναν μηχανικό και βρέθηκε ότι ήταν περίπου 10.000.000 γαλόνια ημερησίως. Εξακολουθεί να είναι μια εξαιρετική τοποθεσία για μια πόλη και θα είχε δωρεάν νερό αρκετό για μια μεγάλη σύγχρονη πόλη, ωστόσο δεν έχει ξαναχτιστεί ποτέ. Έτσι, το σημείο 7 της προφητείας ισχύει για περισσότερα από 2.500 χρόνια: (7) Η παλιά πόλη της Τύρου δεν θα ξαναχτιστεί ποτέ.

Αυτή η προφητεία του Ιεζεκιήλ έχει εκπληρωθεί μέχρι το τελευταίο σημείο. Ας προσπαθήσουμε να αξιολογήσουμε τα στοιχεία της έμπνευσης όπως παρέχονται από την εκπλήρωση αυτής της προφητείας.

Η ιστορία δείχνει ότι ενώ πολλές από τις πόλεις στην περιοχή της Τύρου καταλαμβάνονταν συχνά και ανακαταλαμβάνονταν από διάφορες δυνάμεις, η Τύρος συνήθως άντεχε σε αυτές τις επιθέσεις και παρέμενε ελεύθερη πόλη. Η Τύρος και η Βαβυλώνα αντιπροσώπευαν δύο πολύ διαφορετικές στρατιωτικές δυνάμεις -- την Τύρο, τη ναυτική και τη Βαβυλώνα, μια χερσαία δύναμη. Ο καθένας είχε αφήσει τον άλλο αουστηρά μόνο του. Ζητήθηκε από τις ομάδες φοιτητών μου να φανταστούν ότι ο Ιεζεκιήλ έγραφε από τις δικές του ανθρώπινες γνώσεις και στη συνέχεια να δώσουν μια εκτίμηση για τα ακόλουθα:

1. Πόσες δυνατότητες σε πόσες είχε ο Ιεζεκιήλ να γνωρίζει ή να μπορεί να προβλέψει ότι ο Ναβουχοδονόσωρ θα έπαιρνε την πόλη της Τύρου; Εφόσον ο Ναβουχοδονόσωρ κατακτούσε πολλές πόλεις, και αφού η Τύρος πολιορκήθηκε τέσσερα χρόνια μετά την ολοκλήρωση της προφητείας, πρέπει να ήταν λογικό να προβλεφθεί.

Ο Ναβουχοδονόσωρ μπορεί να προσπάθησε να πάρει την Τύρο και να απέτυχε, ή να τα κατάφερε ή να μην προσπαθούσε ποτέ. Επιλέχθηκε μια εκτίμηση ενός στους τρεις

2. Ποια πιθανότητα είχε ο Ιεζεκιήλ να γνωρίζει ότι ο Ναβουχοδονόσωρ, κατά την κατάκτηση της Τύρου, δεν θα εκπλήρωνε πλήρως την προφητεία της καταστροφής, αλλά άλλα έθνη θα έμπαιναν αργότερα και θα ολοκλήρωναν την εκπλήρωση; Οι ενδείξεις στην εποχή του Ιεζεκιήλ ήταν σίγουρα ότι όταν ο Ναβουχοδονόσωρ καταλάμβανε μια πόλη ήταν αρκετά ικανός να ολοκληρώσει την καταστροφή ο ίδιος, οπότε η εκτίμηση ήταν ένα στα πέντε.
3. Τι πιθανότητες είχε ο Ιεζεκιήλ να γνωρίζει ότι η Τύρος θα ισοπεδωνόταν και θα γινόταν σαν την κορυφή ενός βράχου, μετά την κατάκτησή της; Πόσες πόλεις έχουν ισοπεδωθεί και έγιναν σαν την κορυφή ενός βράχου μετά την κατάκτησή τους; Οι τοποθεσίες σχεδόν όλων των αρχαίων πόλεων χαρακτηρίζονται από σωρούς από συσσωρευμένα συντρίμμια. Δεν γνωρίζω καμία άλλη πόλη όπου τα ερείπια έχουν καθαριστεί τόσο πλήρως, οπότε επιλέχθηκε η εκτίμηση ενός στους πεντακόσιους
4. Ποια πιθανότητα είχε ο Ιεζεκιήλ να γνωρίζει ότι μετά την πλήρη εκκαθάριση της πόλης θα γινόταν δημοφιλές μέρος για τους ψαράδες; Δεν υπάρχει πραγματικά καμία βάση για να κάνουμε μια εκτίμηση. Ωστόσο, λαμβάνοντας αυτή την τοποθεσία απλώς ως ένα μικρό τμήμα της ακτής, και λαμβάνοντας υπόψη όλα τα τμήματα των ακτών αυτού του μεγέθους, επιλέχθηκε μια εκτίμηση ενός στους δέκα.

5. Τι πιθανότητα είχε ο Ιεζεκιήλ να γνωρίζει ότι μετά που θα ισοπεδωνόταν η Τύρος, τα οικοδομικά της υλικά, και ακόμη και το χώμα της θα ριχνόταν στη θάλασσα; Αφού καθαρίστηκε η περιοχή αυτή, τα ερείπια έπρεπε να τα παραμερίσουν, αλλά δε θα ήταν πιο λογικό να χρησιμοποιηθεί αυτό το υλικό για να οικοδομήσουν κτίρια στις διπλανές πόλεις, έτσι δόθηκε μια εκτίμηση για αυτήν την πιθανότητα σε ένα προς δέκα.
6. Τι πιθανότητα υπήρχε να άνοιγαν οι άλλες πόλεις τις πύλες τους προς τον κατακτητή της Τύρου χωρίς αντίσταση; Η εκτίμηση ήταν σε ένα προς πέντε.
7. Ποια ήταν η πιθανότητα ότι μετά την ισοπέδωση της Τύρου, ότι ποτέ δε θα ξαναχτιστεί; Σχεδόν όλες οι αρχαίες πόλεις που είχαν μεγάλα φυσικά πλεονεκτήματα, ξαναχτίστηκαν αργότερα. Η Τύρος είχε μια εξαιρετική τοποθεσία και είχε μια άφθονη παροχή γλυκού νερού που είναι τόσο πολύτιμο σ' αυτή την περιοχή. Έτσι δόθηκε μια εκτίμηση για αυτό το μέρος της προφητείας ότι είχε πιθανότητα ένα προς είκοσι.

Έχοντας αυτές τις εκτιμήσεις από τους φοιτητές μου για τη πιθανότητα της εκπλήρωσης κάθε μέρους της προφητείας, μπορούμε να υπολογίσουμε την πιθανότητα για την εκπλήρωση ολόκληρης της προφητείας με το να πολλαπλασιάσουμε όλες τις εκτιμήσεις μαζί. Έτσι η πιθανότητα ο Ιεζεκιήλ να γράψει αυτήν την προφητεία βασιζόμενος στη δική του γνώση, και να επαληθευτεί στο σύνολο της είναι, 1 στις $3 \times 5 \times 500 \times 10 \times 10 \times 5 \times 20$. Έτσι είναι 1 στα 75,000,000. Σε συντομία είναι 1 στις 7.5×10^7 . Ο εκθέτης 7 δίνει τον αριθμό των ψηφίων (ακέραιοι ή μηδενικά που ακολουθούν το 7.5).

Αν ο Ιεζεκιήλ έβλεπε την Τύρο της εποχής του και έκανε αυτές τις επτά προβλέψεις με βάση την ανθρώπινη σοφία, αυτές οι εκτιμήσεις σημαίνουν ότι θα υπήρχε μια μόνο πιθανότητα σε 75,000,000 για να επαληθευτούν όλες. Όμως επαληθεύτηκαν μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια.¹

ΣΑΜΑΡΕΙΑ

6Γ' αυτό θα καταστρέψω τη Σαμάρεια· θα κυλίσω στην πεδιάδα τα λιθάρια της και θ' απογυμνώσω τα θεμέλιά της· έτσι θα τη μεταβάλω σε τόπο όπου αμπέλια θα φυτεύονται (μετάφραση Βιβλικής Εταιρείας)

καὶ θήσονται Σαμάρειαν εἰς ὄπωροφυλάκιον ἀγροῦ καὶ εἰς φυτεῖαν ἀμπελῶνος καὶ κατασπάσω εἰς χάος τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω. Μετάφραση Ο . Μιχαίας 1:6

Αυτή η προφητεία έχει πέντε προβλέψεις:

1. Η Σαμάρεια θα καταστραφεί.
2. Θα γίνει σαν ένας σωρός στο χωράφι.
3. Στη θέση της θα έχουν αμπέλια.
4. Οι πέτρες της θα κυλιστούν από τις πλευρές του λόφου πάνω στον οποίο βρίσκεται.
5. Θα ανασκαφούν τα θεμέλια της.

Η Σαμάρεια ήταν ακόμη εξέχουσα πόλη 750 χρόνια αργότερα, την εποχή του Χριστού, και αναφέρεται συχνά στην Καινή Διαθήκη. Η πόλη τελικά καταστράφηκε και έγινε ένας σωρός από πέτρες και ερείπια. Σταδιακά ο λόφος έχει καθαριστεί· οι θεμέλιοι λίθοι και άλλα σκουπίδια μεταφέρθηκαν στην άκρη του λόφου και κύλησαν στην κοιλάδα. Τώρα είναι καλυμμένος με κήπους και αμπέλια.

Μετά ο φοιτητές κλήθηκαν να σκεφτούν τα ακόλουθα:

1. Τι πιθανότητα είχε ο Μιχαίας να προβλέψει την καταστροφή της μεγάλης περιτειχισμένης πόλης της Σαμάρειας που προστατευόταν από τη θέση της πάνω στο λόφο; Η εκτίμηση τέθηκε στο ένα σε τέσσερα.

2. Ποια ήταν η πιθανότητα ότι θα μετατραπεί σε ένα σωρό σε ένα χωράφι αντί να ξαναχτιστεί; Πολλές αρχαίες πόλεις είναι ακόμη σωροί από ερείπια, ενώ πολλές άλλες έχουν ξαναχτιστεί, έτσι η εκτίμηση ήταν μία στις πέντε.

3. Τι πιθανότητα υπήρχε ότι θα γίνει ένας κήπος, ή θέση για αμπέλια; Ποια είναι η πιθανότητα ότι η παλιά θέση της Σαμάρειας θα καθαριστεί για να γίνουν κήποι ενώ υπήρχε πολλή έκταση ακαλλιέργητης γης γύρω; Πολύ λίγες παλιές πόλεις θεωρήθηκαν ότι καταλάμβαναν χώρους καλής αγροτικής αξίας ώστε να καθαριστούν από τις πέτρες και τα ερείπια για να χρησιμοποιηθεί αυτό το έδαφος για κήπους, έτσι εκτιμάται ότι η πιθανότητα είναι μία στις εκατό.

4. Ποια ήταν η πιθανότητα ότι θα κυλιστούν οι πέτρες στις πλαγιές του λόφου όταν καθαρίστηκε το έδαφος, αντί να μείνουν σε σωρούς στον λόφο ή να χρησιμοποιηθούν για άλλα κτίσματα; Ο υπολογισμός ήταν μία στα δέκα.

5. Ποια είναι η πιθανότητα ότι οι εργάτες που θα καθάριζαν το έδαφος για τους κήπους, θα ήταν τόσο εργατικοί που θα αφαιρούσαν τις πέτρες των θεμελίων, μαζί με τα επιφανειακά ερείπια; Η εκτίμηση που τίθεται είναι μία στα δύο.

Αν ο Μιχαίας είχε θεωρήσει την πόλη της Σαμάρειας και είχε κάνει αυτές τις πέντε προβλέψεις με βάση την ανθρώπινη σοφία, η πιθανότητα να έβγαιναν όλες αληθινές θα ήταν περίπου 1 σε $4 \times 5 \times 100 \times 10 \times 2$. Αυτή είναι 1 στα 40,000 ή 1 στις 4×10^4 .ⁱⁱ

ΓΑΖΑ ΚΑΙ ΑΣΚΑΛΩΝΑ

4Θα μείνει ακατοίκητη η Γάζα κι έρημη η Ασκάλωνα. ...6Θα γίνουν τα παράλια λιβάδια με πηγάδια για τους βοσκούς, και μαντριά για τα κοπάδια. (Μετάφραση Βιβλικής) ⁴ διότι Γάζα διηρπασμένη ἔσται, καὶ Ασκάλων εἰς ἀφανισμόν, ...⁶ καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων καὶ μάνδρα προβάτων (Μετάφραση Ο'). Σοφονίας 2:4-6. Γράφτηκε το 630 π.Χ.

.. κανείς από τους Φιλισταίους δε θ' απομείνει. Εγώ ο Κύριος το λέω (Μετάφραση Βιβλικής Εταιρείας) καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι τῶν ἀλλοφύλων, λέγει Κύριος(μετάφραση Ο) Αμώς 1:8. Γράφτηκε 787 π.Χ.

Οι κάτοικοι της Γάζας ξύρισαν τα κεφάλια τους απ' τη μεγάλη λύπη (Η μετάφραση της Βιβλικής Εταιρείας δεν αποδίδει το μεταφορικό νόημα)

הַגַּזְזִים-לְהַגְזִיז הַגַּזְזִים הַגַּזְזִים הַגַּזְזִים εβραϊκό: θα έλθει φαλάκρωμα στη Γάζα

ἤκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν (μετάφραση των Ο) Ιερεμίας 47:5 -Γράφτηκε το 600 π.Χ.

Αυτές οι προφητείες προβλέπουν τέσσερα πράγματα:

1. Οι Φιλισταίοι θα χαθούν

2. Η Γάζα θα γίνει φαλακρή

3. Η Ασκάλωνα θα ερημωθεί.

4. Η περιοχή της Ασκάλωνας θα γίνει τόπος κατοικίας για ποιμένες με τα ποίμνια τους Όταν έγιναν αυτές οι προφητείες οι Φιλισταίοι ήταν η πιο ισχυρή φυλή σ' αυτήν την περιοχή. Παλαιστίνη (ΦΙΛΙΣΤΙΝ) σημαίνει: η χώρα των Φιλισταιών, όμως οι Φιλισταίοι έχουν τελείως εξαφανιστεί.

Εξακολουθεί να υπάρχει μια πόλη με το όνομα Γάζα, έτσι για πολύ καιρό η προφητεία όσον αφορά τη Γάζα θεωρήθηκε ότι ήταν λανθασμένη. Τελικά έγινε μια προσεκτική μελέτη για την τοποθεσία της Γάζας όπως περιγράφεται στη Βίβλο, και βρέθηκε ότι η νέα πόλη της Γάζας βρίσκεται σε λάθος θέση. Έγινε έρευνα για την αρχαία πόλη της Γάζας και βρέθηκε ότι ήταν θαμμένη κάτω από αμμόλοφους. Πραγματικά έχει γίνει φαλακρή. Τι καλύτερη

περιγραφή θα έδινες σε μια πόλη θαμμένη κάτω από αμμόλοφους παρά το ότι έγινε φαλακρή;

Η Ασκάλωνα ήταν μια από τις κύριες πόλεις της Παλαιστίνης όταν γράφτηκαν οι προφητείες που την αφορούσαν. Την εποχή του Χριστού ήταν μια ευημερούσα πόλη. Ο Ηρώδης ο Μέγας είχε στολίσει τη Ασκάλωνα και είχε εγκαθιδρύσει το θειό του παλάτι. Όμως το 1270 μ.Χ. ο σουλτάνος Μπιμπάρς την κατέστρεψε και ποτέ δεν ξαναχτίστηκε. Η παραλία της περιοχής έγινε τόπος για βόσκηση των κοπαδιών των προβάτων. Υπάρχουν διάσπαρτες καλύβες ποιμένων και μάντρες προβάτων.

1. Πολλές ανθρώπινες φυλές έχουν συνεχίσει να υπάρχουν από τις ημέρες αυτών των προφητειών μέχρι σήμερα, όμως οι Φιλισταίοι εξαφανίστηκαν, και έτσι η πρώτη εκτίμηση τίθεται στο ένα προς πέντε
2. Ποια είναι η πιθανότητα η Γάζα να καλυπτόταν με άμμο (φαλακρή); Αυτό είναι εξαιρετικά σπάνιο, ιδιαίτερα στην Παλαιστίνη, έτσι η εκτίμηση τίθεται στο ένα προς εκατό.
3. Η πιθανότητα να ερημωθεί η Ασκάλωνα τίθεται στο ένα προς πέντε.
4. Ποια είναι η πιθανότητα ότι μετά που θα καταστρεφόταν η Ασκάλωνα, αυτή και τα περίχωρα της θα γινόντουσαν περιοχή με πρόβατα και όχι να αποκτήσει κάποια άλλη χρήση, ή απλώς να μείνει ερειπωμένη ή να ξαναχτιστεί; Η εκτίμηση τίθεται στο ένα στα πέντε.

Έτσι η ανθρώπινη πιθανότητα για να βγουν αληθινές αυτές οι προφητείες θα είναι $1 \text{ στα } 5 \times 100 \times 5 \times 5 \text{ ή } 1.2 \times 10^4$ ⁱⁱⁱ

ΙΕΡΙΧΩ

Εκείνες τις μέρες, ο Ιησούς έδωσε αυτόν τον όρκο σχετικά με την Ιεριχώ: «Καταραμένος να είναι από τον Κύριο ο άνθρωπος που θα επιχειρήσει να ξαναχτίσει αυτή την πόλη. Με τίμημα το γιο του τον πρωτότοκο θα βάλει τα θεμέλιά της, τις πύλες της θα στήσει με τίμημα το νιότερο το γιο». (Ιησούς του Ναυή 6:26, γράφτηκε το 1451 π.Χ.)

Αυτή η προφητεία κάνει τέσσερεις προβλέψεις:

1. Η Ιεριχώ θα ξαναχτιστεί.
2. Θα την ξαναχτίσει ένας άνδρας.
3. Ο μεγαλύτερος γιος του ανδρός που θα την έχτιζε, θα πέθαινε όταν θα άρχιζε το έργο στην πόλη.
4. Η πιθανότητα ότι ο νεότερος τους γιος θα πέθαινε ακριβώς όταν στήνονταν οι πύλες εκτιμήθηκε από πίνακες θνησιμότητας σε ένα στα εκατό.'

Αυτά δίνουν για ολόκληρη την προφητεία την πιθανότητα $1 \text{ ίστα } 2 \times 10 \times 100 \times 100 \text{ ή } 1 \text{ στα } 2 \times 10^5$.

Η ΧΡΥΣΗ ΠΥΛΗ

Ο άντρας μ' έφερε πάλι στην εξωτερική πύλη, ανατολικά του θυσιαστηρίου, η οποία ήταν κλειστή. Ο Κύριος μου είπε: «Αυτή η πύλη θα παραμείνει κλειστή· κανείς δε θα περάσει ποτέ απ' αυτήν, γιατί έχω μπει απ' αυτήν εγώ, ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. Γι' αυτό θα μείνει κλειστή. Ο άρχοντας όμως μπορεί να καθίσει στην αίθουσα που βρίσκεται απέναντι

από την πύλη και να φάει από το σφάγιο που θυσιάστηκε. Θα πρέπει να μπει και να βγει απ' αυτή την πύλη». (Ιεζεκιήλ 44:1-3, γράφτηκε το 574 π.Χ.)

Εικ. 7. Η περίφημη Χρυσή Πύλη όπως φαίνεται έξω από την αρχαία περιτειχισμένη πόλη της Ιερουσαλήμ. *Ευγενική παραχώρηση του Βιβλικό Ινστιτούτο Επιστημών Moody*

Όταν γράφτηκε αυτή η προφητεία, ο δρόμος από την κοιλάδα των κέδρων εισερχόταν από αυτήν την πύλη, που ονομάζεται Χρυσή Πύλη. Αυτή η πύλη ήταν σε χρήση την εποχή του Χριστού και πιστεύεται ότι είναι η πύλη από την οποία έκανε τη θριαμβευτική είσοδό Του. Το 1543 μ.Χ., όταν τα τείχη της Ιερουσαλήμ αποκαταστάθηκαν από τον Σουλτάνο Σουλεϊμάν, ο δρόμος προς τη Χρυσή Πύλη δεν ήταν πλέον σε χρήση. Ο σουλτάνος, καθώς δεν είδε άλλη χρησιμότητα για την πύλη, διέταξε να κλείσει. Αντί να χτίσει το τείχος κατ' ευθείαν στο μέρος όπου βρισκόταν η πύλη, αποκατέστησε την πύλη με τις καμάρες και τα στολίδια της, και στη συνέχεια έκτισε τα ίδια τα ανοίγματα της πύλης. Ο Κάιζερ Βίλχελμ σχεδίαζε να καταλάβει την Ιερουσαλήμ και να ανοίξει τη Χρυσή Πύλη για τη θριαμβευτική είσοδό του στην πόλη. Προφανώς ο κάιζερ σκέφτηκε ότι θα μπορούσε να παραβιάσει την προφητεία και να την παραβιάσει με τη βία. Φαίνεται σαν αυτή η πύλη να περίμενε απλώς την επιστροφή του Χριστού, όταν θα μπορούσε να ξανανοίξει και να αποτελέσει την κύρια είσοδο Του στην πόλη. Η πύλη βρίσκεται ακριβώς δίπλα στην τοποθεσία του ναού.

Ποια είναι η πιθανότητα αυτή η πύλη να συνεχίσει να υπάρχει μέχρι σήμερα, και ότι θα είναι κλειστή; Η εκτίμηση είναι ένα στα χίλια.^{iv}

Η ΣΙΩΝ ΘΑ ΟΡΓΩΘΕΙ

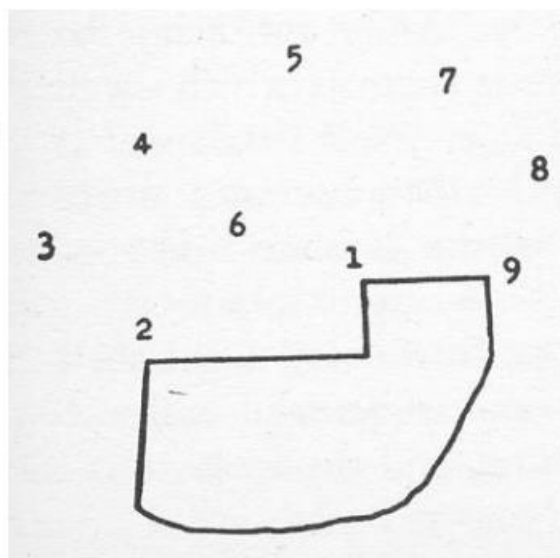
Γι' αυτό, εξαιτίας σας η Σιών θα οργωθεί σαν χωράφι· η Ιερουσαλήμ θα γίνει σωρός από λιθάκια κι ο λόφος του ναού θα σκεπαστεί από θάμνους. (Μιχαίας 3:12-γράφτηκε το 750 π.Χ.)

Από τότε που γράφτηκε αυτή η προφητεία μέχρι το παρόν, διάφορα μέρη της Ιερουσαλήμ έχουν καταστραφεί και ξαναχτιστεί, αλλά το 1543, όταν τα τείχη της Ιερουσαλήμ ξαναχτίστηκαν από το Σουλτάνο Σουλεϊμάν, αυτό το τμήμα που είναι γνωστό ως Σιών, η πόλη Δαβίδ, ήταν έξω από τα τείχη. Ήταν—και κατά ένα μεγάλο μέρος εξακολουθούν να—οργώνονται με σιτάρι και άλλα προϊόντα. Είναι το μόνο μέρος της αρχαίας πόλης που οργώθηκε ποτέ.

Ποια είναι η πιθανότητα ότι αυτή η συγκεκριμένη περιοχή της Ιερουσαλήμ θα ξαναγυρνούσε στην αγροτική χρήση; Ήταν ένα από τα πιο επιθυμητά μέρη της Ιερουσαλήμ. Εδώ ήταν και το παλάτι του Σολομώντα. Η εκτίμηση είναι ένα στα εκατό.^v

Η ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΘΑ ΜΕΓΑΛΩΣΕΙ

«Έρχονται μέρες», λέει ο Κύριος, «που θα ανοικοδομηθεί προς τιμήν μου η Ιερουσαλήμ από τον πύργο του Χανανεύλ, βορειοανατολικά, ως την πύλη της Γωνίας, βορειοδυτικά. Τα σύνορά της θα εκτείνονται δυτικά ως το λόφο Γαρήβ κι από 'κει νότια προς τη Γοάθ. Ολόκληρη η κοιλάδα που έχουν ταφεί οι νεκροί και είχε διασκορπιστεί η στάχτη των θυσιών, και όλα τα χωράφια από το χείμαρρο των Κέδρων ως τη γωνία της πύλης των Αλόγων ανατολικά, όλη αυτή η περιοχή θα είναι αφιερωμένη σ' εμένα τον Κύριο. Η Ιερουσαλήμ ποτέ πια δε θα κατεδαφιστεί ούτε θα καταστραφεί».(Ιερεμίας 31:38-40 γράφηκε το 600 π.Χ.)

Έτσι αναφέρονται εννέα θέματα για την επέκταση της Ιερουσαλήμ. Πρώτα προφητεύετε ότι θα επεκταθεί, και μετά δίνεται το μέγεθος αυτής της επέκτασης.

Η συνοδευτική εικόνα δείχνει χονδρικά τα σχήματα της παλιάς πόλης, και την τοποθεσία κάθε ενός από τα εννέα θέματα που αναφέρονται. Η αρχική αύξηση της πόλης καλύπτει το αριθμούς 1 και 2· αυτά ήταν μέσα στα τείχη του Σουλεϊμάν. Λίγα χρόνια πριν τα 1900 η Ιερουσαλήμ ξεπέρασε τα τείχη και προχώρησε προς τον αριθμό 3. Μετά επεκτάθηκε από αριθμό σε αριθμό, και τώρα επεκτείνεται έξω από την πύλη των αλόγων στον αριθμό 9. (το διάγραμμα δείχνει την επέκταση της πόλης της Ιερουσαλήμ μέσα από διαδοχικά στάδια στην κατεύθυνση που είχε προφητευτεί.)

Είναι μάλλον εύκολο να βρούμε τον αριθμό των τρόπων με τους οποίους θα μπορούσε να αυξηθεί η Ιερουσαλήμ στα πρώτα εννέα της βήματα. Υπάρχουν έξη γωνίες στην παλιά πόλη. Σίγουρα η αύξηση θα μπορούσε να αρχίσει από κάθε μια γωνία, χωρίς βέβια να πούμε τίποτε για τις πλευρές. Ας πούμε λοιπόν ότι η πρώτη ανάπτυξη θα μπορούσε να συμβεί σε οποιαδήποτε από τις έξη γωνίες. Μετά που χτίστηκε στο σημείο με τον αριθμό 1 θα μπορούσε να έχει την επόμενη της ανάπτυξη σε οποιαδήποτε από τις τρεις κατευθύνσεις από τον αριθμό 1 έτσι η δεύτερη ανάπτυξη θα μπορούσε να γίνει από οποιαδήποτε από τις οχτώ θέσεις. Συνεχίζοντας αυτό για οποιοδήποτε από τα εννέα σημεία και πολλαπλασιάζοντας μαζί τα αποτελέσματα, βρίσκουμε ότι η πιθανότητα ο Ιερεμίας να γράψει αυτήν την προφητεία, με βάση την ανθρώπινη γνώση και να βγει αληθινή θα ήταν $1 \text{ στα } 8 \times 10^{10}$.^{vi}

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Θα καταστρέψω τις πόλεις σας, θα ερημώσω τους ναούς σας και δε θα δέχομαι πια την ευχάριστη μυρωδιά των θυσιών σας. Εγώ ο ίδιος θα ερημώσω τη χώρα και θα φρίξουν γι' αυτήν οι εχθροί σας, που θα' ρθούν να κατοικήσουνε σ' αυτήν. Θα σας διασκορπίσω ανάμεσα στα έθνη και θα σας ρίξω σε πόλεμο· η χώρα σας θα ερημωθεί και οι πόλεις σας θα μεταβληθούν σε ερείπια (Μετάφραση Βιβλικής Εταιρίας)- *και θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους καὶ ἐξερημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ὄσφρανθῶ τῆς ὀσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν· καὶ ἐξερημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ θαυμάσονται ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ· καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα· καὶ*

*ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι.-Μετάφραση Ο (Λευιτικό 26:31-33
Γράφτηκε το 1491 π.Χ.)*

Λέει ακόμα ο Κύριος, ο Θεός: «Την ημέρα που θα σας καθάρισω από τις ανομίες σας, θα κάνω να κατοικηθούν πάλι οι πόλεις σας και ό,τι ήταν ερειπωμένο θα ξαναχτιστεί. Η χώρα η ρημαγμένη θα καλλιεργηθεί· όποιος θα τη διασχίζει δεν θα βλέπει πια μια έρημη χώρα. Θα λένε: “αυτή η χώρα που ήταν ρημαγμένη έγινε σαν κήπος της Εδέμ και οι πόλεις οι έρημες, οι εγκαταλειμμένες και οι ερειπωμένες, τώρα είναι οχυρωμένες και κατοικημένες”. (Ιεζεκιήλ 36:31-35 Γράφτηκε το 587 π.Χ.)

Αυτές οι προφητείες κάνουν εφτά προβλέψεις:

1. Οι πόλεις της Παλαιστίνης θα ερημωθούν.
2. Οι ναοί της θα μείνουν έρημοι The sanctuaries shall become desolate.
5. Η χώρα θα ερημωθεί.
4. Εχθροί θα κατοικήσουν τη γη.
5. Οι Ιουδαίοι θα διασκορπιστούν.
6. Η μάχαιρα (πόλεμος) θα έλθει εναντίον των Ιουδαίων.
7. Οι Ιουδαίοι θα επιστρέψουν στην Παλαιστίνη· οι πόλεις θα ξαναχτιστούν, η γη θα καλλιεργηθεί.

Ας δούμε με κάποια λεπτομέρεια αυτές τις προβλέψεις.

1. Αυτή η προφητεία έγινε μόλις ο Κύριος οδήγησε τους Υιούς Ισραήλ έξω από την Αίγυπτο και τους οδήγησε στη γη της επαγγελίας. Δε φαινόταν πιθανόν να επέτρεπε να ερημωθούν ξανά οι πόλεις. Η εκτίμηση είναι ένα στα δέκα.
2. Η σκηνή του Μαρτυρίου (ως Ναός) ήταν ενεργή σε όλη τη διάρκεια του ταξιδιού στην έρημο. Ποια ήταν η πιθανότητα να ερημωθεί με τις πόλεις; Η εκτίμηση είναι ένα προς δύο.
3. Οι επισκέπτες της Παλαιστίνης πριν το 1900 παρατηρούσαν ότι πολύ λίγο μέρος της γης καλλιεργούνταν· η μεγαλύτερη της έκταση ήταν σε ολική ερήμωση. Εκτίμηση της πιθανότητας, ένα στα δέκα.
4. Η Παλαιστίνη έγινε ένα οχυρό των Μουσουλμάνων που είναι εχθροί των Ιουδαίων· αυτοί χωρίς αμφιβολία κατείχαν τη γη. Η εκτιμωμένη πιθανότητα είναι ένα προς δύο .
5. Μέχρι την εποχή της προφητείας, οι Εβραίοι, ακόμη και υπό διωγμό, έμεναν πάντα μαζί, είτε στην Αίγυπτο, είτε στην Παλαιστίνη είτε στο Σινά. Η πιθανότητα να σκορπιστούν υπολογιζόταν μία στις πέντε.
6. Οι Εβραίοι έχουν διωχθεί όσο καμία άλλη φυλή στο πρόσωπο της γης. Η δίωξή τους από τον Χίτλερ, τα τελευταία χρόνια, είναι ίσως η πιο σκληρή δίωξη που έχει καταγραφεί σε όλη την ιστορία. Η εκτιμώμενη πιθανότητα ήταν μία στις δέκα.
7. Ποια είναι η πιθανότητα, αφού ήταν τόσο διασκορπισμένοι και διωγμένοι, να επιστρέψουν ξανά και να διεκδικήσουν ξανά τη χώρα τους; Αυτή η αποκατάσταση έχει

επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια. Όλοι έχουμε θαυμάσει την ταχύτητά της και τη στρατιωτική επιτυχία των Εβραίων στην ανακατάληψη της Παλαιστίνης. Εκτίμηση, ένα στα δέκα.

Στο Λευιτικό 26:8 διαβάζουμε *Πέντε από σας θα καταδιώκουν εκατό, κι εκατό από σας θα καταδιώκουν δέκα χιλιάδες· και οι εχθροί σας θα πέφτουν μπροστά στο ξίφος σας*. Αυτή η προφητεία πιθανότατα δεν προοριζόταν αρχικά να αναφέρεται στον εξαήμερο πόλεμο του 1967 μεταξύ του Ισραήλ και των Αράβων. Ωστόσο, η προφητεία εκπληρώνεται με πολύ αξιοσημείωτο τρόπο με αυτόν τον πόλεμο. Ο συνολικός πληθυσμός της Αιγύπτου, της Ιορδανίας και της Συρίας είναι περίπου είκοσι φορές ο πληθυσμός του Ισραήλ, η ίδια αναλογία με τους πέντε προς εκατό στην προφητεία. Και ίσως κανένας στρατός στην ιστορία δεν ήταν πιο τράπηκε σε φυγή τόσο ολοκληρωτικά όσο ο αιγυπτιακός στρατός στη χερσόνησο του Σινά, όταν οι στρατιώτες τράπηκαν σε φυγή με τα πόδια, με τανκς και με όλα τα είδη μεταφοράς, πολλά από τα οποία στοιβάζονταν το ένα πάνω στο άλλο προσπαθώντας να περάσουν μέσα από τα ορεινά περάσματα στην ξέφρενη απόπειρα διαφυγής τους από τις δυνάμεις του Ισραήλ.

ΜΩΑΒ ΚΑΙ ΑΜΜΩΝ

Ακούστε, Αμμωνίτες, τι έχει να σας πει ο Κύριος, ο Θεός: ... γι' αυτό κι εγώ θα σας παραδώσω στους λαούς της ανατολής! Θα στήσουν τις σκηνές τους μέσα από τα σύνορά σας και θα εγκατασταθούν ανάμεσά σας· αυτοί θα φάνε τους καρπούς σας και θα πιουν το γάλα των κοπαδιών σας.

γι' αυτό κι εγώ θ' αφήσω τους εχθρούς να επιτεθούν εναντίον των πόλεων της Μωάβ από την πλαγιά που βρίσκονται οι καλύτερες πόλεις της, ... Και θα τους παραδώσω στους λαούς της ανατολής. (Ιεζεκιήλ 25:3-4, 9-10 γράφτηκε το 600 π.Χ.)

«Αλλά στις μέρες που θα 'ρθούν, εγώ θα επαναφέρω τους Μωαβίτες από την αιχμαλωσία», λέει ο Κύριος. (Ιερεμίας 48:47 γράφτηκε το 600 π.Χ.)

»Μετά απ' αυτά εγώ θ' αλλάξω την τύχη των Αμμωνιτών», λέει ο Κύριος (Ιερεμίας 49:6 γράφτηκε το 600 π.Χ.)

Τρία πράγματα προβλέπονται σ' αυτές τις προφητείες:

1. Ο Μωάβ και η Αμμών θα καταληφθούν από ανθρώπους της ανατολής και αυτοί θα φάνε τους καρπούς της χώρας.
2. Οι άνθρωποι της ανατολής θα χτίσουν παλάτια στην Αμμών.
3. Τελικά οι Μωαβίτες και οι Αμμωνίτες θα επιστρέψουν ξανά στη χώρα τους

Οι Άραβες έκαναν επανειλημμένα επιδρομές και παίρνανε τους καρπούς της χώρας.

Τελικά διώξαν τους περισσότερους κατοίκους, αλλά κάνανε λίγα πράγματα με τη γη. Τα παλάτια που χτίσανε οι Άραβες στην Αμμών χρησιμοποιούνται ακόμη. Πρόσφατα οι Βρετανοί προστάτευαν τη χώρα από τις επιδρομές. Η γη καλλιεργείται και πάλι με ρυθμούς που είναι πρωτοφανείς σ' αυτή τη γη.

Οι εκτιμήσεις για τις πιθανές εκπληρώσεις των προφητειών αυτών δίδονται ως: (1) ένα στα πέντε· (2) ένα στα δέκα· (3) ένα στα είκοσι.

Αυτά δίνουν ως μια εκτίμηση για την όλη προφητεία 1 στα 10³.^{vii}

ΕΔΩΜ (ΙΔΟΥΜΑΙΑ)

Εσείς που κατοικείτε στις σχισμές των βράχων και κατέχετε τις βουνοκορφές, ...κι από 'κει πάνω θα σας κατεβάσω». Ο Κύριος λέει: «Η Εδώμ τελείως θα ερειπωθεί. Με φρίκη θα

τη βλέπει όποιος περνάει από 'κει' για την καταστροφή της θα τρομάζει, θα συγκλονίζεται ...Κανένας δε θα κατοικήσει πια εκεί, ούτε θα μείνει σ' αυτήν, ούτε για λίγο. (Ιερεμίας 49: 16-18- γράφηκε το 600 π.Χ.)

Οι προβλέψεις που γίνονται σ' αυτήν την προφητεία είναι:

1. Η Εδώμ θα κατακτηθεί.
2. Η Εδώμ θα ερημωθεί.
3. Η Εδώμ δε θα ξανακατοικηθεί.

Την εποχή της συγγραφής αυτής της προφητείας ο Εδώμ ήταν μια πολύ ευημερούσα χώρα. Το έδαφος της θεωρείται από τα πλουσιότερα στον κόσμο. Ήταν πάνω σε πολλούς μεγάλους εμπορικούς δρόμους. Η πρωτεύουσά της, η Πέτρα, ήταν λαξευμένη σε συμπαγή βράχο και ίσως είχε την καλύτερη φυσική άμυνα από οποιαδήποτε άλλη πόλη στον κόσμο. Παρέμεινε μια ακμάζουσα πόλη μέχρι πολύ μετά τον Χριστό. Την πήραν οι Μωαμεθανοί το 636 μ.Χ.. Από εκείνη την ημέρα μέχρι σήμερα παρέμεινε έρημη. Μια αποστολή της National Geographical Society, ταξιδεύοντας στη χώρα, ανέφερε ότι ουσιαστικά δεν βρέθηκαν άνθρωποι ή ζώα .

Οι πιθανότητες για την εκπλήρωση αυτών των διαφορετικών θεμάτων υπολογίστηκε ως εξής: (1) ένα στα δέκα (2) ένα στα δέκα (3) ένα στα εκατό.

Αυτό δίνει μια πιθανότητα για την όλη προφητεία 1 στα 10^4 .^{viii}

BABYLON

19Κι η Βαβυλώνα, στολίδι στα βασίλεια ανάμεσα, η λαμπρή δόξα των Χαλδαιών, ... Δε θα την κατοικήσουν ποτέ πια, ούτε και θα κατασκηνώσει εκεί κανείς, σε όλους τους αιώνες. Εκεί νομάδες δεν θα στήσουν τις σκηνές τους, μηδέ βοσκοί θα σταματήσουν τα κοπάδια τους. Μόνο θηρία της ερημιάς εκεί θα 'χουν φωλιές και τα σπίτια της θα γεμίσουν κουκουβάγιες. Οι στρουθοκάμηλοι εκεί θα κατοικούνε και θα χορεύουν δαίμονες τραγόμορφοι. (Ησαΐας 13:19-21 γράφτηκε το 712 π.Χ.)

Δε θα απομείνει σ' εσένα ούτε πέτρα για να χρησιμοποιηθεί είτε στη γωνία είτε στο θεμέλιο· θα μείνεις έρημη για πάντα!» ... Οι πόλεις της έχουν ολέθρια όψη· άνυδρη στέπα έγινε η γη της. Κανείς πια εκεί δεν κατοικεί ούτε κανείς μέσ' από 'κει διαβαίνει. (Ιερεμίας 51: 26, 43 γράφτηκε το 600 π.Χ.)

Η Βαβυλώνα κατακτήθηκε το 538 π.Χ., αφού υπήρξε μια από τις μεγαλύτερες πόλεις, αν όχι η μεγαλύτερη πόλη όλων των εποχών. Τα τείχη του είχαν πάχος 90 πόδια (30 μέτρα) και ύψος 300 πόδια (100 μέτρα), με τους πύργους να υψώνονταν πολύ ψηλότερα. Το μήκος των τειχών ήταν περίπου δεκατέσσερα μίλια (21 χιλιόμετρα) σε κάθε πλευρά της πόλης. Ένα ποτάμι διέσχισε την πόλη εξασφαλίζοντας την παροχή νερού. Υπήρχε αρκετή γη μέσα στα τείχη του για να τροφοδοτήσει την πόλη με τρόφιμα. Δεν φοβόταν την πολιορκία.

Αν και οι Άραβες θα στήσουν τις σκηνές τους σχεδόν σε οποιοδήποτε σημείο, είναι δεισιδαίμονες για τη Βαβυλώνα· και αν και προσλάβετε έναν ως οδηγό, δεν θα μείνει εκεί το βράδυ. Η ερειπωμένη πόλη είναι ακατοίκητη από ανθρώπους· τσακάλια και πολλά είδη άγριων θηρίων ζουν στα ερείπια. Δεν υπάρχουν στάνες στη Βαβυλώνα.

Τούβλα και οικοδομικά υλικά πολλών ειδών έχουν διασωθεί από τα ερείπια για τις γύρω πόλεις, αλλά οι βράχοι, που εισήχθησαν στη Βαβυλώνα με τόσο μεγάλο κόστος, δεν μετακινήθηκαν ποτέ.

Αν και σχεδόν όλες οι αρχαίες πόλεις βρίσκονται σε εξέχουσες τουριστικές διαδρομές, η Βαβυλώνα δεν είναι, και έχει πολύ λίγους επισκέπτες.

Η πιθανή εκπλήρωση κάθε στοιχείου εκτιμήθηκε ως εξής: (1) ένα στα δέκα. (2) ένα στα εκατό. (3) ένα στα διακόσια. (4) ένα στα πέντε (5) ένα στα πέντε (6) ένα στα εκατό. (7) ένα στα δέκα. Αυτό κάνει μια πιθανότητα για ολόκληρη την προφητεία 1 προς 5×10^9 .^{ix}

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Τύρος 1 στα 7.5×10^7

Σαμάρια 1 στα 4×10^4

Γάζα και Ασκάλωνα 1 στα 1.2×10^4

Ιεριχώ 1 στα 2×10^5

Η Χρυσή Πύλη 1 στα 10^3

Η Σιών θα οργωθεί 1 στα 10^2

Η Ιερουσαλήμ θα μεγαλώσει 1 στα 8×10^{10}

Παλαιστίνη 1 στα 2×10^5

Μωάβ και Αμμών 1 στα 10^3

Εδώμ (Ιδουμαία) 1 στα 10^4

Βαβυλώνα 1 στα 5×10^9

Η πιθανότητα να βγουν αληθινές όλες αυτές οι προφητείες με βάση την ανθρώπινη σοφία μπορεί να βρεθεί αν πολλαπλασιαστούν όλες αυτές μαζί και το αποτέλεσμα είναι 1 στα 5.76×10^{59} .

Κάποιοι θα πουν ότι οι εκτιμήσεις που δίνονται σε ορισμένες από αυτές τις προφητείες είναι πολύ μεγάλες και πρέπει να μειωθούν. Άλλοι μπορεί να πουν ότι ορισμένες από τις προφητείες σχετίζονται και πρέπει έχουν μικρότερες εκτιμήσεις. Αυτό μπορεί να είναι αλήθεια, οπότε θα πρότεινα να πάει ένα τέτοιο άτομο πίσω στις προφητείες και να κάνει τις δικές του εκτιμήσεις. Θα βρουν ότι είναι αρκετά μεγάλες που είναι αρκετά μεγάλες ώστε να είναι πειστικές. Μπορεί να προσθέσει στη σκέψη και άλλες προφητείες και να εκτιμήσει την πιθανότητα εκπλήρωσής τους. Χρησιμοποιήστε, για παράδειγμα, προφητείες όπως αυτές που αναφέρονται στην πόλη της Σιδώνας (Ιεζ. 28:20-23). Καπερναούμ και Βηθσαϊδά (Λουκάς 56:10:13,15), ο δρόμος μεταξύ Αιγύπτου και Ασσυρίας (Ησ. 19:23-25)· αλλαγές στην Αίγυπτο (Ιεζ. 29:12-15· 30:13). Είμαι βέβαιος ότι υπάρχουν περισσότερες από αρκετές εκπληρωμένες προφητείες για να καθοριστεί ο αριθμός της πιθανότητας που δίνεται παραπάνω ακόμα και όταν οι εκτιμήσεις λαμβάνονται από τον πιο συντηρητικό κριτικό.

Άλλοι μπορεί να πουν ότι αυτές οι αφηγήσεις στη Βίβλο δεν είναι προφητείες, αλλά ιστορικές σελίδες που γράφτηκαν μετά τα γεγονότα. Αυτό είναι παράλογο, γιατί όλες αυτές οι σελίδες προφητειών βρίσκονται στην Παλαιά Διαθήκη και κάθε μία χρονολογεί τη γραφή της πολύ πριν από τον Χριστό. Μία από αυτές τις προφητείες εκπληρώθηκε πλήρως προ Χριστού. Δύο είχαν μικρά τμήματα που είχαν εκπληρωθεί πριν από τον Χριστό και τα υπόλοιπα μετά τον Χριστό. Όλες οι άλλες προφητείες που εξετάστηκαν εκπληρώθηκαν πλήρως μετά τον Χριστό. Εάν επρόκειτο να εξαλείψουμε όλες τις εκτιμήσεις των σελίδων που δόθηκαν για μέρη προφητειών που εκπληρώθηκαν πριν από τον Χριστό, ο πιθανός αριθμός μας θα ήταν ακόμα τόσο μεγάλος που η δύναμη του επιχειρήματός του δεν μπορούσε να γίνει κατανοητή.

Ας προσπαθήσουμε να απεικονίσουμε την πιθανότητα 1 προς $5,76 \times 10^{59}$. Ας το στρογγυλοποιήσουμε σε 5×10^{59} . Ας υποθέσουμε ότι είχαμε αυτόν τον αριθμό ασημένιων δολαρίων. Τι είδους σωρός θα ήταν αυτός;

Ο όγκος του ήλιου είναι περισσότερο από 1,000,000 φορές ο όγκος της γης, όμως με 5×10^{59} ασημένια δολάρια θα φτιάχναμε 10^{28} ασημένιες σφαίρες με το μέγεθος του ήλιου.

Η ομάδα των αστεριών μας, που ονομάζεται ο γαλαξίας μας, περιλαμβάνει όλα τα αστέρια που μένουν μαζί σε αυτή τη μία ομάδα. Είναι μια εξαιρετικά μεγάλη ομάδα τουλάχιστον 100.000.000.000 αστερών, κάθε αστέρι κατά μέσο όρο όσο ο ήλιος μας. Σε μεγάλες αποστάσεις από τον γαλαξία μας υπάρχουν άλλοι γαλαξίες παρόμοιοι με τον δικό μας, που περιέχουν περίπου τον ίδιο αριθμό αστερών. Εάν επρόκειτο να μετρήσετε τα 100.000.000.000 αστέρια, μετρώντας 250 το λεπτό, θα σας έπαιρναν 1.000 χρόνια, μετρώντας μέρα και νύχτα, και θα είχατε μετρήσει μόνο τα αστέρια σε έναν μόνο γαλαξία. (Σημείωση: Όλοι οι υπολογισμοί είναι μόνο κατά προσέγγιση και όλοι οι αριθμοί εκφράζονται μόνο με ένα ή δύο ψηφία.)

Έχει υπολογιστεί ότι ολόκληρο το σύμπαν περιέχει περίπου δύο τρισεκατομμύρια γαλαξίες, ο καθένας από τους οποίους περιέχει περίπου 100 δισεκατομμύρια αστέρια. Από τα 5×10^{59} δολάρια μας θα μπορούσαμε να κάνουμε όλα τα αστέρια, σε όλους αυτούς τους γαλαξίες, 2×10^5 φορές.

Ας υποθέσουμε ότι είχαμε σημαδέψει ένα από αυτά τα ασημένια δολάρια και το είχαμε ανακατέψει σε ολόκληρο το σωρό πριν τα κάνουμε μπάλες στο μέγεθος του ήλιου. Έπειτα, ας υποθέσουμε ότι είχαμε δεμένα τα μάτια ενός άνδρα και του είπαμε να περάσει από όλες αυτές τις υπέροχες μπάλες και να πάρει το δολάριο που πιστεύει ότι είναι το σωστό. Τι πιθανότητες θα είχε να βρει το κατάλληλο; Θα ήταν πολύ καλό να κοιτάξουμε πάνω από αυτή τη μάζα δολαρίων. Αν ο άνθρωπός μας με δεμένα μάτια ταξίδευε εξήντα μίλια την ώρα, μέρα και νύχτα, θα του έπαιρνε πέντε χρόνια για να γυρίσει μια φορά γύρω από ένα αστέρι. Αυτό θα του έδινε μια πολύ μικρή ευκαιρία να επιλέξει ποιο θα μπορούσε να είναι το επισημασμένο δολάριο από αυτό το αστέρι, αλλά αυτός ο χρόνος ανά αστέρι θα χρειαζόταν 500 δισεκατομμύρια χρόνια για κάθε γαλαξία. Ας υποθέσουμε ότι ο άνθρωπός μας ήταν εξαιρετικά γρήγορος, ικανός να κοιτάξει πάνω από όλα τα δολάρια που περιέχονται σε 100 δισεκατομμύρια αστέρια κάθε δευτερόλεπτο (αντί για 500 δισεκατομμύρια χρόνια), θα χρειαζόταν ακόμα περίπου 3×10^9 χρόνια για να κοιτάξει όλη τη μάζα. Αυτό είναι το μισό από τα έξι δισεκατομμύρια χρόνια πίσω στη δημιουργία. Είναι παράλογο να πιστεύουμε ότι θα είχε οποιαδήποτε πιθανή πιθανότητα να πάρει το σωστό δολάριο.

Η πιθανότητα να έχουν γραφεί αυτές οι ένδεκα προφητείες με ανθρώπινη σοφία, και όλες να βγουν αληθινές, έχει την ίδια πιθανότητα με αυτή που έχει ο άνθρωπος με κλεισμένα μάτια να βρει το σωστό δολάριο. Όμως αυτές οι προφητείες και πολλές περισσότερες βγήκαν αληθινές. Έτσι μπορούμε να βγάλουμε μόνο ένα συμπέρασμα και αυτό είναι ότι με την έμπνευση του Θεού γράφτηκε κάθε μια από αυτές τις προφητείες. Τι ισχυρότερη απόδειξη χρειάζεται ένας άνθρωπος για τη θεοπνευστία της Βίβλου;

Στον Ησαΐα 41:23 ο προφήτης δίνει μια πρόκληση προς τους ειδωλολατρικούς θεούς: *πέστε μας τι είναι να συμβεί στο μέλλον, ώστε ν' αναγνωρίσουμε ότι είστε αληθινοί θεοί.*

Ο Θεός έχει αποδεχθεί αυτήν την πρόκληση. Έχει προβλέψει πολλά γεγονότα που θα συμβούν στο μέλλον. Έχουν πραγματοποιηθεί ακριβώς όπως είχε προβλεφθεί, παρόλο που σε ορισμένες περιπτώσεις χρειάστηκαν χιλιάδες χρόνια για την εκπλήρωση. Ο Θεός έχει αποδείξει ότι είναι ο υπερφυσικός μας πάνσοφος Θεός. Δεν έχουμε άλλη εναλλακτική από το να πιστέψουμε.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΕΛΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ⁱ Historical references to Tyre are scarce. See the following:

S. A. Cook, "Fall and Rise of Judah," Cambridge Ancient History (Cambridge: Cambridge University, 1954) III 399-402.

P.V. Myers, General History (Boston: Ginn, 1927), σελίδες 59, 163

George S. Goodspeed, History of the Ancient World (New York: Scribner, 1904), pp. 210-12.

H. G. Wells, outline of history (New York: Macmillan, 1920), I, 322-24. "Tyre," Encyclopaedia Britannica, XXII, 652-53.

George T.B. Davis, Fulfilled Prophecies That Prove the Bible (Philadelphia: Million Testaments Campaign, 1931), σελίδες 8-15.

ⁱⁱ George T.B. Davis, Fulfilled Prophecies That Prove the Bible (Philadelphia: Million Testaments Campaign, 1931), σελίδες 30-33.

ⁱⁱⁱ Davis σελίδες 34-39

^{iv} Αυτόθι

^v Αυτόθι

^{vi} Αυτόθι, σελίδες 88--105

^{vii} Αυτόθι, σελίδες 56 -63

^{viii} Αυτόθι, σελίδες 72 - 80

^{ix} Myers, σελίδες 58-62

3^ο κεφάλαιο

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

Εσείς μελετάτε με ζήλο τις Γραφές, με την πεποίθηση πως σ' αυτές βρίσκει κανείς την αιώνια ζωή· ακριβώς όμως αυτές είναι που δίνουν μαρτυρία για μένα. (Ιωάννης 5:39)

Η ΛΕΞΗ «Γραφές» σε αυτό το απόσπασμα αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη. Ο Χριστός λέει ότι στην Παλαιά Διαθήκη θα βρούμε τις προφητείες που αναφέρονται στον εαυτό Του. Επομένως, σε αυτές τις προφητείες και στην εκπλήρωσή τους, μπορούμε να ψάξουμε αν θέλουμε να βρούμε στοιχεία ότι ο Χριστός είναι ο Μεσσίας, ο Υιός του Θεού, ο σωτήρας της ανθρωπότητας και οτιδήποτε άλλο προφητεύτηκε γι' Αυτόν, και το οποίο ισχυρίστηκε να είναι.

Αν βρούμε να επαληθεύονται οι προφητείες αυτές στο Χριστό, τότε επιβεβαιώνεται όχι μόνο ότι ο Χριστός είναι ο Μεσσίας που πρόβλεψε η Παλαιά Διαθήκη, αλλά ότι οι προφητείες αυτές δόθηκαν από τον ίδιο το Θεό. Γιατί αν δεν είχαν δοθεί από το Θεό, κανένας άνθρωπος δε θα εκπλήρωνε οποιοδήποτε αριθμό από αυτές, όπως θα φανεί με ευκρίνεια παρακάτω στο κεφάλαιο.

Για να αξιολογήσουμε τα στοιχεία μας θα χρησιμοποιήσουμε την ίδια αρχή της πιθανότητας που αναφέρθηκε και χρησιμοποιήθηκε στο προηγούμενο κεφάλαιο.

Κατά την αξιολόγηση αυτών των προφητειών, θα πρέπει να απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα σχετικά με κάθε προφητεία: Ένας άνθρωπος από πόσους άνδρες έχει εκπληρώσει αυτήν την προφητεία; Αντιλαμβάνομαι ότι κάποιος θα αντιταχθούν σε αυτήν την ερώτηση, λέγοντας ότι αυτές οι προφητείες έγιναν με σεβασμό στον Χριστό και κανείς άλλος δεν τις έχει, ούτε καν μπορεί, να τις εκπληρώσει. Αυτό, φυσικά, ισχύει όταν εξετάζετε το πλήθος των προφητειών σχετικά με τον Χριστό, αλλά δεν ισχύει για όλες τις μεμονωμένες προφητείες. Είχε προφητευτεί, για παράδειγμα, ότι ο Χριστός θα γεννηθεί στη Βηθλεέμ. σίγουρα άλλα άτομα έχουν γεννηθεί στη Βηθλεέμ. Είχε προφητευτεί ότι ο Χριστός θα σταυρωθεί. άλλοι άνδρες έχουν σταυρωθεί. Σίγουρα δεν προσπαθώ να είμαι ιερόσυλος θέτοντας αυτές τις ερωτήσεις. αλλά προσπαθώ να δω τα αποδεικτικά στοιχεία εντελώς αμερόληπτα, για να δώσω καλύτερα ένα σαφές επιχείρημα.

Η Διαπανεπιστημιακή Χριστιανική Κοινότητα (Inter-Varsity Christian Fellowship) στο πολιτειακό Κολλέγιο της Πασαντίνα (Pasadena City College) χρηματοδότησε ένα μάθημα Χριστιανικών αποδείξεων. Ένα τμήμα της εργασίας αυτής της τάξης ήταν να εξετάσει τα στοιχεία που παρήχθησαν από τις εκπληρωμένες προφητείες που αναφέρονται στην πρώτη έλευση του Χριστού. Ζητήθηκε από τους φοιτητές να είναι πολύ συντηρητικοί στις εκτιμήσεις πιθανοτήτων. Συζήτησαν εκτενώς κάθε προφητεία, αναδεικνύοντας διάφορες συνθήκες που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την πιθανότητα οποιουδήποτε ανθρώπου να την εκπληρώσει. Μετά από συζήτηση, οι φοιτητές συμφώνησαν ομόφωνα σε μια σαφή εκτίμηση ως λογική και συντηρητική. Στο τέλος των αξιολογήσεων οι φοιτητές εξέφρασαν τα συναισθήματά τους ως εξής: Εάν κάποιος μπορούσε να μπει στις συζητήσεις και να βοηθήσει στην τοποθέτηση των εκτιμήσεων, όπως είχε κάνει, αυτό το άτομο σίγουρα θα συμφωνούσε ότι οι εκτιμήσεις ήταν συντηρητικές. Οι εκτιμήσεις που χρησιμοποιούνται σε αυτό το κεφάλαιο είναι ένας συνδυασμός των εκτιμήσεων που δίνονται από αυτήν την τάξη για χριστιανικά στοιχεία σε συνδυασμό με εκτιμήσεις που μου δόθηκαν αργότερα από περίπου δώδεκα διαφορετικές τάξεις φοιτητών, που αντιπροσωπεύουν περισσότερους από 600 φοιτητές. Έχω ζυγίσει προσεκτικά τις εκτιμήσεις και έχω αλλάξει κάποιες για να τις

κάνω πιο συντηρητικές. Εάν ο αναγνώστης δεν συμφωνεί με τις εκτιμήσεις που δίνονται, μπορεί να κάνει τις δικές του εκτιμήσεις και στη συνέχεια να τις μεταφέρει στα λογικά τους συμπεράσματα.

Μελετήσαμε τις ακόλουθες οχτώ προφητείες:

1. Αλλά από εσένα Βηθλεέμ, πόλη της περιοχής όπου κατοικεί η συγγένεια Εφραθά, αν και είσαι μια από τις πιο μικρές πόλεις του Ιούδα, εγώ θα κάνω να προέλθει εκείνος που θα γίνει άρχοντας του Ισραήλ. Η καταγωγή του είναι πολύ παλιά· ανάγεται στις αρχαίες μέρες. (Μιχαίας 5:1)

Αυτή η προφητεία προβλέπει ότι ο Χριστός πρόκειται να γεννηθεί στη Βηθλεέμ. Εφόσον αυτή είναι η πρώτη προφητεία που εξετάζεται, δεν υπάρχουν προηγουμένως καθορισμένοι περιορισμοί, έτσι η ερώτησή μας είναι: Ένας άνθρωπος σε πόσους, σε όλο τον κόσμο, έχει γεννηθεί στη Βηθλεέμ;

Η καλύτερη εκτίμηση που μπορούμε να κάνουμε για αυτό προέρχεται από την προσπάθεια να βρούμε τον μέσο πληθυσμό της Βηθλεέμ, από τον Μιχαία μέχρι σήμερα, και να τον διαιρέσουμε με τον μέσο πληθυσμό της γης κατά την ίδια περίοδο. Ένα μέλος της τάξης ήταν βοηθός στη βιβλιοθήκη και έτσι του ανατέθηκε να πάρει αυτές τις πληροφορίες. Απέφερε στην επόμενη συνάντηση ότι ο καλύτερος προσδιορισμός της αναλογίας που μπορούσε να καθορίσει ήταν ένα προς 280.000. Δεδομένου ότι ο πιθανός πληθυσμός της γης ήταν κατά μέσο όρο λιγότερο από δύο δισεκατομμύρια, ο πληθυσμός της Βηθλεέμ ήταν κατά μέσο όρο λιγότερο από 7.150. Η απάντησή μας μπορεί να εκφραστεί με τη μορφή ότι ένας άνδρας στα 7.150/2.000.000.000 ή ένας άνδρας στους $2,8 \times 10^5$ γεννήθηκε στη Βηθλεέμ.

2. Ο Κύριος του σύμπαντος απαντάει: «Θα αποστείλω τον αγγελιοφόρο μου για να προετοιμάσει το δρόμο μου. (Μαλαχίας 3:1)

Το ερώτημά μας εδώ είναι: Από τους άντρες που έχουν γεννηθεί στη Βηθλεέμ, ένας στους πόσους είχε έναν πρόδρομο για να προετοιμάσει το δρόμο του; Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, βέβαια, ήταν ο πρόδρομος του Χριστού. Αλλά επειδή δεν φαίνεται να υπάρχει καμία υλική διαφορά μεταξύ των ανθρώπων που γεννήθηκαν στη Βηθλεέμ και εκείνων που γεννήθηκαν σε οποιοδήποτε άλλο μέρος στον κόσμο, το ερώτημα μπορεί να είναι εξίσου γενικό: Ένας από τους πόσους, σε όλο τον κόσμο, είχε έναν πρόδρομο να προετοιμαστεί ο τρόπος του?

Οι φοιτητές είπαν ότι προφανώς η προφητεία αναφερόταν σε ένα ειδικό αποσταλμένο του Θεού, που το καθήκον του ήταν να προετοιμάσει το δρόμο για το έργο του Χριστού, έτσι προστίθεται ακόμη ένας περιορισμός. Οι φοιτητές τελικά συμφώνησαν ότι ένα στα 1000 ήταν εξαιρετικά συντηρητικό. Τα πιο πολλά μέλη σκέφτηκαν ότι η εκτίμηση είναι εξαιρετικά συντηρητική. Τα πιο πολλά μέλη σκέφτηκαν ότι η εκτίμηση θα πρέπει να γίνει πολύ μεγαλύτερη. Θα χρησιμοποιήσουμε την εκτίμηση 1 προς 10^3 .

3. Χαίρε, πόλη της Σιών! Αλαλάξτε από χαρά, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ! Νάτος, ο βασιλιάς σας, έρχεται· είναι δίκαιος και σώζει. Είναι πρᾶος και κάθετος πάνω σε γαϊδούρι, σ' ένα πουλάρι, γέννημα υποζυγίου. (Ζαχαρίας 9:9)

Το ερώτημά μας λοιπόν είναι: Ένας από τους πόσους, που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ και είχε πρόδρομο, μπήκε στην Ιερουσαλήμ ως βασιλιάς καβάλα σε ένα πουλάρι, το πουλάρι του γαϊδάρου; Αυτό γίνεται τόσο περιοριστικό που θα πρέπει να εξετάσουμε μια ισοδύναμη

ερώτηση: Ένας άνδρας στους πόσους, που έχει εισέλθει στην Ιερουσαλήμ ως ηγεμόνας, μπήκε πάνω σε πουλάρι;

Οι φοιτητές είπαν ότι αυτό το θέμα ήταν πολύ δύσκολο να θέσουμε μια εκτίμηση. Δεν ήξεραν κανένα άλλο παρά μόνο το Χριστό που μπήκε με αυτόν τον τρόπο. Οι φοιτητές σκέφτηκαν ότι τουλάχιστο στη σύγχρονη εποχή, οποιοσδήποτε θα έμπαινε στην Ιερουσαλήμ ως βασιλιάς θα χρησιμοποιούσε ένα πιο αξιολογούμενο μεταφορικό μέσο. Συμφώνησαν να θέσουν μια εκτίμηση στο 1 προς 10^4 . Θα χρησιμοποιήσουμε 1 στα 10^2 .

4. Και αν θα τον ρωτούν: “τι είναι αυτές οι πληγές στο στήθος σου;” εκείνος θ’ απαντάει: “τις απέκτησα στο σπίτι των φίλων μου”».(Ζαχαρίας 13:8-9)

Ο Χριστός προδόθηκε από τον Ιούδα, έναν από τους μαθητές Του, με αποτέλεσμα να θανατωθεί, με πληγές στα χέρια Του.

Δεν φαίνεται να υπάρχει σχέση μεταξύ της εκπλήρωσης αυτής της προφητείας και εκείνων που εξετάσαμε προηγουμένως. Μπορούμε στη συνέχεια να θέσουμε το ερώτημα: Ένας σε πόσους, σε όλο τον κόσμο, έχει προδοθεί από έναν φίλο, και αυτή η προδοσία είχε ως αποτέλεσμα να τραυματιστεί στα χέρια του;

Οι μαθητές είπαν ότι ήταν πολύ σπάνιο να προδοθούν από έναν φίλο, και ακόμα πιο σπάνιο η προδοσία να περιλαμβάνει τραυματισμό στα χέρια. Εκτιμήθηκε η πιθανότητα ένα στα 1.000 που συμφωνήθηκε τελικά, αν και οι περισσότεροι μαθητές θα προτιμούσαν μεγαλύτερο αριθμό. Έτσι θα χρησιμοποιήσουμε το 1 στα 10^3 .

5 .Τότε τους είπα: «Αν σας φαίνεται καλό, δώστε μου το μισθό μου· αν όμως όχι, κρατήστε τον». Μου μέτρησαν λοιπόν το μισθό μου, τριάντα αργύρια. (Ζαχαρίας 11:12)

Το ερώτημα εδώ είναι πολύ απλό: Από τους ανθρώπους που έχουν προδοθεί, ένας στους πόσους έχει προδοθεί για ακριβώς τριάντα αργύρια;

Οι φοιτητές θεώρησαν ότι αυτό θα ήταν εξαιρετικά σπάνιο και όρισαν την εκτίμησή τους ως ένα στα 10.000 ή 1 στα 10^4 . Θα το κάνουμε 1 στα 10^3 .

6 .Και μου είπε ο Κύριος: «Εύγε! Ρίξ' τα στο χυτήριο· τόσο με εκτίμησαν». Πήγα λοιπόν στο ναό και πέταξα τα τριάντα αργύρια στον άνθρωπο που λιώνει στο χυτήριο το χρυσάφι και το ασήμι του ναού. (Ζαχαρίας 11:13)

Αυτό είναι εξαιρετικά συγκεκριμένο. Και τα τριάντα αργύρια δεν επιστρέφονται. Θα πεταχτούν στον οίκο του Κυρίου και θα πάνε στον αγγειοπλάστη. Θα θυμάστε ότι ο Ιούδας μετανιωμένος προσπάθησε να επιστρέψει τα τριάντα αργύρια, τον έκοψε ο αρχιερέας και δεν τα δεχόταν. Έτσι ο Ιούδας τα έριξε κάτω στο πάτωμα του ναού και πήγε και κρεμάστηκε. Στη συνέχεια, ο αρχιερέας πήρε τα χρήματα και αγόρασε ένα χωράφι του αγγειοπλάστη για να θάβονται οι ξένοι. Η ερώτησή μας είναι: Ένας από τους πόσους, αφού έλαβε δωροδοκία για την προδοσία ενός φίλου, είχε επιστρέψει τα χρήματα, και αν τα είχαν αρνηθεί, τα πέταξε στο πάτωμα στον οίκο του Κυρίου και μετά το είχε χρησιμοποιήσει για να αγοράσει ένα χωράφι από τον αγγειοπλάστη;

Οι φοιτητές είπαν ότι αμφέβαλλαν αν υπήρξε ποτέ άλλο περιστατικό που αφορούσε όλα αυτά τα αντικείμενα, αλλά συμφώνησαν σε μια εκτίμηση για ένα στα 100.000. Ήταν πολύ σίγουροι ότι αυτό ήταν συντηρητικό. Έτσι χρησιμοποιούμε την εκτίμηση ως 1 στα 10^5 .

κύνες πολλοί, συναγωγή πονηρευομένων περιέσχον με, ὠρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μετάφραση Ο), Σκύλοι με κύκλωσαν, κακοποιών φατρία μ' έβαλε στη μέση

ξεσκίσανε τα χέρια και τα πόδια μου (μετάφραση Βιβλική Εταιρείας) Διότι κύνες με περιεκύκλωσαν· σύναξις πονηρευομένων με περιέκλεισεν· έτρώπησαν τὰς χειράς μου και τούς πόδας μου·(μετάφραση Βάμβρα)

Οι Εβραίοι εξακολουθούν να περιμένουν τον ερχομό του Χριστού. Στην πραγματικότητα, μπορεί να είχε έρθει οποιαδήποτε στιγμή αφότου γράφτηκαν αυτές οι προφητείες μέχρι τον παρόντα χρόνο ή ακόμα και στο μέλλον. Το ερώτημά μας λοιπόν είναι: Ένας από τους πόσους, από την εποχή του Δαβίδ και μετά, έχει σταυρωθεί;

Οι φοιτητές αφού μελέτησαν τις μεθόδους εκτέλεσης ανά τους αιώνες και τη συχνότητά τους, συμφώνησαν να εκτιμήσουν αυτή την πιθανότητα σε μία στις 10.000 ή 1 στις 10^4 , την οποία θα χρησιμοποιήσουμε.

Εάν αυτές οι εκτιμήσεις θεωρηθούν δίκαιες, ένας άνθρωπος από πόσους άνδρες, σε όλο τον κόσμο, θα εκπληρώσει και τις οκτώ προφητείες; Αυτή η ερώτηση μπορεί να απαντηθεί εφαρμόζοντας τις αρχές μας της πιθανότητας. Με άλλα λόγια, πολλαπλασιάζοντας όλες τις εκτιμήσεις μας μαζί ή 1 στα $2,8 \times 10^5 \times 10^3 \times 10^2 \times 10^3 \times 10^5 \times 10^3 \times 10^4$. Αυτό δίνει 1 σε $2,8 \times 10^{28}$, όπου το 28 σημαίνει ότι έχουμε 28 κρυπτογράφηση που ακολουθούν το 28. . Ας απλοποιήσουμε και ας μειώσουμε τον αριθμό καλώντας τον 1 στο 1028. Ο αριθμός αυτός μπορεί να γραφεί 1 στα 10.000.000.000.000.000.000.000.000.

Αυτή είναι η απάντηση στο ερώτημα: Ένας άνδρας από πόσους άνδρες έχει εκπληρώσει αυτές τις οκτώ προφητείες; Αλλά μας απασχολεί πραγματικά η απάντηση στο ερώτημα: Ποια είναι η πιθανότητα να έχει ζήσει οποιοσδήποτε άνθρωπος από την ημέρα αυτών των προφητειών μέχρι σήμερα και να έχει εκπληρώσει και τις οκτώ προφητείες; Μπορούμε να απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα διαιρώντας το 10^{28} με τον συνολικό αριθμό των ανθρώπων που έχουν ζήσει από την εποχή αυτών των προφητειών. Οι καλύτερες διαθέσιμες πληροφορίες δείχνουν ότι ο αριθμός των ανθρώπων που έζησαν από την εποχή των προφητειών μέχρι σήμερα, είναι περίπου 88 δισεκατομμύρια ή $8,8 \times 10^{10}$.

Για να απλοποιήσουμε τον υπολογισμό ας τον γράψουμε αυτόν τον αριθμό ως 10^{11} . Με το να διαιρέσουμε αυτούς τους δύο αριθμούς βρίσκουμε την πιθανότητα ότι κάποιος άνθρωπος που έζησε μέχρι σήμερα εκπλήρωσε και τις οκτώ προφητείες και αυτή είναι 1 προς 10^{17} .

Σημείωση του εκδότη: Είναι πιθανόν τα 88 δισεκατομμύρια ή $8,8 \times 10^{10}$ να υποθέτει ένα ρυθμό αύξησης του πληθυσμού της γη που θα είναι πολύ μικρός – και ότι οι περισσότεροι άνθρωποι που έχουν ζήσει είναι ακόμη ζωντανοί - και αυτό υποδεικνύει ότι ο αριθμός αυτός είναι πολύ μεγάλος κατά ένα παράγοντα του δέκα· αν έχουν ζήσει δέκα φορές λιγότεροι άνθρωποι ο ολικός αριθμός που θα μπορούσαν να εκπληρώσουν αυτές τις προφητείες και σημαίνει ότι η πιθανότητα ένας από αυτός να τα έχει κάνει τυχαία όλα είναι το ένα δέκατο. Ο αριθμός μας θα γινόταν 10^{18} αντί για 10^{17} . Ο αριθμός αυτός που χρησιμοποιήθηκε στο βιβλίο αυτό είναι πολύ συντηρητικός.

Ας προσπαθήσουμε να οραματιστούμε αυτή την πιθανότητα. Εάν σημειώσετε ένα από δέκα εισιτήρια και τοποθετήσετε όλα τα εισιτήρια σε ένα καπέλο και τα ανακατέψετε καλά και μετά ζητήσετε από έναν άνδρα με δεμένα μάτια να τραβήξει ένα, η πιθανότητα να πάρει το σωστό εισιτήριο είναι μία στις δέκα. Ας υποθέσουμε ότι παίρνουμε 10^{17} ασημένια δολάρια και τα τοποθετήσετε στην επιφάνεια του Τέξας. Θα καλύψουν όλη την πολιτεία σε βάθος δύο μέτρων. Τώρα σημειώστε ένα από αυτά τα ασημένια δολάρια και ανακατέψτε όλη τη μάζα καλά, σε όλη την πολιτεία. Δέστε τα μάτια σε έναν άντρα και πείτε του ότι μπορεί να ταξιδέψει όσο μακριά θέλει, αλλά πρέπει να πάρει ένα ασημένιο δολάριο και να πει ότι αυτό είναι το σωστό. Τι πιθανότητες θα είχε να πάρει το σωστό; Ακριβώς την ίδια ευκαιρία που θα είχαν οι προφήτες να γράψουν αυτές τις οκτώ προφητείες και να

πραγματοποιηθούν όλες σε οποιονδήποτε άνθρωπο, από την εποχή τους μέχρι σήμερα, υπό τον όρο ότι έγραψαν χρησιμοποιώντας τη δική τους σοφία.

Τώρα αυτές οι προφητείες είτε δόθηκαν από έμπνευση του Θεού είτε οι προφήτες απλώς τις έγραψαν όπως νόμιζαν ότι θα έπρεπε να είναι. Σε μια τέτοια περίπτωση οι προφήτες είχαν μόνο μία ευκαιρία στις 10^{17} να πραγματοποιηθούν σε οποιονδήποτε άνθρωπο, αλλά όλες έγιναν πραγματικότητα εν Χριστώ.

Αυτό σημαίνει ότι η εκπλήρωση αυτών των οχτώ προφητειών, από μόνη της δείχνει ότι ο Θεός ενέπνευσε το γράψιμο αυτών των προφητειών με ένα οριστικό τρόπο που της λείπει μόνο μια πιθανότητα ένα στα 10^{17} για να είναι απόλυτη.

Καμιά φορά ζυγίζουμε τις πιθανότητες μας στον κόσμο των επιχειρήσεων, και λέμε ότι μια επένδυση έχει εννέα πιθανότητες να είναι κερδοφόρα, και μόνο μια πιθανότητα να είναι αποτυχία, και τότε είναι αρκετά ασφαλές να κάνουμε την επένδυση. Ποιος άκουσε ποτέ ότι μια επένδυση έχει μόνο μια πιθανότητα στις 10^{17} για να έχει αποτυχία; Στον κόσμο των επιχειρήσεων εν υπάρχει νόημα που σε μια τέτοια επένδυση. Όμως μας προσφέρεται μια επένδυση από το Θεό. Με το να δεχτούμε τον Ιησού Χριστό ως Σωτήρα μας γνωρίζουμε ότι μας λείπει μόνο 1 πιθανότητα στις 10^{17} για να είναι απόλυτη απόδειξη, ότι αυτή η επένδυση θα έχει θαυμάσια αποτελέσματα σε αιώνια ζωή με τον Χριστό. Μπορεί κανείς να είναι τόσο παράλογος και να απορρίψει τον Ιησού Χριστό και να τοποθετήσει την ελπίδα του στην αιώνια ζωή σ' αυτή την μοναδική πιθανότητα να βρει το σωστό ασημένιο δολάριο μέσα στην τεράστια μάζα, που καλύπτει όλη την πολιτεία του Τέξας σε βάθος δύο πόδια (60 εκατοστά); Δε φαίνεται δυνατό όμως κάθε άνθρωπος που απορρίπτει το Χριστό κάνει ακριβώς αυτό.

Υπάρχουν περισσότερες από τριακόσιες προφητείες στην Παλαιά Διαθήκη που ασχολούνται με την πρώτη έλευση του Χριστού. Κάθε μια από αυτές έχει εκπληρωθεί πλήρως από τον Ιησού Χριστό. Για να δούμε τι συμβαίνει αν πάρουμε περισσότερες από οχτώ προφητείες.

Ας υποθέσουμε ότι προσθέτουμε οχτώ επί πλέον προφητείες στον κατάλογο μας και ας υποθέσουμε ότι η πιθανότητα τους για εκπλήρωση είναι η ίδια όπως και των οχτώ που αναφέραμε. Η πιθανότητα ότι κάποιος άνθρωπος θα εκπλήρωνε και τις δεκαέξι είναι $1 \times 10^{28} \times 10^{17}$ ή 1 στα 10^{45} .

Ας προσπαθήσουμε να το οπτικοποιήσουμε αυτό όπως κάναμε πριν. Πάρτε αυτόν τον αριθμό ασημένιων δολαρίων. Εάν τα κάνετε μια συμπαγή μπάλα, θα έχετε μια μεγάλη σφαίρα με κέντρο στη γη και εκτεινόμενη προς όλες τις κατευθύνσεις περισσότερο από 30 φορές όσο από τη γη στον ήλιο. (Αν ένα τρένο είχε ξεκινήσει από τη γη τη στιγμή που υπογράφηκε η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας και είχε ταξιδέψει σταθερά προς τον ήλιο με ταχύτητα εξήντα μιλίων την ώρα, μέρα και νύχτα, θα έφτανε στον προορισμό του σήμερα. Αλλά θυμηθείτε ότι η μπάλα μας με τα ασημένια δολάρια εκτείνεται τριάντα φορές τόσο μακριά προς όλες τις κατευθύνσεις.) Αν μπορούίτε να φανταστείτε τη σήμανση ενός ασημένιου δολαρίου, και μετά να το ανακατεύετε καλά σε αυτή τη μεγάλη μπάλα και να δένετε τα μάτια σε έναν άνδρα και να του πείτε να διαλέξει ένα δολάριο, και να περιμένετε να είναι το σημαδεμένο, έχετε κάπως μια εικόνα του πώς η εκπλήρωση δεκαέξι προφητειών που αναφέρονται στον Ιησού Χριστό αποδεικνύει τόσο ότι είναι ο Υιός του Θεού όσο και ότι η Βίβλος μας είναι εμπνευσμένη. Ασφαλώς ο Θεός διεύθυνε τη συγγραφή του Λόγου Του.

Προκειμένου να επεκταθεί αυτή η σκέψη πέρα από όλα τα όρια της ανθρώπινης κατανόησης, ας εξετάσουμε σαράντα οκτώ προφητείες, παρόμοιες στην ανθρώπινη πιθανότητα εκπλήρωσής τους με τις οκτώ που θεωρήσαμε αρχικά, χρησιμοποιώντας έναν πολύ πιο συντηρητικό αριθμό, 1 στο 10^{21} . Εφαρμόζοντας την ίδια αρχή της πιθανότητας που

χρησιμοποιήθηκε μέχρι στιγμής, βρίσκουμε ότι η πιθανότητα οποιοσδήποτε άνθρωπος να εκπλήρωσε και τις σαράντα οκτώ προφητείες είναι 1 το 10^{157} .

Αυτός είναι πραγματικά ένας μεγάλος αριθμός και αντιπροσωπεύει μια εξαιρετικά μικρή πιθανότητα. Ας προσπαθήσουμε να κάνουμε μια εικόνα για αυτή. Το ασημένιο δολάριο, το οποίο χρησιμοποιούσαμε, είναι πολύ μεγάλο. Πρέπει να επιλέξουμε ένα μικρότερο αντικείμενο. Το ηλεκτρόνιο είναι ίσως το μικρό αντικείμενο από όσα γνωρίζουμε. Είναι τόσο μικρό που θα χρειαζούν $2,5 \times 10^{15}$ από αυτά τοποθετημένα δίπλα-δίπλα για να φτιάξουν μια γραμμή, σε μια σειρά, μήκους μίας ίντσας (2,5 εκατοστά). Αν επρόκειτο να μετρήσουμε τα ηλεκτρόνια σε αυτή τη γραμμή μήκους μίας ίντσας και μετρούσαμε 250 κάθε λεπτό, και αν μετρούσαμε μέρα και νύχτα, θα χρειαζόμασταν 19.000.000 χρόνια για να μετρήσουμε μόνο τη γραμμή ηλεκτρονίων μιας ίντσας. Εάν είχαμε μια κυβική ίντσα από αυτά τα ηλεκτρόνια και προσπαθούσαμε να τα μετρήσουμε, θα μας έπαιρναν $1,2 \times 10^{38}$ χρόνια (2×10^{28} φορές τα 6 δισεκατομμύρια χρόνια πίσω από τη δημιουργία του ηλιακού συστήματος).

Με αυτή την εισαγωγή ας άμε πίσω στην πιθανότητα μας του 1 στα 10^{157} . Ας υποθέσουμε ότι παίρνουμε αυτό τον αριθμό των ηλεκτρονίων, σημειώνουμε ένα και τα ανακατεύουμε καλά όλη τη μάζα, μετά δένουμε τα μάτια ενός ανθρώπου και του λέμε να βρει το σωστό ηλεκτρόνιο. Τι πιθανότητα έχει να βρει το σωστό; Τι είδους σωρού θα κάνει αυτός ο αριθμός των ηλεκτρονίων; Θα κάνουνε έναν απίστευτα μεγάλο όγκο.

Η απόσταση από το σύστημά μας των αστεριών, ή τον γαλαξία μας, στο επόμενο πλησιέστερο είναι σχεδόν 1.500.000 έτη φωτός. αυτή είναι η απόσταση που θα διανύσει το φως σε 1.500.000 χρόνια διανύοντας 186.000 μίλια κάθε δευτερόλεπτο. Αυτή η απόσταση είναι τόσο μεγάλη που αν κάθε άνδρας, γυναίκα και παιδί στις Ηνωμένες Πολιτείες, 200.000.000 από αυτούς, είχαν μια βιβλιοθήκη 65.000 τόμων, και συλλέγατε κάθε βιβλίο σε όλες αυτές τις βιβλιοθήκες και ξεκινούσαν σε αυτό το ταξίδι 1.500.000 ετών φωτός, και αποφάσισε να τοποθετήσει ένα γράμμα από ένα από τα βιβλία σε κάθε μίλι (π.χ., εάν το "the" ήταν η πρώτη λέξη στο πρώτο βιβλίο, θα βάζατε "t" στο πρώτο μίλι, "h" στο δεύτερο μίλι, και "e" στο τρίτο μίλι· μετά αφήστε ένα μίλι κενό χωρίς γράμμα και ξεκινήστε την επόμενη λέξη με τον ίδιο τρόπο, κ.λπ.), προτού ολοκληρώσετε το ταξίδι σας θα χρησιμοποιήσετε κάθε γράμμα σε κάθε βιβλίο κάθε βιβλιοθήκης και πρέπει να ζητήσετε για περισσότερα.

Το διάστημα, από ορισμένους ειδήμονες, υποτίθεται ότι εκτείνεται προς όλες τις κατευθύνσεις προς την απόσταση, όχι 1.500.000 έτη φωτός. αλλά περισσότερο από 4.000 φορές πιο μακριά ή 6.000.000.000 έτη φωτός. Ας φτιάξουμε μια συμπαγή σφαίρα ηλεκτρονίων, που εκτείνεται προς όλες τις κατευθύνσεις από τη γη έως την απόσταση των έξι δισεκατομμυρίων ετών φωτός. Έχουμε εξαντλήσει τα 10^{157} ηλεκτρόνια μας; Όχι, έχουμε κάνει μια τόσο μικρή τρύπα στη μάζα που δεν μπορούμε να τη δούμε. Μπορούμε να φτιάξουμε αυτή τη συμπαγή σφαίρα ηλεκτρονίων, που εκτείνεται προς όλες τις κατευθύνσεις σε απόσταση έξι δισεκατομμυρίων ετών φωτός - 6×10^{28} φορές.

Και πάλι ας υποθέσουμε ότι έχουμε αυτόν τον τεράστιο αριθμό ηλεκτρονίων, 10^{157} απ' αυτά, και ότι είχαμε τη δυνατότητα να φτιάχνουμε κάθε δευτερόλεπτο 500 τέτοιες τεράστιες μπάλες, που η κάθε μια έχει ακτίνα έξη δισεκατομμύρια έτη φωτός. Αν εργαζόμαστε μέρα και νύχτα θα μας πάρει 10^{10} φορές τα 6 δισεκατομμύρια χρόνια μέχρι τη δημιουργία, για να χρησιμοποιήσουνε για να εξαντλήσουμε την προμήθεια μας από ηλεκτρόνια. Τώρα ένα από αυτά τα ηλεκτρόνια έχει σημειωθεί και ανακατέψαμε πολύ καλά όλη αυτή τη μάζα· κλείνουμε τα μάτια ενός ανθρώπου και του ζητούμε να βρει το σημειωμένο ηλεκτρόνιο.

Κανείς δε θα μπορούσε με οποιοδήποτε τρόπο να κοιτάξει μέσα σ' αυτή τη μάζα των ηλεκτρονίων είτε με δεμένα τα μάτια είτε όχι, και να διαλέξει ένα ηλεκτρόνιο, ούτε βέβαια

και αυτό που είναι σημειωμένο. (Στην πραγματικότητα το ηλεκτρόνιο, είναι τόσο μικρό που δε μπορεί κανείς να το δει και με το πιο δυνατό μικροσκόπιο.)

Στο βαθμό, λοιπόν, που γνωρίζουμε ότι αυτός ο άνθρωπος με δεμένα τα μάτια δεν μπορεί να διαλέξει το σημασμένο ηλεκτρόνιο, ξέρουμε ότι η Βίβλος είναι εμπνευσμένη. Αυτό δεν είναι απλώς απόδειξη. Είναι απόδειξη της έμπνευσης της Βίβλου από τον Θεό - απόδειξη τόσο σαφής ότι το σύμπαν δεν είναι αρκετά μεγάλο για να περιέχει την απόδειξη. Κάποιοι θα πουν ότι οι εκτιμήσεις μας για την πιθανότητα εκπλήρωσης αυτών των προφητειών είναι πολύ μεγάλες και οι αριθμοί πρέπει να μειωθούν. Ζητήστε από έναν άνθρωπο να υποβάλει τις δικές του εκτιμήσεις και αν είναι μικρότερες από αυτές που έχουμε χρησιμοποιήσει, θα προσθέσουμε μερικές ακόμη προφητείες που θα αξιολογηθούν και αυτός ο ίδιος αριθμός θα αποκατασταθεί ή ίσως ξεπεραστεί.

Οι μελετητές της Γραφής ισχυρίζονται ότι υπάρχουν περισσότερες από τριακόσιες προφητείες που αφορούν την πρώτη έλευση του Χριστού. Εάν αυτός ο αριθμός είναι σωστός, και αναμφίβολα είναι σωστός, θα μπορούσατε να βάλετε τις εκτιμήσεις σας γελοία χαμηλές για τις τριακόσιες ολόκληρες προφητείες και παρόλα αυτά να αποκτήσετε μια τεράστια στοιχεία έμπνευσης.

Για παράδειγμα, μπορείτε να τοποθετήσετε όλες τις εκτιμήσεις σας σε ένα στα τέσσερα. Μπορείτε να πείτε ότι με πιθανότητα ένα στα τέσσερα έχει γεννηθεί στη Βηθλεέμ: ότι ένα από αυτά τα παιδιά στα τέσσερα μεταφέρθηκε στην Αίγυπτο, για να αποφευχθεί η σφαγή. ότι ένας στους τέσσερις από αυτούς γύρισε και έκανε το σπίτι του στη Ναζαρέτ· ότι ένας στους τέσσερις από αυτούς ήταν ξυλουργός. ότι ένας στους τέσσερις από αυτούς προδόθηκε για τριάντα αργύρια. ότι ένας στους τέσσερις από αυτούς έχει σταυρωθεί σε σταυρό. ότι ένας στους τέσσερις θάφτηκε τότε στον τάφο ενός πλούσιου. Ναι, ακόμη κι εκείνος ένας στους τέσσερις αναστήθηκε από τους νεκρούς την τρίτη μέρα· και ούτω καθεξής για όλες τις τριακόσιες προφητείες και από αυτές θα φτιάξω έναν αριθμό πολύ μεγαλύτερο από αυτόν που πήραμε από τις σαράντα οκτώ προφητείες.

Όποιος απορρίπτει το Χριστό ως Υιό του Θεού, απορρίπτει ένα γεγονός που πιθανόν να αποδείχτηκε πιο απόλυτα από οποιοδήποτε άλλο γεγονός στον κόσμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Έχουν υποβληθεί ΤΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ, όπου το καθένα δίνει μια ένδειξη διαφορετικού τύπου για την αυθεντία της Βίβλου. Το 1^ο κεφάλαιο ασχολήθηκε κυρίως με το 1^ο κεφάλαιο της Γένεσης, και έδειξε πως οι πρόσφατες εξελίξεις στην επιστήμη αποδεικνύουν ότι η διήγηση της δημιουργίας αυτού του σύμπαντος από το Θεό, είναι ακριβής, και ότι κάποιες από αυτές τις ενδείξεις ήρθαν από τις προόδους των επιστημών στα τελευταία λίγα χρόνια. Το 2^ο Κεφάλαιο ασχολήθηκε με την εκπλήρωση γεωγραφικών προφητειών, και χρησιμοποίησε μερικά από τα συμβάντα που συνέβησαν α τελευταία χρόνια και που συμπλήρωσαν την εκπλήρωση πολλών από τις αναφερόμενες προφητείες. Οι ενδείξεις αυτού του κεφαλαίου στηρίζονται σε ιστορικά γεγονότα, ή σε πρόσφατα συμβάντα, για την αλήθεια των οποίων κανείς δεν αμφιβάλλει είτε είναι Χριστιανός είτε όχι. Στο 3^ο Κεφάλαιο ασχοληθήκαμε με την εκπλήρωση των προφητειών που αφορούν τον Ιησού Χριστό, η εκπλήρωση των οποίων καταγράφεται στην Βίβλο και σε αρκετή έκταση στην κοσμική ιστορία. Σήμερα οι ημερομηνίες μας σχετίζονται με τη γέννηση του Χριστού (μ.Χ.)

Σε κάθε κεφάλαιο η βεβαιότητα των αποδεικτικών στοιχείων έχει δηλωθεί ως πιθανότητα. Εάν θέλετε να μάθετε τη βεβαιότητα για τα στοιχεία στα τρία κεφάλαια συνδυαστικά, θα πρέπει να πολλαπλασιάσετε όλες τις επιμέρους πιθανότητες μαζί. Το αποτέλεσμα είναι ένας εκπληκτικά μεγάλος αριθμός, 1 στα $1,5 \times 10^{239}$ που αντιπροσωπεύει στοιχεία τόσο συντριπτικά που κανένας ανθρώπινος νους δεν μπορεί να κάνει καμία αρχή για να κατανοήσει την οριστικότητά τους.

Δεν έχουμε εξαντλήσει σε καμία περίπτωση τα στοιχεία της Βίβλου. Παρουσιάσαμε μόνο εν συντομία τα επιστημονικά στοιχεία, καθώς υπάρχουν πολλές αναφορές σε όλη τη Βίβλο που παρέχουν ακριβείς επιστημονικές πληροφορίες, γραμμένες χιλιάδες χρόνια πριν η επιστήμη μάθει οτιδήποτε γι' αυτό. Έχουμε ασχοληθεί με μερικές μόνο από τις προφητείες σχετικά με γεωγραφικούς τόπους. Πολλές φορές θα μπορούσε να αναφερθεί ο αριθμός που εξετάσαμε. Όλες οι μελέτες θα μπορούσαν να διευρυνθούν πολύ και οι αριθμοί μας που αντιπροσωπεύουν τις πιθανότητες θα μπορούσαν να επεκταθούν πάρα πολύ. Ούτε έχουμε εξαντλήσει τα είδη των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων. Θα μπορούσαν να γραφούν και άλλα κεφάλαια που αφορούν θέματα όπως προφητείες σχετικά με τον εβραϊκό λαό. την παρούσα εκπλήρωση των προφητειών που προαναγγέλλουν την επιστροφή του Χριστού. στοιχεία της ιστορικής ακρίβειας της Βίβλου όπως αποκαλύπτεται από αρχαιολογικές αποστολές· αλλαγές επήλθαν στη ζωή των ανθρώπων που ήταν βαθιά στην αμαρτία, και έχουν αποδεχτεί τον Χριστό ως Σωτήρα τους, και πράγματι έχουν γίνει νέοι άνθρωποι. Όταν αυτές οι πιθανότητες αξιολογούνταν, θα έπρεπε όλες να πολλαπλασιαστούν με τις πιθανότητες που έχουν ήδη αναπτυχθεί. Έτσι, τα στοιχεία αυξάνονται και αυξάνονται μέχρι να πιστέψουμε ότι πρέπει να γίνουν αποδεκτά από κάθε άνθρωπο που τα εξετάζει σοβαρά.

Έχουμε δείξει ότι με τις πολύ πρόσφατες εξελίξεις της επιστήμης το 1^ο κεφάλαιο της Γένεσης συμφωνεί απόλυτα με όλες τις σχετικές επιστήμες. Δεν φαίνεται να υπάρχει ακόμη αντίφαση οποιουδήποτε μεγέθους. Υπάρχει, ωστόσο, αυτό το εξαιρετικά ισχυρό επιχείρημα, ή απόδειξη, για την αλήθεια της Βίβλου.

Δείξαμε ότι οι προφητείες που έγιναν σε διάφορα σημεία της Παλαιάς Διαθήκης έχουν εκπληρωθεί πρόσφατα, συχνά χιλιάδες χρόνια μετά τη συγγραφή τους, με τέτοια ακρίβεια που πρέπει να πιστεύουμε ότι οι προφητείες δόθηκαν από τον ίδιο τον Θεό. Κανένα

άνθρωπος δεν έχει κάνει ποτέ προβλέψεις που να συγκρίνονται με εκείνες που έχουμε εξετάσει και να τις πραγματοποιήσουν με ακρίβεια. Το χρονικό διάστημα μεταξύ της συγγραφής αυτών των προφητειών και της εκπλήρωσής τους είναι τόσο μεγάλο που ο πιο αυστηρός κριτικός δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι οι προβλέψεις έγιναν αφού συνέβησαν τα γεγονότα.

Με την προφητική ακρίβεια της Παλαιάς Διαθήκης καθιερωμένη, μελετήσαμε τις προφητείες της σε σχέση με τον Χριστό και διαπιστώσαμε ότι ο Ιησούς Χριστός εκπλήρωσε κάθε μία από αυτές μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια. Έχουμε δείξει αριθμητικές αποδείξεις ότι αυτή η εκπλήρωση απέδειξε ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ο Υιός του Θεού, ο υποσχέμενος Σωτήρας.

Δεν πιστεύουμε ότι η ισχύς του επιχειρήματος δεν παρατραβήχτε σε καμία περίπτωση, αλλά ότι στις περισσότερες περιπτώσεις έχει υποτιμηθεί. Θεωρούμε, επομένως, ότι προσκομίσαμε όχι μόνο στοιχεία για την έμπνευση της Βίβλου αλλά και απόδειξη της έμπνευσής της.

Εφόσον η Βίβλος είναι αληθινή, όπως έχουμε αποδείξει ότι είναι, ο Χριστιανός πρέπει να πάρει στα σοβαρά τη Βίβλο του. Είναι ο οδηγός του Χριστιανού για την καθημερινή του συμπεριφορά, και λέει για την ευθύνη του προς τον Θεό και τους συνανθρώπους του. Θα πρέπει να ακολουθεί τις διδασκαλίες της.

Ο Θεός μας διδάσκει με μεγαλύτερη έμφαση ότι έχουμε την ευθύνη να προσελκύουμε τους ανθρώπους κοντά Του. Καθώς ο Χριστός πήγαινε από τον Μυστικό Δείπνο, πάνω από το χείμαρρο των Κέδρων και μέχρι τον κήπο της Γεθσημανής, προσευχόταν και είπε: «Όπως με έστειλες στον κόσμο, έτσι κι εγώ τους έστειλα στον κόσμο» (Ιωάννης 17:18). Ακριβώς όπως η σωτηρία της ανθρωπότητας εξαρτάται από το τελειωμένο έργο του Ιησού Χριστού, έτσι και η σωτηρία του κόσμου εξαρτάται από τον Χριστιανό να μεταφέρει το ευαγγέλιο σε αυτόν. Αν ο Χριστός είχε αποτύχει, δεν θα υπήρχε σωτηρία. Αν αποτύχουμε να μεταφέρουμε το μήνυμα της σωτηρίας στον κόσμο, δεν θα έχουν σωτηρία.

Το βράδυ της ημέρας της ανάστασής Του, ο Ιησούς συναντήθηκε με τους μαθητές Του και τους είπε: «Ειρήνη σ' εσάς! Όπως ο Πατέρας έστειλε εμένα, έτσι στέλνω κι εγώ εσάς». ...²³ Σε όποιους συγχωρήσετε τις αμαρτίες, θα τους είναι συγχωρημένες· σε όποιους τις κρατήσετε ασυγχώρητες, θα κρατηθούν έτσι».» (Ιωάννης 20:21,23). Ο Χριστός λέει στους μαθητές Του ότι αν πάνε έξω και κερδίσουν έναν άνθρωπο, θα σωθεί, και αν δεν τον κερδίσουν, θα χαθεί. Η ευθύνη για τη σωτηρία των ανδρών και των γυναικών γύρω μας βρίσκεται στους ώμους μας.

Και πάλι λίγο πριν την ανάληψη Του ο Χριστός είπε στους μαθητές Του: «Ο Θεός μου έδωσε όλη την εξουσία στον ουρανό και στη γη. ¹⁹ Πηγαίνετε λοιπόν και κάνετε μαθητές μου όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος ²⁰ και διδάξτε τους να τηρούν όλες τις εντολές που σας έδωσα. Κι εγώ θα είμαι μαζί σας πάντα, ως τη συντέλεια του κόσμου» (Ματθαίος. 28 18-20). Ο Χριστός στην τελευταία Του εντολή προς τους μαθητές, ενδυναμώνει τις δύο προηγούμενες φράσεις του λέγοντας τους ξανά να πάνε, αλλά επίσης ότι έχει όλη την εξουσία και ότι θα πάει μαζί τους. Γιατί λοιπόν ένας ιεραπόστολος να φοβάται να πάει σε ένα «χωράφι» στο εξωτερικό όταν ο Χριστός, με όλη Του την εξουσία θα έρθει και Αυτός μαζί Του; Αυτό είναι πολύ καλύτερο από του να τον συνόδευσαν όλοι οι στόλοι αυτού του κόσμου. Γιατί ένας άνθρωπος να διστάζει ή

να φοβάται να μιλήσει στον φίλο του, στο συνεργάτη του ή στον γείτονα του όταν ο Χριστός πηγαίνει μαζί του;

Έτσι, η οδηγία του Χριστού να προσελκύσει τους ανθρώπους προς αυτόν δόθηκε τρεις φορές - λίγο πριν τον πάρουν από τους μαθητές Του για να σταυρωθεί στην πρώτη Του συνάντηση μαζί τους μετά την ανάστασή Του και πάλι λίγο πριν την ανάληψή Του. Οι τελευταίες οδηγίες που δίνετε σε έναν φίλο σας πριν φύγετε και τα πρώτα πράγματα που του λέτε όταν επιστρέψετε είναι πάντα αυτά που στο μυαλό σας είναι πιο πάνω από όλα και τα πιο σημαντικά. Παρόμοια, τα πράγματα που είπε ο Χριστός στους μαθητές Του λίγο πριν από το θάνατό Του, το πρώτο πράγμα μετά την ανάστασή Του και το τελευταίο πράγμα πριν από την ανάληψή Του πρέπει να ήταν τα στοιχεία με τη μεγαλύτερη σημασία για Αυτόν. Ιδιαίτερα ισχύει αυτό αφού σε αυτές τις τρεις περιπτώσεις έδωσε στους μαθητές Του το ίδιο μήνυμα. Η δουλειά τους ήταν να κερδίζουν ανθρώπους. Δεν μπορούμε λοιπόν, ως Χριστιανοί και ως Εκκλησία του Χριστού, να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτό πάνω από όλα είναι αυτό που επιθυμεί ο Χριστός από εμάς; Εάν η εκκλησία σας και η εκκλησία μου πρόκειται να είναι το είδος των εκκλησιών που σκόπευε ο Χριστός, πρέπει να κάνουμε την πρώτη μας δουλειά να προσελκύνουμε ανθρώπους στον Χριστό.

Ο Απόστολος Παύλος επαναλαμβάνει αυτό το θέμα στη Β' Κορινθίους 5:18-20:

18Κι όλα αυτά προέρχονται από το Θεό, που μας συμφιλίωσε μαζί του δια του Ιησού Χριστού, κι ανέθεσε σ' εμάς να υπηρετήσουμε στο έργο της συμφιλίωσης. 19Δηλαδή, ο Θεός ήταν αυτός που στο πρόσωπο του Χριστού συμφιλίωσε τον κόσμο μαζί του, χωρίς να καταλογίσει στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, κι επίσης ανέθεσε σ' εμάς να αναγγείλουμε το γεγονός της συμφιλίωσης. 20Εμείς ενεργούμε ως πρεσβευτές του Χριστού. Μέσα από τα δικά μας λόγια είναι σαν να σας παρακαλεί ο Θεός. Στο όνομα του Χριστού, λοιπόν, σας παρακαλούμε: Συμφιλιωθείτε με το Θεό!

Προσέξτε ότι ο Θεός μας συμφιλίωσε με τον εαυτό Του και μας έδωσε τη διακονία της συμφιλίωσης. Και τα δύο εμφανίζονται στον ίδιο στίχο, στην ίδια πρόταση. Δεν έχουμε να επιλέξουμε, δεν έχουμε δικαίωμα επιλογής. Ο Θεός να μας έχει αυτή τη διακονία την ίδια ώρα που Τον δεχτήκαμε. Είμαστε πρεσβευτές για τον Χριστό. Τι τιμή είναι αυτό! Θα ήταν τιμή να είμαι πρεσβευτής των Ηνωμένων Πολιτειών σε κάποια ξένη χώρα, αλλά είναι απείρως μεγαλύτερη τιμή να είμαι πρεσβευτής του Ιησού Χριστού. Δεν πρέπει να ντρεπόμαστε όταν μιλάμε σε έναν άνθρωπο για τον Χριστό. Θα πρέπει να νιώθουμε μεγάλη τιμή που έχουμε την ευκαιρία να εκπροσωπήσουμε τον Κύριο και Σωτήρα μας. Ένας πρεσβευτής πρέπει να παραδίδει μηνύματα από τη χώρα καταγωγής του στη χώρα στην οποία είναι πρεσβευτής. Θα έπρεπε να ερμηνεύσει αυτά τα μηνύματα, αλλά δεν τολμά να τα αλλάξει. Πόσο άπιστος θα θεωρείτο ένας πρεσβευτής ένας άνθρωπος, εάν λάμβανε μια ανακοίνωση από τη χώρα καταγωγής του για να την παραδώσει σε κάποιον αξιωματούχο στη χώρα όπου είχε την πρεσβεία του και ήταν πολύ απασχολημένος με τις επιχειρήσεις ή τις κοινωνικές υποθέσεις αυτής της χώρας για να το παραδώσει μέχρι αργότερα! Πόσο άπιστους λοιπόν πρέπει να μας θεωρεί ο Θεός όταν έχουμε ένα μήνυμα από τον ουρανό που πρέπει να παραδοθεί σε έναν χαμένο άνθρωπο εδώ στη γη, και λέμε ότι είμαστε πολύ απασχολημένοι με πράγματα αυτού του κόσμου και το αναβάλλουμε! Η πρώτη μας δουλειά πρέπει να είναι να εκπληρώσουμε την πρεσβεία μας στον Θεό. τα πράγματα αυτού του κόσμου πρέπει να έρθουν αργότερα.

Ο Παύλος μας λέει επίσης ότι όταν μιλάμε σε έναν άνθρωπο για τον Χριστό, το κάνουμε αντί του Χριστού. Ο Χριστός θέλει να μιλήσει σε αυτόν τον άνθρωπο για τη σωτηρία του, αλλά

μας ζητά να το κάνουμε για Αυτόν. Θα έπρεπε λοιπόν να πάμε σε αυτόν τον άνθρωπο με όλη την αγάπη με την οποία θα είχε πάει ο Χριστός, αρκετή αγάπη για να πεθάνουμε για αυτόν. Δεν πρέπει να τα παρατήσουμε εάν το μήνυμα απορριφθεί την πρώτη φορά. Πρέπει να προσευχόμαστε γι' αυτόν και να πηγαίνουμε ξανά και ξανά. (Ο Χριστός προσευχόταν όλη τη νύχτα.) Θα πρέπει να λαχταρούμε να το κερδίσουμε αυτό στον Χριστό. (Ο Χριστός έκλαψε για τους χαμένους ανθρώπους.)

Ο Παύλος δίνει μια άλλη εικόνα για το καθήκον μας προς το Χριστό στην επιστολή Β' Κορινθίους 3:2-3 *Εσείς είστε η συστατική επιστολή για το ποιοι είμαστε. Αυτή είναι γραμμένη μέσα στις καρδιές μας και μπορούν να τη διαβάσουν και να την καταλαβαίνουν όλοι οι άνθρωποι. Είναι φανερό πως εσείς είστε συστατική επιστολή, γραμμένη από το Χριστό με τη δική μας φροντίδα. Αυτή δεν γράφτηκε με μελάνι, αλλά με το Πνεύμα του αληθινού Θεού· δε γράφτηκε πάνω σε πέτρινες πλάκες, αλλά πάνω σε πλάκες ανθρώπινες, στις καρδιές σας.*

Είμαστε οι επιστολές του Χριστού που γνωρίζομαστε και διαβαζόμαστε από όλους τους ανθρώπους. Θα μπορούσαμε να δώσουμε σε έναν άνθρωπο μια από τις επιστολές που έγραψε ο Παύλος, και θα μπορούσε να τη διαβάσει και να την αφήσει στην άκρη. Μπορεί να το κουράσει πολύ γρήγορα. Αλλά ο χριστιανός διαβάζεται από όλους τους ανθρώπους, συνεχώς και ακούραστα. Η πλειοψηφία όλων των ανθρώπων του κόσμου γνωρίζουν τον Χριστό, όχι μέσω της Βίβλου, αλλά διαβάζοντας τον Χριστιανό ως επιστολή του. Δεν έχετε ακούσει ποτέ για έναν άνθρωπο που κουράζεται να διαβάζει έναν Χριστιανό. Μπορεί να μην του αρέσει η ιστορία που γράφτηκε από τη ζωή ενός συγκεκριμένου ανθρώπου, αλλά συνεχίζει να τη διαβάζει -- για να διαβάζει τη ζωή του, κάθε πράξη και λέξη του. Πόσο μας αρμόζει ως Χριστιανοί να ζούμε ζωές που θα δείχνουν τον Χριστό στο αληθινό Του φως, να λέμε και να κάνουμε πράγματα που θα κάνουν τους άλλους να θέλουν να δεχτούν τον Χριστό ως σωτήρα τους!

Ως αγόρι, ήξερα έναν άντρα στη γειτονιά μας που είχε πάντα κάποιο αξίωμα στην εκκλησία, αλλά οι άντρες της γειτονιάς έλεγαν ότι ο Β----- Ρ----- δεν ζούσε χριστιανική ζωή. Είπαν ότι κάπνιζε, κατά καιρούς θύμωνε και βλαστημούσε, και νόμιζαν ότι πήγαινε στην πόλη και μεθούσε. Δεν ξέρω αν κάτι από αυτά ήταν αλήθεια. Γνωρίζω, ωστόσο, ότι μεγάλος αριθμός νεαρών ανδρών σε εκείνη τη γύρω περιοχή που έλεγαν ότι δεν θα πήγαιναν ποτέ στην εκκλησία όσο ο Β----- Ρ----- ήταν μέλος. Ναι, ήταν επιστολή του Χριστού· διαβαζόταν ακούραστα από όλους όσοι τον γνώριζαν, αλλά η επιστολή δεν έλεγε μια ιστορία για τη λυτρωτική χάρη του Ιησού Χριστού. Απομάκρυνε τους ανθρώπους από τον Χριστό αντί να τους τραβήξει κοντά Του. Ο Β----- Ρ----- είχε μια μητέρα, μια αγία που όλοι αγαπούσαν. Έπεσε και έσπασε το ισχίο της και έμεινε στο κρεβάτι για το υπόλοιπο της ζωής της. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου η εκκλησία δεν ήταν σε θέση να υποστηρίξει έναν πάστορα. Όλοι αγαπούσαν τη γιαγιά Ρ----- και πολλοί την καλούσαν τακτικά, χριστιανοί και μη. Για αυτά τα τρία χρόνια έκανε συνήθεια να δίνει τη μαρτυρία της σε όλους όσοι την καλούσαν· να τους διαβάσει από τη Βίβλο της και να προσευχηθεί μαζί τους. Έφευγαν νιώθοντας ότι ήταν κοντά στον Θεό. Έτσι για αυτά τα τρία χρόνια, η γιαγιά Ρ----- διατήρησε τη θρησκευτική ζωή μιας ολόκληρης κοινότητας και κράτησε την εκκλησία ζωντανή. Ίσως αυτή η εκκλησία είχε πάστορα. Ναι, η γιαγιά Ρ----- ήταν επίσης επιστολή του Χριστού, και τι ένδοξο μήνυμα διάβασαν όλοι στη ζωή της! Τι ισχυρό μήνυμα δίνει ένας άγιος του Θεού μέσα από τη ζωή και τη μαρτυρία του! Θα ήθελα η εκκλησία να ήταν γεμάτη από αυτούς.

Εφόσον γνωρίζουμε ότι η Βίβλος είναι το μήνυμα του Θεού προς τον άνθρωπο, κάθε άνθρωπος θα είναι σοφός αν λάβει υπόψη τις διδασκαλίες της. Όταν δίνει ένα συγκεκριμένο σχέδιο σωτηρίας, όλοι οι άνθρωποι πρέπει να το αναγνωρίσουν και να μην προσπαθήσουν να φτιάξουν ένα δικό τους και να εναποθέσουν τις ελπίδες τους για αιώνια ζωή σε αυτό.

Ιωάννης 5:24 μας δίνει το σχέδιο της σωτηρίας σε ένα θετικό και απλό τρόπο: «Σας βεβαιώνω πως όποιος δέχεται τα λόγια μου και πιστεύει σ' αυτόν που με έστειλε, έχει κιώλας την αιώνια ζωή και δεν θα αντιμετωπίσει την τελική κρίση, αλλά έχει κιώλας περάσει από το θάνατο στη ζωή.» Ξανά και ξανά το σχέδιο της σωτηρίας δίνεται, και πάντα είναι το ίδιο -- πίστη στον Ιησού Χριστό. Δεν σωζόμαστε λόγω της δίκαιης ζωής που ζούμε ή του καλού που κάνουμε. Το εδάφιο Εφεσίου 2:8-9 διαβάζει: «Πραγματικά, με τη χάρη του σωθήκαμε δια της πίστεως. Κι αυτό δεν είναι δικό σας κατόρθωμα αλλά δώρο Θεού. 9 Δε σωθήκατε με τα δικά σας έργα κι έτσι κανείς δεν μπορεί να καυχηθεί γι' αυτό».

ΚΟΛΑΣΗ Η ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Αυτό φαίνεται να είναι μια δύσκολη διδασκαλία για πολλούς. Λένε ότι ο Θεός είναι Θεός της αγάπης και ως εκ τούτου δεν πιστεύουν ότι ο Θεός θα καταδικάσει έναν άνθρωπο στην κόλαση αν είναι καλός άνθρωπος και έντιμος. Υπάρχει ένα από τα δύο μέρη όπου μπορούμε να περάσουμε τη μελλοντική αιωνιότητα: το ένα είναι ο παράδεισος και το άλλο η κόλαση. Ο Χριστός μας ετοιμάζει ένα μέρος, ευχόμενος να είμαστε μαζί του στον ουρανό. Η κόλαση δημιουργήθηκε για τον διάβολο και τους αγγέλους του. Εάν ένας άνθρωπος δεχτεί τον Χριστό θα περάσει την αιωνιότητα μαζί Του στον ουρανό. Αν απορρίψει τον Χριστό και έτσι συσχετιστεί με τον Σατανά, σίγουρα θα μοιραστεί τη μελλοντική κατοικία του Σατανά στην κόλαση.

Όχι, μην κατηγορείτε τον Θεό ότι καταδίκασε τους ανθρώπους στην κόλαση, αφού έστειλε τον Χριστό στον κόσμο και έδειξε τη μεγάλη Του αγάπη για τους ανθρώπους δίνοντας στον Χριστό να πεθάνει στον σταυρό για τις αμαρτίες τους. Εάν πρέπει να κατηγορήσετε κάποιον, κατηγορήστε τον πάστορά σας, ίσως δεν έκανε ό,τι μπορούσε για να πλησιάσει εκείνους που βιάζαν προς την απώλεια. Κατηγόρησε με, γιατί ξέρω ότι δεν έκανα ό,τι μπορούσα. Δεν πρέπει να αντιμετωπίσεις το πρόβλημα με ειλικρίνεια και να πεις ότι, με τη δική σου θέληση, αποδέχεσαι τον Χριστό και τον παράδεισο ή να καταδικάσεις τον εαυτό σου στην κόλαση απορρίπτοντάς Τον; «Γιατί ο μισθός που δίνει η αμαρτία είναι ο θάνατος, ενώ το δώρο που χαρίζει ο Θεός είναι η αιώνια ζωή, την οποία έφερε ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριός μας.» (Ρωμ. 6:23).

Αλλά λες ότι μιλάς για τον ηθικό άνθρωπο. Σίγουρα η κόλαση δεν μπορεί να είναι ο μισθός του· δεν έχει κάνει τίποτα για να το αξίζει. Ας προσπαθήσουμε να σκεφτούμε καλά αυτό το πράγμα. Εν όψει των δικών μας νόμων, ο άνθρωπος που αξίζει τη μεγαλύτερη τιμωρία είναι αυτός που έχει παραβεί τον μεγαλύτερο νόμο. Δεν θα έπρεπε να ισχύει το ίδιο και με τον Θεό; Ο άνθρωπος που παραβαίνει τη μεγαλύτερη εντολή Του είναι ο χειρότερος αμαρτωλός.

Κάποτε ήρθε ένας άντρας στον Ιησού και έκανε την ερώτηση: «Διδάσκαλε, ποια είναι η πιο μεγάλη εντολή στο νόμο;»³⁷ Αυτός του απάντησε: «Ν' αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου μ' όλη την καρδιά σου, μ' όλη την ψυχή σου και μ' όλο το νου σου. (Ματθ. 22:36-37). Ο ηθικός άνθρωπος που απορρίπτει τον Θεό, αγαπά τον Θεό με όλη του την καρδιά, το μυαλό και την ψυχή του; Σίγουρα όχι. Τότε έχει παραβιάσει τον μεγαλύτερο νόμο του Θεού και στέκεται

ενώπιον του Θεού ως ο μεγαλύτερος αμαρτωλός όλων. Η αντίδραση του Θεού σε αυτόν τον άνθρωπο δίνεται στο Ιωάννη 3:17-18: «Γιατί, ο Θεός δεν έστειλε τον Υιό του στον κόσμο για να καταδικάσει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος δι' αυτού. 18Όποιος πιστεύει σ' αυτόν δεν έχει να φοβηθεί τη θεϊκή κρίση· αυτός όμως που δεν πιστεύει έχει κίολας καταδικαστεί, γιατί δεν πίστεψε στο μονογενή Υιό του Θεού.». Ο ηθικός άνθρωπος δεν καταδικάζεται για οποιαδήποτε ανήθικη πράξη, οποιοδήποτε έγκλημα ή κακία που είναι ένοχος, αλλά επειδή δεν πίστεψε στον Χριστό και παρέβη τη μεγαλύτερη εντολή.

Επιτρέψτε μου να σας πω μια ιστορία που με βοήθησε πολύ να δω αυτό το πράγμα καθαρά. Το βράδυ πριν φύγω για να κάνω μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια, ο πατέρας και η μητέρα μου κι εγώ καθόμασταν γύρω από ένα τραπέζι και διαβάζαμε. Ο πατέρας μου βρήκε ένα αντικείμενο που διάβασε δυνατά. Από όσο θυμάμαι, ήταν το εξής: Τέσσερα χρόνια νωρίτερα σε ένα διαφορετικό μέρος της χώρας υπήρχε μια άλλη οικογένεια της οποίας ο γιος ήταν έτοιμος να πάει στο κολέγιο. αλλά δεν υπήρχαν διαθέσιμα χρήματα για κολεγιακή εκπαίδευση. Ο πατέρας και η μητέρα συζήτησαν το θέμα και είπαν, "Ο γιος μας ήταν πολύ καλό παιδί. Πάντα τα πήγαινε καλά στο σχολείο και θα έπρεπε να έχει καλή εκπαίδευση, αλλά πώς μπορούμε να τον στείλουμε στο κολέγιο;" Αποφάσισαν ότι υπήρχε μόνο ένας πιθανός τρόπος και αυτός ήταν να πουλήσουν τη μισή φάρμα και να συγκεντρώσουν τα χρήματα. Αυτό έκαναν και έστειλαν τον γιο στο κολέγιο. Ο γιος ήταν λαμπρός μαθητής και το κολέγιο ήταν εξαιρετικά ευχαριστημένο με τη δουλειά του. Στο τέλος της τετραετίας, ολοκλήρωσε την πορεία του και ήταν έτοιμος να αποφοιτήσει με τις υψηλότερες διακρίσεις και το υψηλότερο ακαδημαϊκό ρεκόρ που έγινε ποτέ σε αυτό το κολέγιο. Ο πατέρας και η μητέρα έκαναν ξανά μια διάσκεψη και θεώρησαν ότι δεν φαινόταν σωστό για τον γιο να αποφοιτήσει τόσο μακριά από το σπίτι χωρίς τουλάχιστον έναν από τους γονείς του μαζί του. Πούλησαν μέρος του υπόλοιπου αποθέματος και συγκέντρωσαν αρκετά χρήματα, ώστε να αγοραστεί ένα σιδηροδρομικό εισιτήριο για να είναι ο πατέρας με τον γιο του. Αλλά δεν υπήρχαν αρκετά χρήματα για καινούργια ρούχα. Ο πατέρας έφτασε στην πανεπιστημιούπολη και, βλέποντας τον γιο του με μια ομάδα φοιτητών, όρμησε κοντά του και τον χαιρέτησε. Ο γιος κοίταξε πίσω ψυχρά και είπε: "Όχι, υπάρχει κάποιο λάθος εδώ. Δεν είσαι ο πατέρας μου, δεν σε ξέρω".

Όταν ο πατέρας μου τελείωσε το διάβασμα, γύρισε προς το μέρος μου και μου είπε "Πέτρο, αυτό θα κάνεις όταν τελειώσεις το κολέγιο;" Δεν μπορώ ποτέ να ξεχάσω αυτή την ιστορία. Αλλά τι γνώμη έχετε για αυτόν τον νεαρό; Σίγουρα έπεσε όσο πιο χαμηλά είναι δυνατόν να σκύψει ένας γιος στη σχέση του με τον πατέρα του. Θα ήταν καλύτερα να είχε κλέψει τα χρήματα για την εκπαίδευσή του ή να είχε κάνει οτιδήποτε εκτός από το να πάρει όλα όσα μπορούσαν να δώσουν οι γονείς του, με μεγάλες θυσίες, και μετά να τους αποκηρύξει. Τι πρέπει να κάνει αυτός ο πατέρας, αν είναι δίκαιος πατέρας; Μπορεί να πει σε αυτόν τον γιο, "Λοιπόν, γιε μου, δεν πειράζει. Θα συνεχίσω να σου στέλνω τη μηνιαία επιταγή σου και η περιουσία θα είναι δική σου όπως ήταν πάντα"; Όχι, αυτός ο πατέρας πρέπει να πει στον γιο: "Γιε μου, όσο με αποκηρύσσω, πρέπει να σε αποκηρύξω, αλλά θα περιμένω πάντα με ανυπομονησία να επιστρέψεις και να με αποκτήσεις ξανά ως πατέρα σου. Τότε θα χαρώ να σε έχω σαν γιο μου».

Καθώς περνούσαν τα χρόνια, αυτή η ιστορία απέκτησε ένα πολύ διαφορετικό νόημα για μένα. Στη θέση του γιου βλέπω τον ηθικό άνθρωπο, τον άνθρωπο που δεν έχει παραβιάσει ούτε έναν νόμο της χώρας. Δεν έχει κακές συνήθειες, το ήθος του είναι υπεράνω μομφής, τον εκτιμούν όλοι οι συνεργάτες του. Τότε κοιτάζω τη μη χριστιανική χώρα και βλέπω την έλλειψη ηθών, τον αδύνατον κώδικα ηθικής της, τη μεταχείριση των συζύγων και των

παιδιών και συνειδητοποιώ ότι ο ηθικός μου άνθρωπος απέκτησε την ηθική του, τον κώδικα ηθικής του, την ευθύτητα του. ευγένεια προς τα μέλη της οικογένειάς του και την εντιμότητα του, από τον Χριστιανισμό, ή από τον Χριστό και τον Θεό. Τότε βλέπω τον μη χριστιανικό ηθικό άνθρωπο να κοιτάζει προς το πρόσωπο του Θεού και να λέει. "Αυτός είναι ο κώδικας δεοντολογίας μου: αυτό είναι το δικό μου πρότυπο ηθικής, αυτό είναι το δικό μου πρότυπο μεταχείρισης προς την οικογένειά μου, είναι το δικό μου πρότυπο ειλικρίνειας στις επαγγελματικές μου συναλλαγές. Δεν είχατε καμία σχέση με τη ζωή μου. δεν θα έχει καμία σχέση με τον Χριστό ως Σωτήρα μου ή Εσένα ως Θεό μου». Θαυμάζω που ο Θεός δεν απαντά με φωτιά από τον ουρανό και δεν καταβροχθίζει αυτόν τον άνθρωπο. Ασφαλώς ο Θεός δεν μπορεί να τον πάρει στον ουρανό για να μένει μαζί Του αιώνια. Ο ίδιος ο Σατανάς δεν έχει κάνει χειρότερα.

Εάν είστε αυτός ο μη χριστιανός άνδρας ή γυναίκα, μπορώ να σας παρακαλέσω να δεχτείτε τον Χριστό ως προσωπικό σας σωτήρα τώρα; Εξομολογήστε Του την αμαρτία της απόρριψής σας, αναγνωρίστε Τον ως τον Δημιουργό σας, τον Θεό σας. Δείτε τον Χριστό στον σταυρό ως θυσία για τη δική σας αμαρτία. Δείτε σε εκείνη τη θυσία τη μεγάλη αγάπη του Θεού, που έδωσε τον μονογενή Υιό Του, ώστε όποιος πιστεύει σε Αυτόν να μη χαθεί αλλά να έχει αιώνια ζωή. Δείτε την αγάπη του Χριστού όταν αρνήθηκε να κατέβει από το σταυρό, αλλά είπε: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους, γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν».

Πρέπει είτε να αποδεχτείς τον Χριστό ως προσωπικό σου σωτήρα είτε να Τον απορρίψεις. Δεν υπάρχει μέση λύση. Είτε σώθηκες, και τότε το όνομά σου εΐαι γραμμένο στον παράδεισο όπου θα περάσεις την αιωνιότητα, είτε είσαι χαμένος και θα περάσεις την αιωνιότητα στην κόλαση με τον Σατανά και ό,τι είναι κακό.

Όταν οι υιοί Ισραήλ απομακρύνθηκαν από τον Θεό και άρχισαν να λατρεύουν τα είδωλα, ο Ιησούς του Ναυή βγήκε πριν από αυτό και είπε:

Αν όμως δεν σας αρέσει να λατρεύετε τον Κύριο, τότε διαλέξτε σήμερα τους θεούς που θέλετε να λατρεύετε: Αυτούς που λάτρευαν οι πρόγονοί σας, όταν ήταν πέρα από τον Ευφράτη, ή τους θεούς των Αμορραίων, που τώρα κατοικείτε στη χώρα τους. Εγώ όμως και η οικογένειά μου θα λατρεύουμε τον Κύριο». 16 Τότε ο λαός απάντησε και είπε: «Μακριά από μας η σκέψη να εγκαταλείψουμε τον Κύριο και να λατρέψουμε άλλους θεούς! 17 Ο Κύριος, ο Θεός μας, είναι αυτός που έβγαλε εμάς και τους προγόνους μας από την Αίγυπτο, τη χώρα της δουλείας, κι αυτός έκανε μπροστά στα μάτια μας εκείνα τα μεγάλα θαύματα. Αυτός είναι που μας φύλαξε σε όλη την πορεία μας, κι απ' όλους τους λαούς από τους οποίους περάσαμε.

Θα πεις με τον Ιησού του Ναυή Εγώ όμως και η οικογένειά μου θα λατρεύουμε τον Κύριο;

Να θεωρήσεις τις ακόλουθες δύο προτάσεις ως συμβόλαια μεταξύ εσένα και του Θεού. Το ένα από αυτά τα συμβόλαια θα τεθεί σε ισχύ μόλις τελειώσεις αυτό το βιβλίο. Ποιο από τα δύο θα διαλέξεις;

1. Πιστεύω στον Κύριο Ιησού Χριστό και τον δέχομαι ως προσωπικό μου Σωτήρα. Με αυτή την πράξη μου οι αμαρτίες μου σβήνονται και γίνομαι παιδί του Θεού, και συγκληρονόμος με τον Ιησού Χριστό. Τώρα έχω αιώνια ζωή και θα περάσω την αιωνιότητα στον ουρανό με τον Χριστό.

Υπογραφή.....

Ημερομηνία.....

πώς είναι δυνατόν εμείς να ξεφύγουμε, αν δε δώσουμε την προσοχή που ταιριάζει σε μια τόσο σπουδαία σωτηρία; - Εβραίους 2:3

2. Δε θα δεχτώ τον Ιησού Χριστό ως τον σωτήρα μου. Καταλαβαίνω ότι αυτό είναι η πιο μεγάλη αμαρτία ενώπιον του Θεού που μπορεί να κάνει άνθρωπος εναντίον του Θεού Θα ξοδέψω την αιωνιότητα στην κόλαση με το σατανά

Υπογραφή

Ημερομηνία

Γιατί ο μισθός που δίνει η αμαρτία είναι ο θάνατος, ενώ το δώρο που χαρίζει ο Θεός είναι η αιώνια ζωή, την οποία έφερε ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριός μας. Ρωμαίους 6:23

Αν δεν έχεις υπογράψει στον αριθμό 1, μην εξαπατάς τον εαυτό σου. Θα πρέπει αυτή τη στιγμή να αποφασίσεις . Δες ξανά τον αριθμό2, γιατί μπροστά στο Θεό υπέγραψες εκεί, και επιπλέον έχεις απορρίψει το αίμα του Υιού Του του Ιησού Χριστού. Έχεις βάλει τη σημερινή ημερομηνία.

«Πίστεψε στον Κύριο Ιησού Χριστό, και θα σωθείς – Πράξεις 16:31.

Πρόλογος στην έκδοση του 1944

Σημείωση του Εκδότη: Το «Μιλά η Επιστήμη (Science Speaks) αρχικά εκδόθηκε από το Moody Press το 1944, με τον τίτλο, Από την Επιστήμη στις Ψυχές (From Science to Souls). Η αρχική έκδοση περιέχει την ακόλουθη εξήγηση για το πώς γράφτηκε το βιβλίο.

Πρόλογος στο πρώτο Κεφάλαιο του 1944

Υπό Πίτερ Στόνερ

Πριν από περισσότερα από 25 χρόνια (*δηλαδή, περισσότερα από είκοσι πέντε χρόνια πριν από το 1944 - Εκδ.*), υπήρχαν φοιτητές της κινεζικής κυβέρνησης στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια στο Μπέρκλεϋ. Δώδεκα από αυτούς τους μαθητές πήγαν στον Δρ. McAfee, πάστορα της Πρώτης Πρεσβυτεριανής Εκκλησίας, και ζήτησαν να τους δοθεί μια ειδική τάξη στο Κυριακό σχολείο, ώστε να μπορούν να λάβουν πληροφορίες για τη χριστιανική θρησκεία. Αυτοί οι μαθητές στάλθηκαν σε αυτή τη χώρα για να γίνουν μηχανικοί, γιατροί κ.λπ., και να φέρουν αυτήν την εκπαίδευση πίσω στην Κίνα για τη βελτίωση της χώρας τους. Είπαν ότι θεωρούσαν ότι η θρησκεία οποιασδήποτε χώρας είχε πολλά να κάνει με την ανάπτυξή της, έτσι ήθελαν να μάθουν ποια ήταν η θρησκεία μας για να ερμηνεύσουν την επίδρασή της στον πολιτισμό μας.

Ο Δρ. McAfee ήλθε σε μένα και μου ζήτησε να αναλάβω αυτήν την τάξη. Δεν είχα καταλάβει τι περιλάμβανε μέχρις ότου άρχισα το έργο μου. Τότε κατάλαβα ότι δεν είχαν κανένα θεμέλιο στη θρησκεία μας ούτε είχαν κάποια πίστη στο Θεό του Ιησού Χριστού.

Μετά από πολλή προσευχή, ένιωσα ότι έπρεπε να μελετήσω τη Βίβλο από τις συνδέσεις της με την επιστήμη, και μετά να πάρω τις προφητείες για να δείξω την ακρίβεια της Βίβλου και τελικά να παρουσιάσω το Χριστό.

Ξοδέψαμε τον πρώτο χειμώνα μελετώντας τη σχέση της Βίβλου με την επιστήμη. Αυτοί οι φοιτητές παίρνανε τις αναφορές και πήγαιναν να τις ψάξουν στην Πανεπιστημιακή βιβλιοθήκη και μετά έδιναν μια έκθεση για αυτές όσο μπορούσαν πιο πιστά, σα να ήταν αυτό ένα επιστημονικό μάθημα.

Όταν τελειώσαμε το επιστημονικό μέρος του σχεδίου μας, ολόκληρη η ομάδα πήγε στον ποιμένα και του είπαν ότι η θρησκεία μας ήταν η αληθινή θρησκεία, γιατί καμία άλλη θρησκεία δεν μπορούσε να αποδείξει ότι είχε ως δημιουργό της το Θεό. Όλοι δέχτηκαν τον Χριστό ως το Σωτήρα τους και ενώθηκαν με την Εκκλησία.

Ακολούθησα προσεκτικά την ανάπτυξη της επιστήμης και τη σχέση της με τη Βίβλο όλα τα κατοπινά χρόνια. Σήμερα η ανάπτυξη της επιστήμης αύξησε τις ενδείξεις της θεοπνευστίας της Βίβλου. Προσπάθησα να κάνω μια έκθεση αυτής της ένδειξης.

Οι αναφορές που δίνονται σε αυτό το κεφάλαιο, είναι μόνο αυτές που συμβαίνει να βρίσκονται στο γραφείο μου ή να είναι αυτές στις οποίες έχω την πιο εύκολη πρόσβαση. Ο αναγνώστης θα βρει ισοδύναμο υλικό σε ένα πολύ μεγάλο αριθμό από διάφορα βιβλία. Αυτά τα βιβλία ή αντίστοιχες αναφορές θα πρέπει να ις διαβάσει ο αναγνώστης για να αποκτήσει μια ικανοποιητική κατανόηση του θέματος που μελετούμε.

Στο μέρος III του πρώτου κεφαλαίου (στο Από την Επιστήμη στις Ψυχές αλλά όχι στο Μιλά η Επιστήμη) εξετάζουμε μερικές από τις θεωρίες που δόθηκαν από την Εκκλησία πολλά χρόνια πριν, και που βρίσκονται ακόμη σε γενική χρήση. Αυτές έτειναν να ανοίγουν την

πόρτα στην καταστροφή της πίστης των νέων μας , όταν αυτοί μάθαιναν ότι τα δεδομένα της επιστήμης βρίσκονται σε δραστική ασυμφωνία με την αρχική διδασκαλία της Εκκλησίας.

Πρέπει να γίνει ξεκάθαρα κατανοητό ότι το Πρώτο Κεφάλαιο ασχολείται με τη συσχέτιση μεταξύ της Γένεσης και της επιστήμης, όπως έχει σήμερα η επιστήμη (1944). Αύριο η επιστήμη μπορεί να ανακαλύψει νέα δεδομένα και αυτό το κεφάλαιο μπορεί να χρειαστεί αναθεώρηση. Κάθε εξέλιξη της επιστήμης τα τελευταία χρόνια έχει δείξει πιο ξεκάθαρα την αλήθεια της Βίβλου. Μπορεί να είμαστε βέβαιοι ότι οι μελλοντικές εξελίξεις στην επιστήμη θα προσθέσουν μόνο τα στοιχεία που θα παρουσιαστούν εδώ.

Σημείωση του Εκδότη: Την εποχή που γραφόταν αυτή η εισαγωγή πιστευόταν ότι το σύμπαν είχε ηλικία περίπου 2,000,000,000 χρόνια. Σε κατοπινές εκδόσεις του Μιλιά η Επιστήμη, αυτή η μέτρηση διορθώθηκε προς τα πάνω καθώς καλυτέρευαν οι μετρήσεις. Οι σημερινές εκτιμήσεις είναι πάνω από 10,000,000,000 χρόνια και μερικές φορές μέχρι και 20,000,000,000 χρόνια.

Μέρος III του πρώτου κεφαλαίου (από την έκδοση του 1944)

ΑΛΛΕΣ ΕΡΜΗΝΕΙΕΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΣΗΣ

Υπό Πίτερ Στόνερ

Ας κοιτάξουμε όλες τις εξηγήσεις που θέτουν όλες τις γεωλογικές εποχές μεταξύ του πρώτου και του δευτέρου εδαφίου, που διακηρύττουν ότι η γη δημιουργήθηκε τέλεια και καταστράφηκε από το διώξιμο του Σατανά κάτω στη γη, και ισχυρίζονται ότι οι μέρες της Γένεσης αφορούσαν την αναμόρφωση της γης και την αναδημιουργία της ζωής πάνω στη γη σε ημέρες διάρκειας 24 ωρών, που καλύπτουν ένα χρονικό διάστημα μιας εβδομάδας.

Η γη δημιουργήθηκε τέλεια

Νομίζω ότι ο Θεός δημιούργησε τη γη τέλεια, αλλά τέλεια για τον δικό Του άμεσο σκοπό, όχι απαραίτητα τέλεια με την έννοια που θα έδινε στη λέξη. Κανείς από εμάς δεν θα συμφωνούσε πιθανώς ως προς το τι θα ήταν μια τέλεια γη. Ας είμαστε προσεκτικοί στις ερμηνείες μας. Όχι πολύ καιρό πριν οι άνθρωποι διώκονταν επειδή ανακοίνωσαν ότι οι τροχιές των πλανητών ήταν ελλειπτικές αντί για κυκλικές. Οι άνθρωποι τότε νόμιζαν ότι ο κύκλος ήταν η τέλεια καμπύλη και επομένως ο Θεός δημιούργησε τους πλανήτες να κινούνται σε τέλειους κύκλους. Σήμερα γνωρίζουμε ότι όλοι οι πλανήτες κινούνται σε ελλειπτικές τροχιές και επίσης αναγνωρίζουμε ότι η έλλειψη είναι εξίσου τέλεια καμπύλη με τον κύκλο. Ας είμαστε προσεκτικοί όταν διαβάζουμε στη Βίβλο κάτι που δεν υπάρχει, αλλά που πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχει. Οι σκέψεις μας δεν είναι σκέψεις του Θεού. Είναι εξαιρετικά πιθανό να κάνουμε λάθος. Η Βίβλος μας δεν λέει ότι ο Θεός δημιούργησε τη γη τέλεια. Επομένως, ας μη τολμάμε να διδάξουμε έτσι στα παιδιά.

Η πτώση του Σατανά

Τι γνωρίζουμε για μια αρχική καταστροφή της γης λόγω της πτώσης του Σατανά; Τίποτε. Αυτό το διαβάζουμε (βάζοντας το) μέσα στην εξιστόρηση της Βίβλου. Το μόνο αποτέλεσμα που θα επηρεάσει τη γη από το διώξιμο του Σατανά φαίνεται ότι βρίσκεται ακόμη στο μέλλον. (Δες Αποκάλυψη 12:7- 12 και Αποκάλυψη 20:1-3.) Αυτά σίγουρα θα συμβούν στην περίοδο της μεγάλης Θλίψης. Οι άλλες περικοπές που συνήθως αναφέρονται είναι: Ιερεμίας 4:23-26· Ησαΐας 24:1,5,21-23· Ησαΐας 45:18· Ιεζεκιήλ 28:11-19 και Ησαΐας 14:1,4,9-17. Μια προσεκτική μελέτη όλων αυτών των περικοπών θα μας δείξει ότι δεν έχουν καμία

σχέση με κάποια προϊστορική εποχή αλλά αναφέρονται στην περικοπή της Αποκάλυψης, με το διώξιμο του Σατανά και την περίοδο της Μεγάλης Θλίψης ή στην κρίση κατά της Ιερουσαλήμ. Στην πραγματικότητα έχουμε την ξεκάθαρη διδασκαλία ότι ο Σατανάς έχει ακόμη πρόσβαση προς τον ουρανό και εξακολουθεί να είναι ο κατήγορος μας εκεί.

Ναι, υπάρχει ένα απόσπασμα που δεν είναι τόσο σαφές όσο τα άλλα, αυτό είναι το Λουκάς 10:17,18. Εδώ, αφού οι μαθητές αναφέρουν ότι οι διάβολοι υποτάσσονται σε αυτούς, ο Χριστός λέει ότι είδε τον Σατανά να πέφτει από τον ουρανό σαν αστέρι. Ο παρελθοντικός χρόνος χρησιμοποιείται, αλλά το ίδιο και ο παρελθοντικός χρόνος που χρησιμοποιείται σε πολλές από τις προφητείες σε όλη τη Βίβλο. (Στον Ησαΐα 53 θα βρείτε αρκετές προφητείες που αναφέρονται στον Χριστό. Μερικές από αυτές είναι σε μελλοντικό χρόνο, κάποιες στο παρόν αλλά οι περισσότερες είναι σε παρελθόν. Αυτό το απόσπασμα από μόνο του δείχνει απόλυτα πειστικά ότι ο χρόνος που χρησιμοποιείται στις προφητείες δεν αναφέρεται αναγκαστικά στην ώρα που θα συμβεί το γεγονός ή αν συνέβη στο παρελθόν. Ο αριθμός τέτοιων προφητειών είναι μεγάλος αλλά θα αναφέρω άλλες δύο: Ψαλμοί 22:18 που εκπληρώνεται στο Ιωάννη 19:23,24· Ψαλμοί 34: 20 εκπληρώνεται στο Ιωάννη 19:32-36.) Νομίζω ότι αυτό είναι πιθανότατα προφητικό, αναφερόμενος στο ίδιο γεγονός που καταγράφεται στην Αποκάλυψη. Μας λένε ότι ο Σατανάς έχασε τη θέση του ως το κυριότερο χερουβείμ, αλλά δεν μας λένε ότι πετάχτηκε στη γη ή ότι κάτι στη γη καταστράφηκε εκείνη την εποχή.

Δε θα συνεχίσω με αυτήν την ένδειξη, γιατί στην πραγματικότητα δεν έχει σχέση με το θέμα που ασχολούμαστε. Ακόμη και η γη είχε καταστραφεί από την πτώση του Σατανά μεταξύ του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου, υπάρχει αφθονία επιστημονικών ενδείξεων που δείχνουν ότι δεν έχει καμία σχέση με τη διήγηση της Γένεσης.

Οι γεωλογικές εποχές

Για λόγους επιχειρηματολογίας, ας αγνοήσουμε τα στοιχεία που μόλις αναφέρθηκαν και ας δούμε τι θα συμβεί αν τοποθετήσουμε τις γεωλογικές ηλικίες μεταξύ των δύο πρώτων στίχων. Ο στίχος 2 λέει ότι η γη ήταν χωρίς μορφή, κενή και σκοτεινή. Μεταφράστε το ήταν σε έγινε αν προτιμάτε. Και στις δύο περιπτώσεις, περιγράφει τέλεια ένα σκοτεινό νεφέλωμα: η φυσική κατάσταση ενός νεφελώματος είναι ότι δεν περιέχει σωματίδιο μεγαλύτερο από το μικρότερο σωματίδιο σκόνης και η κύρια σύνθεσή του είναι ξεχωριστά άτομα με πολλά ηλεκτρόνια απογυμνωμένα. Τώρα ας υποθέσουμε ότι τα γεωλογικά στρώματα τοποθετήθηκαν μεταξύ αυτών των δύο στίχων και μετά η γη μειώθηκε σε μεμονωμένα άτομα και συναρμολογήθηκε ξανά, θα υπήρχαν απολιθώματα; Ούτε το παραμικρό ίχνος. Όχι, σύμφωνα με αυτή τη μετάφραση, οι γεωλογικές εποχές δεν μπορούν να τοποθετηθούν μεταξύ του πρώτου και του δεύτερου στίχου. Τα πάντα σε αυτή τη γη, σε στρώματα βράχου, απολιθώματα ή οτιδήποτε άλλο, συνέβησαν μετά τον δεύτερο στίχο. Και πάλι, ας υποθέσουμε ότι ο δεύτερος στίχος έχει αλλάξει στη μετάφρασή του έτσι ώστε να μην σημαίνει διαχωρισμό σωματιδίων όπως περιγράφεται παραπάνω. Ας δούμε τι αφορά.

Αυτή η εξήγηση της Γένεσης δίνεται πάντα για να γίνουν οι Ημέρες της Γένεσης 24ωρες ημέρες. Αυτό τοποθετεί στη συνέχεια όλες τις πράξεις του Θεού, που περιγράφονται μετά το δεύτερο εδάφιο, ότι συμβαίνουν στους πρόσφατους χρόνους, περίπου, ας πούμε, τα τελευταία 6.000 χρόνια, σίγουρα στην τελευταία γεωλογική περίοδο. Αυτό εισάγει αρκετές ανυπερβλητές δυσκολίες.

Αντιφάσεις

1. Αυτό θα έκανε το φως να εμφανιστεί για πρώτη φορά σε αυτόν τον πλανήτη πριν από 6000 χρόνια. Δεν θα μπορούσαμε να πείσουμε κανέναν γεωλόγο ότι το φως εμφανίστηκε για πρώτη φορά είτε πριν από 6.000 χρόνια είτε πριν από 60.000.000 χρόνια. Αυτή η εξήγηση θα έκανε τους στίχους 3 έως 5 να αντιφάσκουν σίγουρα με γνωστά δεδομένα της επιστήμης.
2. Οι στίχοι 6 και 7 θα μας έλεγαν ότι η γη ήταν εντελώς καλυμμένη με σύννεφα και δεν υπήρχαν ωκεανοί μέχρι πριν από 6.000 χρόνια. Και πάλι, αυτό έρχεται σε δραματική αντίθεση με τις γνωστές πληροφορίες της επιστήμης, καθώς η στερεά κάλυψη της γης με σύννεφα προηγείται σχεδόν όλων των γεωλογικών εποχών και χρονικών περιόδων.
3. Ο στίχος 9 περιγράφει τη γη ως πλήρως καλυμμένη με νερό, και σύμφωνα με αυτή τη θεωρία καμία ήπειρος δεν αναδύθηκε από το νερό πριν από περίπου 6.000 χρόνια. Οποιοσδήποτε γεωλόγος μπορεί να παράσχει σαφή στοιχεία ότι ήταν πριν από εκατοντάδες εκατομμύρια χρόνια όταν σχηματίστηκαν οι ήπειροί μας. Έτσι αυτή η εξήγηση γίνεται παράλογη. Η γεωλογία έχει πολύ αξιόπιστα μέσα για τον καθορισμό κατά προσέγγιση ημερομηνιών για πολλές από τις περιόδους της, η καλύτερη από τις οποίες είναι ο ρυθμός αλλαγής του ουρανίου σε μόλυβδο. Αυτό το ποσοστό δεν μπορεί να αλλάξει με κανένα γνωστό μέσο. Το ποσοστό ουρανίου που μετατρέπεται σε μόλυβδο σε έναν αιώνα είναι γνωστό. Σε οποιοδήποτε στρώμα όπου βρίσκεται Ουράνιο, το ποσοστό που έχει αλλάξει σε μόλυβδο δίνει μια αυθεντική ημερομηνία σε αυτό το κοίτασμα.
4. Οι στίχοι 14-18 θα μας έλεγαν, σύμφωνα με αυτή την εξήγηση, ότι ο ήλιος δεν έλαμψε ποτέ από τα βαριά σύννεφα μέχρι πριν από 6.000 χρόνια. Αυτό είναι τόσο ψευδές όσο οποιοδήποτε από τα άλλα αποτελέσματα που αναφέρθηκαν παραπάνω. (Σημείωση: τα 6.000 χρόνια που αναφέρονται παραπάνω είναι ο χρόνος που συνήθως διδάσκεται. Οποιαδήποτε άλλη συγκρίσιμη ηλικία θα έδινε την ίδια δυσκολία.)

Πιστεύω ότι έχω ξεκαθαρίσει ότι αυτή η προσπάθεια να εξηγηθεί το πρώτο κεφάλαιο της Γένεσης έρχεται σε αντίθεση με την επιστήμη σε πολλά σημεία. Αυτά μπορούν εύκολα να επαληθευτούν με αναφορά σε οποιαδήποτε διαθέσιμη ιστορική γεωλογία. Δεν μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα διδάξουμε στους νέους μας αυτή τη θεωρία και μετά να περιμένουμε ότι η πίστη τους δεν θα κλονιστεί όταν θα σπουδάσουν επιστήμη.

Κατηγορούμε τα κολέγια ότι καταστρέφουν την πίστη των νέων μας. Συχνά είναι αλήθεια, αλλά πολύ συχνά είναι αλήθεια ότι έχουμε δώσει στους νέους μας ψευδείς διδασκαλίες που σίγουρα θα τους οδηγήσουν σε κινδύνους. Ας βεβαιωθούμε ότι αυτά που διδάσκουμε στα παιδιά μας είναι αληθινά με τις καλύτερες πληροφορίες που μπορούμε να αποκτήσουμε τόσο από την επιστήμη όσο και από τη Βίβλο, τότε δεν θα τα αφήσουμε να ξεφύγουν από την πίστη.

Η Θεωρία του Θόλου (The Canopy Theory)

Η θεωρία του θόλου, όπως συχνά πιστεύεται [διδάσκεται; -Ed], θα τοποθετούσε σφαιρικά κελύφη διαφόρων ειδών υλικού γύρω από τη γη, και στη συνέχεια τα κελύφη, το ένα μετά το άλλο, θα σπάζουν και θα πέσουν στη γη, σχηματίζοντας διαφορετικά στρώματα της γης και θα σπάσει το στρώμα του πάγου προκαλέσει την πλημμύρα και την εποχή των παγετώνων.

Από όσο γνωρίζω αυτή η θεωρία δεν έγινε ποτέ αποδεκτή από την επιστήμη. Δεν μπόρεσα να το βρω ή καμία αναφορά σε αυτό, σε κανένα επιστημονικό κείμενο ή εγκυκλοπαίδεια. Γενιές πριν ήταν γνωστό ότι ήταν αντίθετο με τους νόμους της δύναμης που δρουν σε όλο το φυσικό σύμπαν. Οι δακτύλιοι του Κρόνου έχουν προσφέρει ένα πεδίο για έρευνα που έχει μια σαφή σχέση με τη θεωρία του θόλου. Ήδη από το 1750 οι αρχές που εμπλέκονται σε ένα κέλυφος πάνω από τη γη ήταν αρκετά κατανοητές και μέχρι το 1850, ήταν γνωστό ότι ένας τέτοιος θόλος ήταν αδύνατος. (Βλ. Young's General Astronomy, σελ. 390-395, για μια σύντομη συζήτηση αυτών των αρχών.) Δεν μπορώ να σκεφτώ τίποτα πιο επικίνδυνο από το να προσπαθήσω να διδάξω μια τέτοια θεωρία στη νεότερη γενιά μας.

Μακάρι οι σπουδαστές της Γραφής να γίνουν πιο επιστημονικοί και οι επιστήμονες καλύτεροι σπουδαστές της Γραφής. τότε θα μπορούσαμε να ξεπεράσουμε την καταστροφή της πίστης των νέων μας στα κολέγια.

Μια πρόκληση προς τους επικριτές του 3^{ου} κεφαλαίου

Από τον Don Stoner

Οι επικριτές του βιβλίου του παππού μου έχουν προτείνει πολλά πιθανά λάθη. Μεταξύ αυτών, ότι οι εκτιμήσεις μπορεί να είναι πολύ υψηλές ή ότι τα γεγονότα συνδέονται στατιστικά - έτσι ώστε η εκπλήρωση μιας προφητείας θα εγγυηθεί ουσιαστικά την εκπλήρωση μιας άλλης. Αν και ο παππούς μου προσκαλούσε επανειλημμένα τους κριτικούς να δώσουν τις δικές τους εκτιμήσεις και να δουν τι θα συμβεί, έχω διαπιστώσει ότι οι περισσότεροι κριτικοί αρκούνται στο να παραλείπουν την άσκηση. Έτσι, έχω συμπεριλάβει αυτό το κεφάλαιο ως παράδειγμα του τι είδους αριθμούς μπορεί να αποκτήσει ένα άτομο που παίζει τον δικηγόρο του διαβόλου. Έχει γίνει κάθε προσπάθεια να διατηρηθούν αυτές οι εκτιμήσεις συντηρητικές πέρα από κάθε λογική πρόκληση:

1. Αλλά από εσένα Βηθλεέμ, πόλη της περιοχής όπου κατοικεί η συγγένεια Εφραθά, αν και είσαι μια από τις πιο μικρές πόλεις του Ιούδα, εγώ θα κάνω να προέλθει εκείνος που θα γίνει άρχοντας του Ισραήλ. Η καταγωγή του είναι πολύ παλιά· ανάγεται στις αρχαίες μέρες. (Μιχαίας 5:2)

Αυτή η προφητεία προβλέπει ότι ο Χριστός θα προέλθει από τη Βηθλεέμ. Στο Μιχαίας 5:2 μαθαίνουμε ότι η Βηθλεέμ θα είναι επίσης ο τόπος γέννησής του. Αυτό περιορίζει πολύ τον συνολικό αριθμό των υποψηφίων που θα μπορούσαν ενδεχομένως να είναι ο Μεσσίας σε αυτούς που ήρθαν από τη Βηθλεέμ. Σε αυτό το απόσπασμα (ιδιαίτερα Μιχαίας 5:3) βλέπουμε επίσης ότι ο Χριστός πρέπει να είναι άνδρας (*σημείωση μεταφραστή: στη μετάφραση της Βιβλικής Εταιρείας το 5:2 είναι 5:1 κοκ*)

Ο σημερινός πληθυσμός της Βηθλεέμ είναι περίπου 20.000, αλλά ο μέσος πληθυσμός της αρχαίας πόλης παρέμεινε πολύ κάτω από 10.000. Αν υποθέσουμε ένα πολύ υψηλό ποσοστό γεννήσεων 40 / έτος / 1000 πληθυσμού (η σύγχρονη Αφρική είναι κατά μέσο όρο 41, η Ασία 24, η Ευρώπη 11), αυτό σημαίνει ότι λιγότερα από 400 άτομα ετησίως θα είχαν γεννηθεί στη Βηθλεέμ. Επειδή περίπου οι μισοί από αυτούς θα ήταν γυναίκες, αυτό περιορίζει περαιτέρω τον συνολικό αριθμό πιθανών υποψηφίων Μεσσία σε λιγότερα από 200 άτομα ετησίως.

»Μάθε, λοιπόν, και κατάλαβε ότι από την εξαγγελία της διαταγής για την επιστροφή από την αιχμαλωσία και για την ανοικοδόμηση της Ιερουσαλήμ, μέχρι την εμφάνιση του χρισμένου άρχοντα, θα περάσουν εφτά επταετίες. Μετά, για εξήντα δύο επταετίες, θα

ανοικοδομείται η Ιερουσαλήμ και τα οχυρά της. Οι καιροί όμως θα είναι δύσκολοι (Δανιήλ 9: 25 Μετάφραση Βιβλικής Εταιρείας). *(έβδομήκοντα εβδομάδες ἐκρίθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Σιών συντελεσθῆναι τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὰς ἀδικίας σπανίσαι καὶ ἀπαλεῖναι τὰς ἀδικίας καὶ διανοηθῆναι τὸ ὄραμα καὶ δοθῆναι δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ συντελεσθῆναι τὸ ὄραμα καὶ εὐφρᾶναι ἅγιον ἁγίων. 25 καὶ γνώση καὶ διανοηθῆσθαι καὶ εὐφρανθήσθαι καὶ εὐρήσεις προστάγματα ἀποκριθῆναι καὶ οἰκοδομήσεις Ἱερουσαλήμ πόλιν κυρίῳ. 26 καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἐξήκοντα δύο ἀποσταθήσεται χρῖσμα καὶ οὐκ ἔσται, καὶ βασιλεία ἐθνῶν φθερεῖ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον μετὰ τοῦ χριστοῦ, καὶ ἦξει ἡ συντέλεια αὐτοῦ μετ' ὀργῆς καὶ ἕως καιροῦ συντελείας· ἀπὸ πολέμου πολεμηθήσεται. Μετάφραση Ο)*

Εκτός από το από πού θα έρθει ο Μεσσίας, μας λένε και πότε θα έρθει. Αυτό θα περιορίσει περαιτέρω τους υποψηφίους από τους οποίους μπορούμε να αντλήσουμε.

Το ρολόι ξεκίνησε το 445 π.Χ. όταν ο Αρταξέρξης ο Μακρόχειρας εξέδωσε το διάταγμα για «αποκατάσταση και ανοικοδόμηση της Ιερουσαλήμ». Από τότε μας λένε να μετρήσουμε 49 (7x7) και 434 (62x7) περιόδους (που εννοούνται ως έτη σε άλλες παρόμοιες βιβλικές περικοπές). Αυτό τοποθετεί τον Μεσσία σε περίπου 483 χρόνια μετά το 445 π.Χ. ή περίπου στο 39 μ.Χ. (δεν υπάρχει έτος μηδέν). Επειδή διαφορετικά ημερολόγια χρησιμοποιούνταν από διαφορετικούς αρχαίους ανθρώπους, η διάρκεια αυτών των «χρόνων» μπορεί να ήταν τόσο μικρή όσο 360 ημέρες (πολύ πιθανό η διάρκεια του ημερολογίου που χρησιμοποιούσε ο Δανιήλ στη Βαβυλώνα) ή έως και 365,25 ημέρες. Εάν υποτεθεί το μικρότερο έτος, το εύρος των 483 ετών μειώνεται κατά 360/365,25 σε περίπου 476 χρόνια - 7 χρόνια λιγότερα ή περίπου το 31 μ.Χ. (συμπίπτει με το τελευταίο μέρος της διακονίας του Ιησού - όταν «ήλθε η ώρα του»).

Υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί τρόποι με τους οποίους μπορούμε να καταλάβουμε «όταν» ο Μεσσίας «έρχεται». Αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν, όταν γεννιέται, όταν αναλαμβάνει την εξουσία ή όταν «αποκόπτεται» (π.χ. Δανιήλ 9:26). Αν υποθέσουμε ότι ο Μεσσίας ζει 100 χρόνια, εκτός από την 7ετή αβεβαιότητα στην ημερομηνία μας, έχουμε ένα παράθυρο 107 ετών που αρχίζει το 69 π.Χ. και παρατείνεται μέχρι το 39 μ.Χ. για τη γέννηση του Μεσσία. Σε συνδυασμό με τον τόπο γέννησης, αυτό μειώνει τον αριθμό των υποψηφίων Μεσσιών σε λιγότερους από 107 x 200 ή λιγότερους από 21400 .

Εάν επιτρέψουμε ότι μπορεί να υπήρχαν έως και 25.000 περίπου άνδρες που θα μπορούσαν ενδεχομένως να θεωρηθούν ο Μεσσίας, είμαστε αρκετά γενναιόδωροι που πιθανότατα δεν θα μας αμφισβητήσουν. Ο Βασιλιάς Ηρώδης, στο Κατά Ματθαίον 2:16, φαίνεται να ένιωσε ότι είχε πολύ πιο στενό παράθυρο (2 χρόνια) από ό,τι υποθέσαμε εδώ. (Φυσικά, ο Ηρώδης είχε πρόσθετες πληροφορίες που δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε εδώ.)

«Θα αποστείλω τον αγγελιοφόρο μου για να προετοιμάσει το δρόμο μου.» (Μαλαχίας 3:1)

Αυτή η προφητεία αναφέρεται προφανώς σε έναν ειδικό αγγελιοφόρο του Θεού, του οποίου το μοναδικό καθήκον ήταν να προετοιμάσει το δρόμο για το έργο του Χριστού, επομένως προστίθεται ένας περαιτέρω περιορισμός. Το ερώτημά μας εδώ είναι: Από τους άντρες που έχουν γεννηθεί στη Βηθλεέμ κατά τη διάρκεια του επιτρεπόμενου παραθύρου, ένας από τους πολλούς είχε έναν πρόδρομο για να προετοιμάσει το δρόμο του; Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, φυσικά, ήταν ο πρόδρομος του Ιησού, αλλά για πόσους από τους άλλους 25.000 θα μπορούσαμε να επιτρέψουμε ότι η προφητεία είχε εκπληρωθεί επαρκώς; Αυτή ήταν μια περίοδος αναταραχής για το Ισραήλ και διάφοροι ψευδοπροφήτες του ενός ή του άλλου είδους ήταν αρκετά συνηθισμένοι. Οι περισσότεροι, φυσικά, διακήρυξαν τον εαυτό τους.

Υπήρχαν έως και εκατό προφήτες που διακήρυξαν κάποιον άλλον εκτός από τον εαυτό τους; Χίλιοι? Από αυτούς, πόσοι ήταν ένας Μεσσίας από τη Βηθλεέμ;

Ας υποθέσουμε ότι υπήρχαν 1250 προφήτες (περίπου ένας το μήνα) όλοι με έναν Μεσσία, από τη Βηθλεέμ, εκτός από τους ίδιους. (Υποθέτοντας ότι ένας στους 20 υποψήφιους είχε έναν προφήτη για να «προετοιμάσει το δρόμο».) Σίγουρα είμαστε αρκετά γενναιόδωροι. Αυτό μειώνει τους υποψηφίους μας στους 1250 - έναν το μήνα από τη Βηθλεέμ, και με έναν πρόδρομο.

Χαίρε, πόλη της Σιών! Αλαλάξετε από χαρά, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ! Νάτος, ο βασιλιάς σας, έρχεται· είναι δίκαιος και σώζει. Είναι πρᾶος και κάθεται πάνω σε γαϊδούρι, σ' ένα πουλάρι, γέννημα υποζυγίου. (Ζαχαρίας 9:9)

Το ερώτημά μας λοιπόν είναι: Ένας από τους πόσους, που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ και είχε πρόδρομο, μπήκε στην Ιερουσαλήμ ως βασιλιάς ταπεινός και καβάλα σε ένα πουλάρι, το πουλάρι του γαϊδάρου; Αν υποθέσουμε ότι εκτελείται μια συνωμοσία για τη μίμηση του Μεσσία για κέρδος ή άλλο ωφέλεια, θα μπορούσαμε να περιμένουμε ότι οι δράστες σκόπιμα θα το φτιάξουν. Σε αντίθεση με τον "αγγελιοφόρο" παραπάνω, αυτός δεν απαιτεί μακροσκελή εκ των προτέρων προγραμματισμό. Και ίσως ακόμη και ένας αναζητητής πλούτου και εξουσίας θα μπορούσε να ενεργήσει ταπεινά αρκετά για να το πετύχει.

Και αν θα τον ρωτούν: "τι είναι αυτές οι πληγές στο στήθος σου;" εκείνος θ' απαντάει: "τις απέκτησα στο σπίτι των φίλων μου"». (Ζαχαρίας 13:8-9)

Διότι κύνες με περιεκύκλωσαν· σύναξις πονηρευομένων με περιέκλεισεν· έτρύπησαν τὰς χειράς μου και τὸς πόδας μου· (μετάφραση Βάμβρα)

Ο Χριστός προδόθηκε από τον Ιούδα, έναν από τους μαθητές Του, με αποτέλεσμα να θανατωθεί, με τρυπήματα στα χέρια και στα πόδια Του. Η προδοσία, εξ ορισμού, δεν είναι στοιχείο που υπόκειται σε εκ των προτέρων προγραμματισμό. Ούτε η σταύρωση είναι κάτι που κάποιος σκόπιμα θα ήθελε να συμπεριλάβει στα σχέδιά του. Ωστόσο, η σταύρωση ήταν η τυπική μέθοδος εκτέλεσης αυτή τη στιγμή και η προδοσία δεν ήταν πολύ ασυνήθιστη.

Ας υποθέσουμε ότι ένας στους 10 από αυτούς σε ρόλους υψηλού προφίλ προδόθηκε και σταυρώθηκε. Τώρα ο αριθμός των υποψηφίων μας έχει μειωθεί στους 125. (Όλοι από τη Βηθλεέμ, όλοι με πρόδρομους, και όλοι προδομένοι και σταυρωμένοι μέσα στον κρίσιμο αιώνα.) Εάν αυτό ακούγεται λιγότερο από γενναιόδωρο, θυμηθείτε ότι ο πληθυσμός της Βηθλεέμ είναι λιγότερος από 10.000 και είμαστε υποθέτοντας ένα ποσοστό σταύρωσης που υπερβαίνει το 2% του ανδρικού πληθυσμού εντός 107 ετών (αγνοώντας τυχόν πρόσθετες σταυρώσεις όσων δεν έχουν πρόδρομους - πιθανώς πολύ μεγαλύτερος αριθμός).

Τότε τους είπα: «Αν σας φαίνεται καλό, δώστε μου το μισθό μου· αν όμως όχι, κρατήστε τον». Μου μέτρησαν λοιπόν το μισθό μου, τριάντα αργύρια. (Ζαχαρίας 11:12)

Το ερώτημα εδώ είναι: Από τους ανθρώπους που έχουν προδοθεί, ένας στους πόσους έχει προδοθεί για ακριβώς τριάντα αργύρια; Αν θυμάστε ότι η προδοσία δεν είναι προγραμματισμένο στοιχείο, αυτό πρέπει να αφεθεί μόνο στην τύχη. Εάν εμπλέκεται σχεδιασμός, πρέπει να εξετάσουμε την πιθανότητα οι θρησκευτικοί ηγέτες της εποχής να επιθυμούν να αποφύγουν τις προφητευμένες ποσότητες, όπως «30 κομμάτια ασημιού», στις απολαβές τους.

Ποιο κίνητρο προκαλεί έναν φίλο να προδώσει έναν άλλο; Ένα μικρό χρηματικό ποσό; Δεν είναι πιθανό. Μπορεί να περιμένουμε είτε μεγαλύτερο ποσό είτε εντελώς διαφορετικό κίνητρο. Ίσως οι πιθανότητες να είναι τόσο καλές όσο μία στις πενήντα να ταιριάζει ακριβώς με το ποσό. Σίγουρα δεν είναι τόσο καλές όσο μια ευκαιρία στις 10.

Αν υποθέσουμε ένας στους δέκα , ο αριθμός των «βιώσιμων» υποψηφίων πέφτει στους λιγότερους από δεκατρείς

Και μου είπε ο Κύριος: «Εύγε! Ρίξ' τα στο χυτήριο' τόσο με εκτίμησαν». Πήγα λοιπόν στο ναό και πέταξα τα τριάντα αργύρια στον άνθρωπο που λιώνει στο χυτήριο το χρυσάφι και το ασήμι του ναού. (Ζαχαρίας 11:13)

Αυτό είναι εξαιρετικά συγκεκριμένο. Και τα τριάντα αργύρια δεν πρέπει ούτε να κρατηθούν ούτε να επιστραφούν. Θα πεταχτούν στον οίκο του Κυρίου και θα πάνε στον αγγειοπλάστη. Θα θυμάστε ότι ο Ιούδας μετανιωμένος προσπάθησε να επιστρέψει τα τριάντα αργύρια, αλλά ο αρχιερέας δεν τα δεχόταν. Έτσι ο Ιούδας τα έριξε κάτω στο πάτωμα του ναού και πήγε και κρεμάστηκε. Στη συνέχεια, ο αρχιερέας πήρε τα χρήματα και αγόρασε ένα χωράφι του αγγειοπλάστη για να θάψει αγνώστους.

Το ερώτημά μας είναι: Ένας από τους πολλούς, αφού λάμβανε δωροδοκία για την προδοσία ενός φίλου, θα επέστρεφε τα χρήματα, και ενώ θα του αρνούσαν να τα δεχτούν, θα τα έριχνε στο πάτωμα στον οίκο του Κυρίου και μετά θα τα χρησιμοποιούσαν για να αγοραστεί ένα χωράφι από τον αγγειοπλάστη; Αυτό είναι επίσης εκτός ελέγχου των συνωμοτών.

Το χρήμα είναι πολύτιμο. Οι πιο πολλοί που το δέχονται το κρατάνε. Αυτοί οι λίγοι που προσπαθούν να το επιστρέψουν είναι πιθανόν να βρουν μια ευπρόσδεκτη βοήθεια. Αυτό είναι σαν να πετυχαίνεις μια βολή στις εκατό χωρίς να περιλαμβάνει τον «ναό» και τον «αγγειοπλάστη».

Επιπλέον, εάν επιτρέπουμε τη συνωμοσία, πρέπει να θυμόμαστε ότι οι άλλοι που συμμετέχουν σε αυτό το δράμα έχουν τους δικούς τους στόχους. Εάν ο Μεσσίας ξέρει να παρατάξει έναν γάιδαρο, θα πρέπει να περιμένουμε από τους Εβραίους ιερείς να παρακινηθούν να αποφύγουν προορισμούς όπως ένας «αγγειοπλάστης» τόσο αποφασιστικά όσο και ποσά όπως το «τριάντα». Αυτά τα στοιχεία πρέπει να θεωρούνται τυχαία στην καλύτερη περίπτωση. Μια στις χίλιες βολές για αυτή την προφητεία πρέπει να θεωρηθεί συντηρητική.

Εάν 13 υποψήφιοι υποβληθούν σε μία στις χίλιες πιθανότητες, υπάρχουν λιγότερες από μία πιθανότητες στις 75 από ό,τι ακόμη και ένας από αυτούς να πετύχει.

Βασανιζόταν κι όμως ταπεινά υπέμενε, χωρίς παράπονο κανένα. Σαν πρόβατο που τ' οδηγούνε στη σφαγή, καθώς το αρνί που στέκεται άφωνο μπροστά σ' αυτόν που το κουρεύει, ποτέ του δεν παραπονέθηκε. (Ησαΐας 53:7)

Ένας από τους πόσους, αφού εκπληρώσει τις παραπάνω προφητείες, όταν καταπιέζεται και ταλαιπωρείται και δικάζεται για τη ζωή του, αν και αθώος, δεν θα υπερασπιστεί τον εαυτό του; Είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς γιατί κάποιος θα το έκανε αυτό. Οποιαδήποτε θεωρία συνωμοσίας πρέπει να τελειώσει εδώ - δεν μένει τίποτα να κερδίσουμε και πολλά να χάσουμε. Ένας στους εκατό είναι μάλλον γενναιόδωρη πρόβλεψη. Ίσως ένας υποψήφιος που ήταν βουβός θα εκπλήρωνε αυτή την προφητεία. Δεν πρέπει να το περιμένουμε από κάποιον που μπορούσε να μιλήσει. Θα υποθέσουμε ένα στα εκατό.

Αυτό μας φέρνει στο ότι η πιθανότητα ένας υποψήφιος να εκπλήρωνε όλες τις προφητείες σε λιγότερο από 1 στις 75000.

Τα ρούχα μου μοιράζουν μεταξύ τους και ρίχνουν κλήρο για τη φορεσιά μου. (Ψαλμοί 22:19)

Το μοίρασμα των ενδυμάτων μεταξύ των Ρωμαίων στρατιωτών ήταν φυσιολογικό στις σταυρώσεις, αλλά η κλήρωση δεν ήταν. Γνωρίζουμε από το Ιωάννη 19:23,24 τον λόγο για τον οποίο έγινε αυτή η εξαίρεση: ένα ρούχο ήταν χωρίς ραφές και έτσι αποφάσισαν να ρίξουν κλήρο για αυτό αντί να το σκίσουν. Ποιες είναι οι πιθανότητες έναντι αυτής της

εξαίρεσης; Αυτό φαίνεται να ήταν ένα σπάνιο γεγονός αφού οι στρατιώτες έπρεπε να συζητήσουν πώς να το αντιμετωπίσουν. Σίγουρα θα ήταν συντηρητικό να εκχωρήσουμε μια πιθανότητα 1 στις είκοσι πέντε.

Αυτό ελαττώνει ακόμη περισσότερο τις πιθανότητες σε 1 στις 187500.

καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ (Ἠσαΐας 53: 9 μετάφραση Ο')

Το γεγονός ότι σταυρώθηκε μάλλον φροντίζει για το πρώτο μισό αυτής της προφητείας. Πόσοι όμως θάβονται με τους πλούσιους; Στο Κατά Ματθαίος 27:57 βρίσκουμε έναν πλούσιο άνδρα με το όνομα Ιωσήφ να παίρνει το σώμα του Ιησού από τον Πιλάτο και να το τοποθετεί στον τάφο του. Τι πιθανότητες υποθέτουμε εδώ; Ένας στους δέκα; Ένας στους έξι;

Αν πούμε ένας στους έξι, οι πιθανότητες θα πέσουν σε λιγότερο από ένα στο εκατομμύριο για οποιοδήποτε άνθρωπο εκπληρώνει τις 10 προφητείες.

Αν οι πιθανότητες να κάνουν προβλέψεις οι Βιβλικοί συγγραφείς, χωρίς θεία βοήθεια, είναι τόσο «καλές» όσο ένα στο εκατομμύριο, θα πρέπει να συμπεράνουμε ότι είναι αρκετά απίθανο και είναι παράλογο να το δεχτούμε. Πρέπει να συμπεράνουμε την παρουσία μας θείας έμπνευσης.